

IJA # 1559

אור גדול ספר בראשית

Or Gadol Sefer Be-Reshit

Livorno, 5690 (1929 or 1930)

אור גדול

חמשה חומשי תורה

ראה זה חדש את הגדולות ואת הנוראות למען
ירוך כל קורא בס מנער ועד זקן אותיות מהכימות •
שכלם מתאימות • גביש ורמ'ות • אשר כמוהו
לא נהיה בכל מיני שלמות • עם חמש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שמחות
ונעימות :

ספר בראשית

פה ליוורנו יע"א

שנת תרין לפ"ק

מיד שלמה בילפורטי וחבירו הי"ו

מדפיסים ומוכרי ספרים

ספר בראשית

לכח זכונת זעלמס טג-ר ענוי ב נט

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ: כ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ
 וּבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
 ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶאֱוֹר וַיְהיֶאֱוֹר:
 ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבַדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ה וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה
 וַיְהיֶעֱרַב וַיְהיֶבֶקֶר יוֹם אֶחָד: ו
 ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶרְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם
 וַיְהיֶמְבְּדִיר בֵּין מַיִם לַמַּיִם: ז וַיַּעַשׂ
 אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם
 אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהיֶכֶן: ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 הַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהיֶעֱרַב וַיְהיֶבֶקֶר

יום

ב רבי

פ

יום שני : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן : יב ותוצא הארץ דשא עשב מזרע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : פ

ד ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : ט והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : טו ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור

הגדול

ג

הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : י ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : יא ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : פ

כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ עד פני רקיע השמים : כג ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר ישרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : כד ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : כה ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי : פ

כז ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ

למינה

למינה ויהי כן : כס ויעש אלהים את
חירת הארץ למינה וארת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב : ט ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ : כו ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם : כז ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ : כט ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה : ל וכל חית הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רמש על הארץ

אשר

אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן : לא וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מאד והי
ערב ויהי בקר יום הששי : פ
ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :
כ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : נ ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
ישבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות : פ שני

ו אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים : ס וכל שית השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה :
ז ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל
פני האדמה : ו ויצר יהוה אלהים

את

ה וערא

ואת האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
 חיה : מ ויטע יהוה אלהים גן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר :
 ט ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל
 עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
 החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע :
 י ונהר יצא מעדן להשקות את הגן
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים :
 יא ישם האחד פישון הוא הסובב את
 כל ארץ החוילה אשר שם הזהב :
 יב וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלה
 ואבן השהם : יג וישם הנהר השני
 גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש :
 יד וישם הנהר השלישי חדקל הוא
 ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי
 הוא פרת : טו ויקח יהוה אלהים את
 האדם ויגהרו בגן עדן לעבדה
 ולשמרה : טז ויצו יהוה אלהים על

האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
 תאכל : יז ומעץ הדעת טוב ורע לא
 תאכל ממנו כי ביום אכדך ממנו
 מות תמות : יח ויאמר יהוה אלהים לא
 טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
 כנגדו : יט שליש יט ויצר יהוה אלהים מן
 האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
 השמים ויבא אל האדם לראות
 מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
 האדם נפש חיה הוא שמו :
 כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
 ולעוף השמים ולכל חית השדה
 ולאדם לא מצא עזר כנגדו : כא ויפל
 יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן
 ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר
 תחתנה : כב ויבן יהוה אלהים את
 הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
 ויבאה אל האדם : כג ויאמר האדם
 זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי

לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה-
זאת: כ על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד: כס והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו: ג ו והנחש
היה ערום מכל חית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אלהי האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן: כ ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל: ג ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון:
ד ויאמר הנחש אל האשה לאמות
תמתון: ס כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע: ו ותרא
האשה כי טוב היעץ למאכל וכי
תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפיו ותאכל ותתן

ז רנושה רגש אחר ואו שורק קדש חול גס

גם לאישה עמה ויאכל: ז ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירום הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגלת:
ח וישמעו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך
עץ הגן: ט ויקרא יהוה אלהים אל
האדם ויאמר לו איכה: י ויאמר את
קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואחבא: יא ויאמר מי הגיד לך כי
עירם אתה המן העץ אשר צויתך
לברתי אכל ממנו אכלת: יב ויאמר
האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא
נתנה לי מן העץ ואכל: יג ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:
יד ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי
עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על גחונך תלך

ועפר

ועפר תאכל כל ימי חיך : טו ואיבה ו
אשית בינך ובין האשה ובין זרעה
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב : ס טו אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך : ס י"ו ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חיך : י"ז וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השרה :
י"ח בזעת אפך תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב : כ ויקרא
האדם ישם אשתו חוה כי הוא היתח
אם בלחי : כא ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם : פ
רביע ככ ויאמר יהוה אלהים

הן

הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם :
כג וישלח יהוה אלהים מגן ערן לעבר
את האדמה אשר לקח משם : כד ויגרש
את האדם וישכן מקדם לגן ערן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים : ס ד והאדם
ידע את חוה אשתו ותהל ותלד את
קין ותאמר קניתי איש את יהוה :
כ ויתסף ללדת את אחיו את הבל ויהי
הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
ג ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה : ד והבל הביא גם הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו : ס ואל קין ואל
מנחתו לא ישע ויחר לקין מאד ויפלו
פניו : י ויאמר יהוה אל קין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך : י הלוא אם

תיטיב

מלרע ב רפוייה

תִּיטִיב שָׂאת וְאִם לֹא תִיטִיב רַפְתָּח
חַטָּאת רַבָּן וְאֵלֶיךָ תִּשְׁקָתוּ וְאַתָּה
תִּמְשַׁלְבוּ : וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל
אֲחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקַּם קַיִן
אֶל־הֶבֶל אֲחִיו וַיַּרְגֵהוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אֲחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
הִשְׁמַר אֲחִי אֲנִכִי : וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂית
קוֹל דְּמֵי אֲחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה :
וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לִקְחַת אֶת־דְּמֵי אֲחִיךָ
מִיָּדְךָ : י כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־
תִסַּף תִּרְתַּכְחָה לָךְ נֶעַ וְנָר תִּהְיֶה
בְּאֶרֶץ : וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל
עוֹנֵי מִנְשׂוֹא : י הֵן גִּרְשֵׁת אֶתִּי הַיּוֹם
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתַּר
וְהָיִיתִי נֶעַ וְנָר בְּאֶרֶץ וְהָיָה כָל־מִצְאוֹ
יִהְרָגְנִי : וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּרָא־
הָרָג קַיִן שְׁבַע־עֵתִים יִקַּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן
אוֹרֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל־מִצְאוֹ :

ויצא

וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנָי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
נוֹד קְדִמַּת־עֵדֵן : י וַיִּדַע קַיִן אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה
עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנֵי חֲנוֹךְ :
חֲמִישִׁי יָם וַיֵּלֶד לְחֲנוֹךְ אֶת־עֵירֹד וְעֵירֹד יָלַד
אֶת־מְחוֹיָאֵל וּמְחוֹיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁלַח
וּמְתוּשָׁלַח יָלַד אֶת־לֶמֶךְ : יט וַיִּקְחֵהוּ
לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלְחָה : כ וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יִבֶר
הוּא הָיָה אָבִי יִשָּׁב אֶהֱל וּמִקְנָה :
כא וַיִּשֶׂם אֲחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָל־
תַּפְּשֵׁי כְּנָעַן וְעוֹגֹב : כב וַצִּלְחָה גַם־הוּא
יָלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קַיִן לְמִשְׁ כָּל־חֲרָשׁ
נְחִישֵׁת וּבְרוֹז וְאַחֹת תּוֹבֵל קַיִן נַעֲמָה :
כג וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנִשְׁיוֹ עֵדָה וַצִּלְחָה שָׁמַעַן
קוֹלֵי נִשְׁי לֶמֶךְ הָאֲזָנָה אָמַרְתִּי כִּי אִישׁ
הָרָגְתִּי לְפָצְעֵי וַיֵּלֶד לְחֶבְרֹתִי : כד כִּי
שְׁבַע־עֵתִים יִקַּם קַיִן וּלְמֶךְ שְׁבַע־עֵתִים
וַשְׁבַּעָה : כה וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ

ותלד

האלף בשוא לבר

ותלד בן ותקרא את שמו שת כי
 שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל
 כי הרגו קין : ט ולשת גסהווא ילד
 בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחר
 לקרא בשם יהוה : ס ש ש ה ה זה
 ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים
 אדם בדמות אלהים עשה אתו :
 כ זכר ונקבה בראם ויברך אתם
 ויקרא את שמם אדם ביום הבראם :
 נ ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
 בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת :
 ר ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת
 ששמה מאת שנה ויולד בנים ובנות :
 ס ויהיו כר ימי אדם אשר חי תישע
 מאות שנה ושלשים שנה וימת : ס ויחי
 שת חמש שנים ומאת שנה ויולד
 את אנוש : ז ויחי שת אחרי הולידו
 את אנוש שבע שנים וששמה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ח ויהיו כל
 ימי

ימי ישת שנים עשרה שנה ותישע
 מאות שנה וימת : ס ט ויחי
 אנוש תשעים שנה ויולד את קינן :
 י ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
 חמש עשרה שנה וששמה מאות שנה
 ויולד בנים ובנות : יא ויהיו כר ימי
 אנוש חמש שנים ותישע מאות שנה
 וימת : ס יב ויחי קינן שבעים
 שנה ויולד את מהללאל : יג ויחי קינן
 אחרי הולידו את מהללאל ארבעים
 שנה וששמה מאות שנה ויולד בנים
 ובנות : יד ויהיו כר ימי קינן עשר
 שנים ותישע מאות שנה וימת : טו ויחי
 מהללאל חמש שנים ושלשים שנה
 ויולד את ירד : טז ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את ירד שלשים שנה וששמה
 מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 יז ויהיו כר ימי מהללאל חמש ותשעים
 שנה וששמה מאות שנה וימת : ס יח ויחי

יָרַד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיֹּלֶד אֶת־חֲנוּךְ : יט וַיְחִי־יָרַד אַחֲרַי
הוֹלִידוּ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : כ וַיְהִי כָּל־יְמֵי־
יָרַד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת : ס כֹּף וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמִישׁ
וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מִתְוַשְׁלַח :
כג וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרָי
הוֹלִידוּ אֶת־מִתְוַשְׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : כד וַיְהִי כָּל־יְמֵי
חֲנוּךְ חֲמִישׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה : כו וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַאֲיַנְנוּ כִּי־לָקַח אֶת־אִיְהוָה : ס שְׁבַע כֹּף וַיְחִי
מִתְוַשְׁלַח שִׁבְעֵי וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת
שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־לֶמֶךְ : לו וַיְחִי מִתְוַשְׁלַח
אַחֲרָי הוֹלִידוּ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וְשִׁמּוֹנִים
שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת : לו וַיְהִי כָּל־יְמֵי מִתְוַשְׁלַח
תְּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

וימת

וַיָּמָת : ס כֹּף וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בֶּן :
כז וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ
מִמַּעַשְׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה : לו וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרָי
הוֹלִידוּ אֶת־נֹחַ חֲמִישׁ וּתְשַׁעִים שָׁנָה
וּחֲמִישׁ מֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת :
לז וַיְהִי כָּל־יְמֵי־לֶמֶךְ שִׁבְעֵי וְשִׁבְעִים
שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס ו וַיְהִי־
נֹחַ בֶּן־חֲמִישׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד נֹחַ
אֶת־יָשָׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת : כ וַיְהִי
כִּי־תָחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה
וּבָנוֹת יָרְדוּ לָהֶם : נ וַיִּרְאוּ בְנֵי־
הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת
הָיָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל־אֲשֶׁר
בָּחָרוּ : ד וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדּוֹן רוּחִי
בָּאָדָם לְעַלְמִם כִּשְׁנֵים־הוּא בָשָׂר וְהָיוּ
יָמָיו מֵאָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה : ס הַנְּפֹלִים
הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרָי־כֵּן

שני מעמים הם והשני נרישין ישעים תחלה חול אשר

אֲשֶׁר יִבְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת
הָאָדָם וַיֵּלְדוּ לָהֶם הַמַּה הַגְּבִרִים אֲשֶׁר
מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם : פ

מפסוד

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ וּכְל־יִצֹר מִחִשְׁבַת לִבּוֹ רַק רַע
כָּל־הַיּוֹם : וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־
הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי
כִּי עָשִׂיתָם : וַנַּח מִצָּא חַן בְּעֵינֵי
יְהוָה : פ פ פ

י אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק
תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ : וַיּוֹלֵד נֹחַ
שְׁרֵשְׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־
יֶפֶת : יֵכ וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חָמָס : יב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־
הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־

בשר

חול

בְּשָׂר אֶת־דָּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ : ס י וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְנֹחַ קַן כָּל־בְּשָׂר בָּאָ לִפְנֵי
כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי
מִשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ : טו עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת
עֲצֵי־גִפְרִית קַנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה
וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר :
טז וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת
אַמָּה אֶרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ : יז צַהֵר־י תַּעֲשֶׂה
לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּבַלְנָה מִלְּמַעְלָה
וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצַדָּהּ תִּשִׂים תַּחְתִּים
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה : יח וְאֲנִי הִנְנִי
מֹבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מִיַּם עַל־הָאָרֶץ
לְשַׁחַת כָּל־בְּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ :
יט וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאת
אֶל־הַתֵּבָה אֹתָהּ וּבְנֵיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְגִישֵׁי
בְנֵיךָ אִתְּךָ : כ וּמִכָּל־חַי מִכָּל־בְּשָׂר
שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחִיֹּת

אתך

ה קסז

אתך זכר ונקבה יהיו ^{כא} מהעוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל רמש
הארמה למינהו שנים מכל יבאו אריך
להחיות: ^{כב} ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל ואספת אריך והיה לך
ולחם לאכלה: ^{כג} ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים בן עשה: ^{כד} ויאמר
יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אר-
תבנה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה: ^{כה} מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו: ^{כז} גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על פני כל הארץ: ^{כח} כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
^{כט} ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ^ל ונח

בן ישים מאות שנה והמבול היה מים
על הארץ: ^י ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי
המבול: ^{יא} מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף
זכר אשר רמש על האדמה: ^{יב} שנים
שנים באו אל נח אל התבה זכר
ונקבה כאשר צוה אלהים את נח:
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ: ^{יג} בשנת ישים מאות שנה
לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר
יום לחדש ביום הזה נבקעו כנ-
מעינות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו: ^{יד} ויהי רגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה: ^{טו} בעצם
היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל-
התבה: ^{טז} המה וכל החיה למינה וכל
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על-

הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כָּל־
צִפּוֹר כָּל־כַּנָּף : טו וַיָּבֹאוּ אֲנָחַ אֶל־הַתְּבֵה
שְׁנַיִם יָשָׁנִים מִכָּל־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ
חַיִּים : טז וְהַבָּאִים זָכַר וְנִקְבָה מִכָּר־
בֶּשֶׂר בָּאוּ כְּאִשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים
וַיִּסְגֵּר יְהוָה בְּעֵדוֹ : שְׁלִישִׁי יז וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבַּעַיִם יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם
וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֵה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ :
יח וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ
וַתִּלָּךְ הַתְּבֵה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : יט וְהַמַּיִם
גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־
הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־
הַשָּׁמַיִם : כ חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אֲמָה מִלְּמַעְלָה
גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים : כא וַיִּגְוַע
כָּר־בֶּשֶׂר וְהִרְמַשׁ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף
וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשְּׂרָץ הַשָּׂרֵץ
עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם : כב כָּל־אִשֶׁר
נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ מִכָּל־אִשֶׁר
בַּחַרְבָּה מָתוּ : כג וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם וְ

מלעיל והמב רפויח

אשר

אִשֶׁר וְעַל־פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־
בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׂאֵר אֶדְנָח וְאִשֶׁר
אֲתוֹ בַּתְּבֵה : כד וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־
הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם : ה וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֲתוֹ בַּתְּבֵה וַיַּעֲבֹר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם :
כ וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנַת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם
וַיִּכְלֹא הַגִּישִׁם מִן־הַשָּׁמַיִם : ג וַיִּשְׁבוּ
הַמַּיִם מֵעַד הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וַיָּשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ
הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם :
ד וַתִּגַּח הַתְּבֵה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל־הַר־
אֲרָרַט : ה וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַחֲסוּר עַד
הַחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ
נִרְאָו רֵאשֵׁי הַהָרִים : ו וַיְהִי מִקֵּץ
אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן
הַתְּבֵה אֲשֶׁר עָשָׂה : ז וַיִּשְׁלַח אֶת־

ד 4

מלרע

הערב

הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת
המים מעל הארץ : וישלח את
היונה מאתו לראות הקלו המים מעל
פני האדמה : ולא מצאה היונה
מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה כימים עד פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו
אל התבה : ויחל עוד שבעת ימים
אחרים וינסף שלח את היונה מן
התבה : ותבא אליו היונה לעת
ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע
נח כי קלו המים מעל הארץ : ויחר
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את
היונה וראתה שובה אליו עוד :
ויהי באחרת וישש מאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה
וירא והנה חרבו פני האדמה : ויבחרש
חשני בשבעה ועשרים יום לחדש

מלעיל מלעיל

יבשה

יבשה הארץ : ס רביעי טו וידבר אלהים
אל נח לאמר : טו צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : י כל
החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על
הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
ופרו ורבו על הארץ : י ויצאנה
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : יט כל
החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש
על הארץ למשפחתיהם יצאו מן
התבה : כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
הטהור ויעל עלת במזבח : כא וירח
יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה
אל לבו לא אסף לקלל עוד את
האדמה בעבור האדם כי יצר רב
האדם רע מנעריו ולא אסף עוד
להכות את כרחי באשר עשיתי :
כב עד כל ימי הארץ רע וקציר וקר

הוצא ק מלעיל

וחם

והם וקנין וחרף ויום ולילה לא ישבתו :
ט ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את
הארץ : כ ומוראכם וחתכם יהיה על
כל חית הארץ ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש האדמה ובכל דג
הים בידכם נתנו : ג כל דמש אשר
הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את כל : ד אך בשר
בנפשו דמו לא תאכלו : ה ואך את
דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפשו האדם : ו ישפך דם
האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים
עשה את האדם : ז ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה : ח חמישי ויאמר
אלהים אל נח ואר בניו אתו לאמר :
ט ואני הנני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם : י ואת כל נפש

החיה

החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ : יא והקמתי
את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר
עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול
לשחת הארץ : יב ויאמר אלהים
זאת אות הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה
אשר אתכם לדורת עולם : יג את
קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ : יד והיה בענני ענן
על הארץ ונראתה הקשת בענן :
טו וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא
יהיה עוד המים למבול לשחת כל
בשר : טו והיתה הקשת בענן וראיתה
לזכור ברית עולם בין אלהים ובין
כל נפש חיה בכל בשר אשר על
הארץ : יז ויאמר אלהים אל נח זאת

אות

הנויין בשוא לכד

אות הברית אשר הקמתי ביני ובין
 כל בשר אשר על הארץ : פ ששי
 ויהיו בני נח היצאים מן התבה
 שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען :
 ושרשה אלה בני נח ומאלה נפצה
 כל הארץ : כ ויחל נח איש האדמה
 ויטע כרם : כג וישת מן היין וישכר
 ויתגל בתוך אהלה : כד וירא חס אבי
 כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
 בחוץ : כה ויקח שם ויפת את השמלה
 וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית
 ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
 וערות אביהם לא ראו : כז וייקץ נח
 מינו וידע את אשר עשה לו בנו
 הקטן : כח ויאמר ארור כנען עבד
 עבדים יהיה לאחיו : כט ויאמר ברוך
 יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו :
 ט יפת אלהים ליפת וישכן באהרן
 שם ויהי כנען עבד למו : טו ויחי נח

מלעיל

אחר

אחר המבול שלש מאות שנה
 וחמשים שנה : כט ויהי כל ימי נח תשע
 מאות שנה וחמשים שנה וימת : פ
 י ואלה תולדת בני נח שם חס
 ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול :
 כ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
 ומישך ותירס : ג ובני גמר אשכנז
 וריפת ותגרמה : ד ובני יון אלישה
 ותרישית כתיס ודרנים : ה מאלה
 נפרדו בני הגוים בארצות איש
 ללשנו למשפחתם בגויהם : ו ובני
 חס כוש ומצרים ופוט וכנען : ז ובני
 כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה
 וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן :
 ח וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות
 גבר בארץ : ט הוא היה גבור ציד לפני
 יהוה על כן יאמר בנמרד גבור ציד
 לפני יהוה : י ותהי ראשית ממלכתו
 בכל ארץ ואבד וכלנה בארץ שנער :

כז

יח מן הארץ הוא יצא אשור ויבן את
נינוה ואת רחבת עיר ואת כרח :
יז ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה : יט ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים ואת להבים ואת
גפתחים : יי ואת פתרסים ואת
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים : ס ויבנען ילד
את צידן בכרו ואת חת : כו ואת
היבוסים ואת האמורים ואת הגרגשים :
יז ואת החוים ואת הערקי ואת הסיני :
יח ואת הארודים ואת הצמרים ואת
החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני :
יט ויהי גבול הכנעני מצידן באכה
גרה עד עזרה באכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד דישע : כ אלה בני
חם למשפחתם ללשנתם בארצותם
בגויהם : ס כא ולשם ילד גם הוא
אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול :

וצבוסים ק

בני

כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
וארם : כג ובני ארם עויז וחול ונתר
ומש : כד וארפכשד ילד את שרח
וישלח ילד את עבר : כה ולעבר ילד
שני בנים שם האחד פלג כי כימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : כו ויקטן
ילד את אלמודר ואת שרף ואת
חצרמות ואת ירח : כז ואת הדורים
ואת אוזל ואת דקלה : כח ואת עובל
ואת אבימאל ואת שבא : כט ואת אופר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני
יקטן : ל ויהי מושבם ממשא באכה
ספרה הר הקדם : לה אלה בני שם
למשפחתם ללשנתם בארצותם
לגויהם : לכ אלה משפחת בני נח
לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
בארץ אחר המבול : פ שביעי

יא א ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים : כ ויהי בנסעם מקדם וימצאו

ה

ברעה

בַּקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם :
 ג וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הִבֵּה נִלְבְּנָה
 לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשָׂרְפָה וְתִהְיֶה לָהֶם
 הַלְּבָנָה לְאֹבֵן וְהַחֲמֹר הִיָּה לָהֶם לְחֹמֶר :
 ד וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמְגִדָּל
 וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נִפְּוֶן
 עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : ה וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאוֹת
 אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי
 הָאָדָם : ו וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עִם אֶחָד
 וְשָׂפָה אֶחָת לְכָל־ם וְזֶה הַחֲלֹם לַעֲשׂוֹת
 וְעַתָּה לֹא יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ
 לַעֲשׂוֹת : ז הִבֵּה נִרְדְּדֶה וְנִבְלָה שֵׁם
 שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְת
 רֵעֵהוּ : ח וַיִּפֶן יְהוָה אֶת־ם מִשָּׁם עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחֲדְלוּ לְבַנֹּת הָעִיר :
 ט עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל
 יְהוָה שְׂפַת שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפְּיִצָם
 יְהוָה עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : פ
 י אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שָׁם שָׁם בֶּן־מֵאֹת שָׁנָה

וילד

וַיֹּלֶד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנַת־יָם אַחַר
 הַמַּבּוּד : יא וַיְחִי־שָׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 אַרְפַּכְשָׁד חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יב וַאֲרַפְכְּשָׁד הִי חֲמִשׁ
 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־שֵׁלָח : יג וַיְחִי
 אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁלָח שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יד וּשֵׁלָח הִי שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־עֵבֶר : טו וַיְחִי־שֵׁלָח
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס טז וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע
 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־פֶּלֶג : יז וַיְחִי־
 עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יח וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־דָּעוּ : יט וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־דָּעוּ תִשְׁעֵי שָׁנִים וּמֵאֹתִים
 שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : ס כ וַיְחִי

רש

רעו שתים ושלשים שנה ויולד את-
שרוג: כה ויחי רעו אחרי הולידו את
שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות: ס כב ויחי שרוג
שלשים שנה ויולד את נחור: כג ויחי
שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים
שנה ויולד בנים ובנות: ס כד ויחי
נחור תשע ועשרים שנה ויולד את-
תרח: כה ויחי נחור אחרי הולידו את
תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות: ס כו ויחי תרח
שבעים שנה ויולד את אברם את-
נחור ואת הרן: כז ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אברם את נחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט: כח וימת
הרן עד פני תרח אביו בארץ מולדתו
באור כשדים: כט ויקח אברם
ונחור להם נשים שם אשת אברם
שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן
אבי

אבי מלכה ואבי יסכה: ל ותחי שרי
עקרה אין לה ולד: לא ויקח תרח את
אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
ואת שרי בלתו אשת אברם בנו ויצאו
אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד הרן וישבו שם: לב ויהיו ימי
תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
תרח בחרן: פ פ פ
יב ויאמר יהוה אל אברם לך לך
מארצך וממולדתך ומבית
אביך אל הארץ אשר אראך: כ ואעשך
לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה
ברכה: כג ואברכה מברכך ומקדלך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה:
כד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן: כה ויקח
אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת

וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֵץ וַיֵּצְאוּ
לִלְכֵת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן׃
וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׂכֵם
עַד אֵלֹן מֵרֶה וְהַכְנַעֲנִי אֹז בְּאֶרֶץ׃
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזִרְעֲךָ
אֲתָן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבַן שָׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו׃ וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם
הַהֲרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּשֶׁב אֵת-הָאֵל
בֵּית-אֵל מִים וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבַן-שָׁם
מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיִּסַּע
אַבְרָם הַלֹּךְ וְנִסְוַע הַנִּגְבָּה׃ פ

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם
לְגֹר שָׂם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ׃ וַיְהִי
כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה
יִפְתַּח מֵרְאָה אֶת׃ וַיְהִי כִּי-יֵרָאוּ אֹתָךְ
הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהֲרַגּוּ אֹתִי
וְאֹתָךְ יַחֲיוּ׃ וַיֹּאמְרוּ-נָא אַחֲתִי אֵת
לְמַעַן יִטְבַּלִּי בְּעַבְדְּךָ וְחִיתָה נַפְשִׁי

בגלך

בְּגַלְלֶךָ׃ שְׁנֵי יָדָיו וַיְהִי כְּבֹא אַבְרָם
מִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה
כִּי-יָפָה הִוא מְאֹד׃ וַיֵּרָאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי
פְרַעֲה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פְרַעֲה וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה בֵּית פְרַעֲה׃ וַיֹּאמְרוּ הַיִּטִּיב
בְּעַבְדְּךָ וַיְהִי-לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וְאֲתָנֹת וְגַמְלִים׃
וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת-פְרַעֲה בְנִגְעִים גְּדֹלִים
וְאֶת-בֵּיתוֹ עַל-דְּבַר שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם׃
וַיִּקְרָא פְרַעֲה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה-זֹּאת
עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא-הֲגַדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ
הִוא׃ וַיֹּאמֶר אֶמְרָת אַחֲתִי הִוא וְאָקַח
אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קָח
וְלָךְ׃ וַיִּצְוּ עָדָיו פְרַעֲה אַנְשֵׁים וַיִּשְׁלַחוּ
אֹתוֹ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ׃
וַיֵּלֶךְ אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ
וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנִּגְבָּה׃
וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה בְכֶסֶף
וּבְזָהָב׃ וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנִּגְבַּב וְעַד-

בית

בית אל עד המקום אשר היה שם
 אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי:
 ו אל מקום המזבח אשר עשה שם
 בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה:
 שלישי ו גם ללוט ההלך את אברם היה
 צאן ובקר ואהלים: ו ולא נשא אתם
 הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם
 רב ולא יכלו לשבת יחדו: ו והי
 ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
 מקנה לוט והבנעני והפרזי אז ישב
 בארץ: ו ויאמר אברם אל לוט אלנא
 תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין
 רעידך כי אנשים אחים אנחנו: ו הלא
 כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם
 השמא ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
 ו וישא לוט את עיניו וירא את כל
 כפר הירדן כי כלה משקה לפני ו
 שחת יהוה את סדם ואת עמורה כגן
 יהוה בארץ מצרים באכה צער

מלעיל

ויבחר

ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן
 ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
 אחיו: יכ אברם ישב בארץ כנען ולוט
 ישב בערי הכפר ויאהל עד סדם:
 יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
 מאד: יד ויהוה אמר אל אברם אחרי
 הפרד לוט מעמו שאנא עיניך וראה
 מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
 וקדמה וימה: טו כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעה
 עד עולם: טו ושמתו את זרעך בעפר
 הארץ אשר: אס יוכל איש למנות את
 עפר הארץ גם זרעה ימנה: יז קום
 התהלך בארץ לארבה ולרחבה כי
 לך אתננה: יח ויאהל אברם ויבא
 וישב בארני ממרא אשר בחברון ויבן
 שם מזבח ליהוה: פ רביעי יד ויהי בימי
 אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך

6 1

גוים

גוים : כ עשו מלחמה את ברע מלך
 סדם ואת ברישע מלך עמרה שנאב י
 מלך אדמה ושמאבר מלך צב"ם
 ומלך בלע היא צער : ג כל אלה חברו
 אל עמק השדים הוא ים המלח :
 ו שתים עשרה שנה עבדו את
 כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו :
 ו בארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
 והמלכים אשר אתו ויכו את דפאים
 בעשתרת קרנים ואת הוויזים בהם
 ואת האימים בשוה קריתים : ו ואת
 החרי בהררם שעיר עד איל פארן
 אשר על המדבר : ו וישבו ויבאו אל
 עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
 העמלקי וגם את האמרי הישב בחצין
 תמר : ט ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך אדמה ומלך צב"ם ומלך בלע
 הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
 השדים : ט את כדרלעמר מלך עילם
 צב"ם ק' ל בחולם ועין במ"ש ו בצירי צב"ם ק' ותדעל

ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
 ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
 את החמשה : י ועמק השדים בארת
 בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה
 ויפלו שמה והנשאים תרה נסו :
 יא ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
 ואת כל אכלם וילכו : יב ויקחו את
 לוט ואת דכשו בן אחי אברם וילכו
 והוא יושב בסדם : יג ויבא הפליט ויגד
 לאברם העברי והוא שכן בארני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
 והם בעלי ברית אברם : יד וישמע
 אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו
 ירדיו ביתו שמנה עשר וישרש מאות
 וירדף עד דן : טו ויחלק עליהם לילה
 הוא ועבדיו ויכסו וירדפם עד חובה
 אשר משמאר לדמשק : טז וישב
 את כל הרכש וגם את לוט אחיו
 ורכשו השוב וגם את הנשים ואת
 העם ג כרכש

העם : י ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
שובו מהכור את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך : יי ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
יט ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל
עליון קנה שמים וארץ : כ וברוך אל
עליון אשר מגן צדיק בידך ויתן לו
מעשר מכל : כמישי כח ויאמר מלך סדם
אל אברהם תן לי הנפש והרכש קח
לך : ככ ויאמר אברהם אל מלך סדם
הרמתי ידי אליהוה אל עליון קנה
שמים וארץ : כג אם מחוט ועד שרוך
געל ואם אקח מבר אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברהם :
כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אישכר
וממרא הם יקחו חלקם : כט ו אחר
הדברים האלה הרה דבר יהוה אל

אברהם

אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד :
כ ויאמר אברהם אדני יהוה מה תתן
לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר : ג ויאמר אברהם
הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי : ד והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא
ממעריך הוה יירשך : ה ויצא ארתו
החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך : ו והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה : ששי ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
ס ויאמר אדני יהוה בטה ארע כי
אירשנה : ט ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגוזל : י ויקח לו את כל אלה

ויבחר

וַיִּבְחַר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ-בְּתָרוֹ
לְקַרְאֵת רֵעֵהוּ וְאֶת-הַצֶּפֶר לֹא בָתָר׃
יג וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל-הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם
אֲבָרָם׃ יד וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבוֹא וְתַרְדְּמָה
נִפְלָה עַל-אֲבָרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֹׁכָה
גְּדֹלָה נִפְלֹת עָלָיו׃ יו וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם
יָדַע תִּדְעַ כִּי-גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה׃ יז וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן
אֲנֹכִי וְאַחֲרֵיכֵן יֵצְאוּ בְרַכְשׁ גָּדוֹל׃
טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקְבֹר בְּיִשְׁבֵּה טוֹבָה׃ טו וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא-שָׁלֵם עֵינֶךָ הָאָמֵר
עַד-הֵנָּה׃ יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעַלְטָה
הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עֵשֶׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַגְּזֵרִים הָאֵלֶּה׃ יח בַּיּוֹם הַהוּא
כָּרַת יְהוָה אֶת-אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר
לְזֶרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר
מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פְּרָת׃

מלעיל

את

ט וְאֶת-הַקֵּנִי וְאֶת-הַקֵּנִי וְאֶת-הַקֵּדְמוֹנִי׃
כ וְאֶת-הַחֲתִי וְאֶת-הַפְּרוֹזִי וְאֶת-
הַרְפָּאִים׃ כא וְאֶת-הָאָמֵרִי וְאֶת-הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת-הַגְּרָנְשִׁי וְאֶת-הַיְבוּסִי׃ ס טז ה וְשָׂרֵי
אִשְׁתְּ אֲבָרָם לֹא יֵלְדָה לוֹ וְלֵה שְׂפַחָה
מִצְרִית וַיִּשְׁמָה רֵגֶר׃ כ וְתֹאמַר שָׂרֵי
אֶל-אֲבָרָם הִנֵּה-נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְּדַת
בְּאֵנָּה אֶל-שְׂפַחָתִי אוֹרֵי אֲבָנָה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרֵי׃ ג וְתִקַּח שָׂרֵי
אִשְׁתְּ אֲבָרָם אֶת-הַגֵּר הַמִּצְרִית
שְׂפַחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּ
אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם
אִשָּׁה לוֹ לְאִשָּׁה׃ ד וַיָּבֵא אֶל-הַגֵּר
וַתַּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ
בְּעֵינֶיהָ׃ ה וְתֹאמַר שָׂרֵי אֶל-אֲבָרָם
חֲמָסִי עָלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שְׂפַחָתִי בְּחִיקְךָ
וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַאֲקַד בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ ו וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל-
שָׂרֵי הִנֵּה שְׂפַחָתְךָ בְּיָדְךָ עָשִׂי לָהּ הַטּוֹב

נקוד על בראשית

בענין

בעיניך ותעננה שרי ותברח מפניה :
 וימצאה מלאך יהוה על עין המים
 במדבר על העין בדרך שור : ויאמר
 הגר שפחת שרי אי מזה באת ואננה
 תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי
 ברחת : ויאמר לה מלאך יהוה שובי
 אר-גברתך והתעני תחת ידיה :
 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה
 את זרעך ולא יספר מרב : ויאמר
 לה מלאך יהוה הנך תררי וילדת בן
 וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה
 אל עניך : והוא יהיה פרא אדם ידו
 בכל ויד כל בו ועל פני כר-אחיו
 ישכן : ותקרא שם יהוה הדבר אליה
 אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם
 ראיתי אחרי ראי : על כן קרא לבאר
 באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד :
 ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם
 שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל :

ואברהם

טז

וואברהם בן שמונים שנה ושיש שנים
 בלדת הגר את ישמעאל לאברהם :
 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותישע
 שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו
 אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים :
 ואתננה בריתי ביני ובינך וארבה
 אותך במאד מאד : ויפל אברהם על
 פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני
 הננה בריתי אתך והיית לאב המון
 גוים : ולא יקרא עוד את שמך אברהם
 והיה שמך אברהם כי אב המון גוים
 נתתיך : והפירתי אתך במאד מאד
 ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו : שביע
 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין
 זרעך אחריך לדורתם לברית עולם
 להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך :
 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ
 מגדך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם
 והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים

אל

7

אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם : י זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
זרעך אחריך המול לכם כל זכר :
יב ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם : יג ובך
שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל
בן זכר אשר לא מזרעה הוא : יד המולו
ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם :
טו וערלו זכר אשר לא ימול את בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר : טז ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה :
טז וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מרכי עמים
ממנה יהיו : יז ויפל אברהם על פניו
ויצחק

ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד : יח ויאמר אברהם אלהים
לו ישמעאל יהיה לפניך : יט ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו : כ ולישמעאל שמעתך הנה
ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול : כא ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת : כב ויכל
לדבר אתו ויער אלהים מעל אברהם :
כג ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימר
את בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים : כד ואברהם

בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשך
ערלתו : כ וישמעאל בנו בן ישרש
עשרה שנה בהמלו את בשך ערלתו :
ט בעצם היום הזה נמור אברהם
וישמעאל בנו : כ וכל אנשי ביתו ילדו
בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמרו
אתו : פ פ פ

יח וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל כהם
היום : כ וישא עיניו וירא והנה שלישה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה : ד ויאמר
אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא
תעבור מעל עבדך : ז יקחנא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ :
ח ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר
תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כנאשר דברת :
ויהמר אברהם האהל אל שרה

קדש מלעיל

ויאמר

ויאמר מה לי שלש סאים קמה סלת
לושי ועשי עגורת : ו ואלהבקר רץ
אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן
ארהנער וימהר לעשות אתו : ט ויקח
חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה
ויתן לפנים והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו : ט ויאמרו אליו איה שרה
אשתך ויאמר והנה באהל : י ויאמר
שוב אשוב אליך בעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחריו : יא ואברהם ושרה
זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארח כנשים : יב ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן : יג ויאמר יהוה אד אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי : יד והיפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך בעת חיה
ולשרה בן : טו ותכחש שרה לאמר

לא

ג רפה כ"כ הרמ"ש נקוד על אוי מלרע

לא צחקתי כי יראה ויאמר י לא כי
צחקת : ט ויקמו משם האנשים וישקפו
על פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם : י ויהוה אמר המכסה אני
מאברהם אשר אני עשה : יא ואברהם
היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
כל גויי הארץ : יב כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומישפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו : יג ויאמר יהוה
ועקת סדם ועמרה כירבה וחטאתם
כי כברה מאד : יד ארדה נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
לא אדעה : טו ויפגו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
יהוה : טז ויגש אברהם ויאמר האף
תספה צדיק עם רשע : כז אולי יש
חמשים צדיקים בתוך העיר האף

מלעיל מלעיל

תספה

תספה ולא תשא למקום למען חמשים
הצדיקים אשר בקרבה : כח חללה לך
מעשות בדבר הזה להמית צדיק עם
רשע והיה כצדיק ברשע חללה לך
הישפט כלהארץ לא יעשה משפט :
כט ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים
צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם : לו ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אר
אדני ואנכי עפר ואפר : לא אולי יחסרון
חמשים הצדיקים חמשה התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא
אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה : לב ויסף עוד לדבר אליו
ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים
ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים :
לג ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים : לד ויאמר

חנה

הנהנא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים : לב ויאמר אלנא יחר
לאדני ואדברה אכהפעם אולי ימצאון
שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה : לב וילך יהוה כאשר בלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב
למקמו : שלישי יט ויבאו שני המלאכים
סדמה בערב וזוט ישב בשער סדום
וירא לזוט ויקם לקראתם וישתחו אפים
ארצה : כ ויאמר הנה נא אדני סורו
נה אל בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשבמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברחוב נקין : ג ויפצרו בם
מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש
להם משתה ומצות אפרה ויאכרו :
ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדום
נסבו על הבית מנער ועד זקן כר
העם מקצה : ה ויקראו אל לזוט ויאמרו

ג בסגול ובלגל ועמי"ש חול מלרע ל הנושה

לו

לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם : ו ויצא
אלהם לזוט הפתחה והדלת סגר
אחריו : ז ויאמר אדנא אחי תרעו :
ח הנהנא לי שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאהנא אתהן אליכם ועשו
להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל
אל תעשו דבר כיעל כן באו בצל
קרתי : ט ויאמרו גשה הלאה ויאמרו
האחד בא לגור וישפט שפוט עתה
נרע לך מהם ויפצרו באיש בלזט מאד
ויגשו לשבר הדלת : י וישלחו האנשים
את ידם ויביאו את לזוט אליהם הביתה
ואת הדלת סגרו : יא וארת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן
ועד גדול וילאו למצא הפתח : יב ויאמרו
האנשים אל לזוט עד מי לך פה חתן
ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר
הוציא מן המקום : יג כי משחתים

אנחנו

ח 8

אנחנו את המקום הזה כי גדלה
 צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
 לשחתה: י ויצא לוט וידבר אל
 חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו
 מן המקום הזה כי משחית יהוה את
 העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: טו וכמו
 השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט
 לאמר קום קח את אשתך ואת שתי
 בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר:
 טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
 וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת
 יהוה עריו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר:
 יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
 המלט על נפשך ארתי תביט אחרך
 ואל תעמד בכל הכפר ההרה המלט
 פן תספה: יח ויאמר לוט אלהם אלנא
 אדני: יט הנהנא מצא עבדך חן
 בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
 להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל

מלרע צ רגושה קרט להמלט

להמלט ההרה פן תדבקני הרעה
 ומתי: כ הנהנא העיר הזאת קרבה
 לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא
 שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: רביע
 כג ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם
 לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
 אשר דברת: כד מהר המלט שמה כי
 לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה
 על כן קרא שם העיר צוער: כה השמש
 יצא על הארץ ולוט בא צערה: כו ויהוה
 המטיר על סדם ועל עמרה גפריית
 ואש מאת יהוה מן השמים: כז ויהפך
 את הערים האל ואת כל הכפר ואת
 כר יישובי הערים וצמח האדמה:
 כח ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב
 מלה: כט וישכם אברהם בבקר אר
 המקום אשר עמד שם את פני יהוה:
 סא וישקה על פני סדם ועמרה ועל כל
 פני ארץ הכפר וירא והנה עדה קיטר

מלרע נ רגושה מלעל הארץ

הארץ בקיטר הכבישן : כט ויהי בשחת
אלהים את ערי הכפר ויזכר אלהים
את אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר
ישב בהן לוט : ל ויער לוט מצוער
וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא
לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנתיו : לא ותאמר הבכירה א הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ : לב לכה נשקה את
אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
זרע : לד ותישקין את אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה : לה ויהי
ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה
הן שכבתיו איש את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי ישכבי עמו ונחיה
מאבינו זרע : לו ותישקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה

ותשכב

נקוד על ו

ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה :
לז ותהרין שתי בנות לוט מאביהן :
לח ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום : לח והצעירה
גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום : סכ ויסע
מישם אברהם ארצה הנגב וישב בין
קדש ובין שור ויגר בגרר : כ ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי הויה
וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה : כז ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל :
כח ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני
הגוי גם צדיק תהרג : כט הלא הויה
אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
אחי הוא בתם רבבי ובנקון כפי
עשיתי זאת : לו ויאמר אליו האלהים
בהלם גם אנכי ידעתי כי בתם לכבך

עשית

עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך
מחטולי על כן לאנתתיך לנגע אליה:
ועתה השב אשת ה' איש כי נביא
הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינה
מישיב דע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך: וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל
הדברים האלה באזניהם ויראו
האנשים מאד: ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל
אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני
עד דבר אשתי: וגם אמנה אחתי
בת אבי הוא אך לא ברת אמי ותהי
לי לאשה: ויהי כאשר התעו אתי

אלהים

חסר א

אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר
נבוא שמה אמר לי אחי הוא: ויקח
אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו:
וירא כ אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר
הנה נתתי אלך כסף לאחייך הנה
הוא לך כסות עינים לכל אשר
אתך ואת כל ונכחת: ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהתה
וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד כל
רחם לבית אבימלך עד דבר שרה
אשת אברהם: כא ויהוה פקד
את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר: כ ותהר ותלד
שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר
דבר אתו אלהים: ג ויקרא אברהם את

שם

קדש לחומר

שם־בנו הנוֹלֵד־לוֹ אִשְׁרֵי־לִדְהָלוֹ שָׂרָה
יִצְחָק : י וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
בְּשִׁמְנַת יָמַימ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים :
חמִישִׁי ה וַאֲבָרָהֶם בְּזִמְמַת שָׁנָה בַּהוֹלֵד
לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ : י וַתֹּאמֶר שָׂרָה צַחֵק
עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמֵעַ יִצְחָק־לִי :
ז וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּד לְאַבְרָהָם הַיְנִיקָהּ
בָּנִים שָׂרָה כִּי־לִדְתִי בֵן לְזִקְנָיו :
ח וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַר וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת־יִצְחָק :
ט וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמְצֻרִית
אִשְׁרֵי־לִדְהָ לְאַבְרָהָם מִצַּחֵק : י וַתֹּאמֶר
לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ
כִּי לֹא יִרְשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי
עַם־יִצְחָק : יא וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָי
אַבְרָהָם עַל אֹדֶת־בְּנוֹ : יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם אֲלֵי־רַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנָּעֹר
וְעַד־אֲמַתְךָ כָּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִי־צַחֵק יִקְרָא לָהּ

זרַע : יג וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לְנָוִי אֲשִׁימְנוּ
כִּי זֶרַע־הוּא : יד וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם י
בְּבֹקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־
הַגֵּר שֵׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ
וַתֵּלֶךְ וַתִּרְתַּע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע :
טו וַיָּכֻלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־
הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים : טז וַתֵּלֶךְ
וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחָק כַּמִּטְחָוִי קִשְׁת
כִּי אָמְרָה אֶל־אֲרָאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד
וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת־קִרְיָהּ וַתִּבְכֶּה :
יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנָּעֹר וַיִּקְרָא
מִלֵּאךְ אֱלֹהִים י אֶל־הַגֵּר מִן־הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי כִּי־
שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנָּעֹר בְּאֲשֶׁר הוּא־
שָׁם : יח קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנָּעֹר וְהַחֲזִיקִי
אֶת־יָדְךָ בּוֹ כִּי־לְנָוִי גְדוֹל אֲשִׁימְנוּ :
יט וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר
מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם
וַתִּשְׁק אֶת־הַנָּעֹר : כ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־

הנער ויגדר וישב במדבר ויהי רבה קשת : כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים : פ שי כד ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכר אשר אתה עשה : כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר נרתה בה : כד ויאמר אברהם אנכי אשבע : כה והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזרו עבדי אבימלך : כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : כח ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן : כט ויאמר

אבימלך

אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה : ל ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת : לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם : לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : לד וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם : לה ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים

רבים : פ שביע

כב ויהי אחר הדברים האלה והטאים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : כ ויאמר קחנא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחר ההרים אשר אמר אלקי : כ וישכם אברהם בבקר ויחבש את

חמרו

חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים :
ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחק : ויאמר
אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחור ונשובה אליכם : ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה הששה לעלה : ויאמר אברהם
אלהים יראה לו הששה לעלה בני וילכו
שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר
אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקד
את יצחק בנו וישם אתו על המזבח

ממעל

ממעל לעצים : וישלח אברהם את
ידו ויקח את המאכלת לשחט את
בנו : ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני : ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנה את יחידך ממני : וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלה לעלה תחת בנו :
ויקרא אברהם שם המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים : ויאמר
בי נשבעתי נאס יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנה את יחידך : כי ברכך
אברכה והרבה ארבה את זרעך

ככוכבי

כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת
הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֲיִכּוּי :
י וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עִקֵּב
אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי : יט וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר
שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע : פ
מִפְטוּר כ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֵד
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יֵלְדָה מִלְכָּה גַם-
הוּא בְּנִים לְנַחֲוֹר אַחִיךָ : כז אֶת-עֵוִץ
בְּכָרוֹ וְאֶת-בְּוֹז אַחִיו וְאֶת-קְמוּאֵל אֲבִי
אָרָם : כח וְאֶת-כֶּשֶׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-
פִּלְדֵּשׁ וְאֶת-יִדְרָף וְאֶת בְּתוּאֵל :
ט ובְּתוּאֵל יָלַד אֶת-רִבְקָה שְׁמֵנָה אֱלֹה
יֵלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר אַחִי אַבְרָהָם :
כד וּפִילְגִישׁוֹ וַיִּשְׁמָה רְאוּמָה וְתַלְדָּ גַם-
הוּא אֶת-טֹבַח וְאֶת-גַּחַם וְאֶת-תַּחֲשׁ
וְאֶת-מַעֲכָה : פ פ פ
כג וַיְהִי חַיִּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיֵּשְׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה :
וּתְמַת

כ וּתְמַת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסֹפֶר לִישְׂרָה
וּלְבִתָּהּ : י וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו
מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַתָּה לֵאמֹר : יג גֵּר-
וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם הֲנִי לִי אֲחֻזַּת-קָבֹר
עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנָי : יד וַיַּעֲנוּ
בְּנֵי-חַתָּה אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ :
י וּשְׁמַעֲנוּ י אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֲתָרָה
בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קְבָרֵינוּ קָבֹר אֶת-
מִתְּךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קְבָרוֹ לֹא-יִכְלָה
מִמֶּךָ מִקְבֹּר מִתְּךָ : י וַיִּקָּם אַבְרָהָם
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַתָּה : יז וַיְדַבֵּר
אֲתָם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקָבֹר
אֶת-מִתִּי מִלְּפָנָי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ-לִי
בְּעַפְרוֹן בֶּן-צֹחָד : יט וַיְהִן לִי אֶת-מַעֲרַת
הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְיָה שְׂדֵהוּ
בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֻזַּת-
קָבֹר : י וְעַפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַתָּה וַיַּעַן
עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי-
חַת

חת לכל באי שער עירו לאמר : יא לא
אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
נתתיה לך קבר מרחק : יב וישתחו
אברהם לפני עסד הארץ : יג וידבר
אד עפרון באוני עסד הארץ לאמר אך
אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
קח ממני ואקברה את מתי שמה :
יד ויען עפרון את אברהם לאמר לו :
טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך
קבר : טז וישמע אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרן את הכסף
אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות
שקל כסף עבר לסחר : שז ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
ממרא השדה והמערה אשר בו וכל
העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו
סביב : יח לאברהם למקנה לעיני בני
חת

חת בכל באי שער עירו : יט ואחרי כן
קבר אברהם את שרה אשתו אר
מערת שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען : כ ויקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחות
קבר מאת בני חת : ס כד ו אברהם
זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
בכל : כג ויאמר אברהם אל עבדו זקן
ביתו המישר בכל אשר לו שים נג
ידך תחת ירכי : ד ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבן : י כי אר
ארצי ואל מולדתי תרך ולקחת אשה
לבני ליצחק : ס ויאמר אליו העבד
אורי לאת אבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת ההשב אישכ את
בנך אל הארץ אשר יצאת משם :
י ויאמר אליו אברהם השמר לך פך
תשיב

תָּשִׁיב אֶרְתֹּבְנִי שָׁמָּה : י יהוה : אלהי
הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ
מִוְלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבַּר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לִי לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
הוּא יִשְׂרָח מִלְּאֲכֹוֹ לִפְנֵיךָ וּרְקַחְתָּ אִשָּׁה
לְבָנִי מִשָּׁם : ח וְאִם־לֹא תֵאָבֵהּ הָאִשָּׁה
לְרַכֵּת אַחֲרֶיךָ וְנָקִיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת
רַק אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה : ט וַיִּשָּׂם
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם
אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה :
י וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים מִגְּמְלֵי
אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ וַיִּקֶם
וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרָם נְהָרִים אֶל־עִיר נְחֹר :
יא וַיְבָרֵךְ הַגַּמְלִים מַחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר
הַמַּיִם לַעֵת עָרֹב לַעֵת צֹאת הַשָּׂאֵבֶת :
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם
הִקְרַהֲנִי לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם
אֲדֹנָי אַבְרָהָם : שליש יג הִנֵּה אֲנִכִּי נֹצֵב עַל־
עֵין הַמַּיִם וּבָנוֹת אֲנִשֵּׁי הָעִיר יִצְאָת
לשׂאב

לִשְׂאֵב מַיִם : יד וְהָיָה הַנְּעֹר אֲשֶׁר אָמַר
אֵלָיָה הַטִּינָא כַּדָּךְ וְאִשְׁתָּה וְאָמְרָה
שָׂתָה וְגַם־גְּמִלֶיךָ אִשְׁקָה אֶתְּךָ הַכַּחַת
לְעַבְדְּךָ לִיצְחָק וּבָהּ אֲדַע כִּי־עָשִׂיתָ
חֶסֶד עִם־אֲדֹנָי : טו וַיְהִי־הוּא טָרָם כִּלְהָ
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה
לְבַתְּוָאֵר בֶּן־מִלְכָּה אִשְׁתֵּי נְחֹר אָחִי
אַבְרָהָם וּבָדָה עַל־שִׁכְמָה : טז וְהַנְּעֹר
טָבַת מִרְאֵה מְאֹד בְּתוּלָהּ וְאִישׁ לֹא
יָדָעָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֵא כֶּדָה וַתַּעַל :
יז וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵנִי
נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדְּךָ : יח וַתֹּאמֶר שָׂתָה
אֲדֹנָי וַתִּמְחֹר וַתֵּרֶד בְּדָה עַל־יָדָהּ
וַתִּשְׁקָהּ : יט וַתִּכַּל לְהִשְׁקָתָהּ וַתֹּאמֶר
גַּם לְגַמְלֶיךָ אִשְׂאֵב עַד אִם־כָּלוּ לִשְׁתֵּת :
כ וַתִּמְחֹר וַתַּעַר בְּדָה אֶל־הַשִּׁקָּתָהּ וַתֵּרֶץ
עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׂאֵב וַתִּשְׂאֵב לְכָל־
גַּמְלָיו : כא וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהֵלָהּ מַחְרִישׁ
לְדַעַת הַהֲצִלִּיהָ יְהוָה דָּרְכוּ אִם־לֹא :
הנערה ק' והנערה ק' א בצור ויהי

כג ויהי באשר כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו
ושני צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם : ט ויאמר בתמי את הגידי
נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין :
כד ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן
מלכה אשר ילדה לנחור : כה ותאמר
אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון : טו ויקד האיש וישתחו
ליהוה : כז ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני
יהוה בית אחי אדני : כח ותרוץ הנער
ותגד לבית אמה בדברים האלה :
כט ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין : ל ויהי
כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי
אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל-

האיש

תנעה ק

האיש והנה עמד על הגמלים על העין :
לא ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום
לגמלים : לב ויבא האיש הביתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו : לד וישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכר עד אסדברתי דברי ויאמר
דבר : לה ויאמר עבד אברהם אנכי :
לז ויהוה ברך את אדני מאד ויגדר
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
וישפחת וגמלים וחמרים : לו ותרד
שרה אשת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כר אשר לו :
לז וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הפנעני אשר אנכי ישב
בארצו : לח אסלא אל בית אבי תלך
ואר משפחתי ולקחת אשה לבני :
לט ואמר אר אדני אלי לא תלך האשה

אחרי

יושם ק

וַאֲחֵרֵי : מ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־
 הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֵי יְשׁוּלָה מִלְּאֲכֹוֹתֶךָ
 וְהַצְרִיחַ דְּרֹכְךָ וְקָחַת אִשָּׁה לְבָנִי
 מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי : מ^א אִזְ תִּנְקָה
 מֵאֵלְתִּי כִּי תָבֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־
 לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתִנְקִי מֵאֵלְתִּי : מ^ב וְאָבֹא
 הַיּוֹם אֶל־הָעֵץ וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי
 אֲבָרְהֶם אִם־יִשְׁדֶּנָּה מִצְּלִיחַ דְּרֹכִי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי הֵלַךְ עֲלֶיהָ : מ^ג הִנֵּה אֲנֹכִי
 נֹצֵב עַל־עֵץ הַמַּיִם וְהָיָה הָעֵלְמָה הַיְצִיאַת
 לִישָׁאָב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא מֵעַט־
 מַיִם מִכַּדְּךָ : מ^ד וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־אֵתָה
 שָׂתָה וְגַם לְגַמְלִיךָ אִישָׁאָב הוּא הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־הִכִּיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדָנִי : ח^מ וְאֲנִי
 טָרַם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רִבְקָה
 יְצִיאַת וְכַדָּה עַל־שִׁכְמָהּ וְתָרַד הָעֵינָה
 וְתִשָּׂאָב וְאָמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא :
 מ וְתִמְהָרַר וְתֹרַד כַּדָּה מֵעֲלִיָּה וְתֹאמַר
 שָׂתָה וְגַם־גַּמְלִיךָ אִשְׁקָה וְאִשְׁתִּי וְגַם־
 הַגַּמְלִים

הַגַּמְלִים הִשְׁקָתָהּ : מ^ו וְאִשְׁאָל אֶרְתָּה
 וְאָמַר בְּתֻמִּי אֵת וְתֹאמַר בְּתַבְתּוֹאֵל
 בֶּן־נְחֹר אֲשֶׁר יִלְדָה־לּוֹ מִלְּכָה וְאִשָּׁם
 הַנָּזִם עַל־אִפָּהּ וְהַצְמִידִים עַל־יָדָיָהּ :
 מ^ז וְאֶקַּד וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאֲבָרַךְ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְהֶם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי
 בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת־בֵּת־אָחִי אֲדָנִי
 לְבָנִי : מ^ח וְעַתָּה אִם־יִשְׁכַּם עֵשָׂיִם הַסֹּד
 וְאֱמַת אֶת־אֲדָנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא
 הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־יְמִינִי אִזְ עַל־שִׁמְאֵל :
 כ וַיַּעַן לְבֶן־וּבְתוֹאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא
 הַדָּבָר לֹא נֹכַח דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אִזְ־
 טוֹב : כ^א הִנֵּה־רִבְקָה לִפְנֶיךָ קַח וְלָךְ
 וְתִהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר
 יְהוָה : כ^ב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עִבְדֵךָ
 אֲבָרְהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה
 לַיהוָה : ש^ג וַיֵּצֵא הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף
 וְכָל־יָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמְגִדְנַת
 נְתָן לְאֶחִיָּהּ וּלְאִמָּהּ : ט וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
 הוּא

הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני : כ ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים
או עשור אחר תלך : ט ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
שלחוני ואלכר לאדני : ט ויאמרו
נקרנו לנער ונשאלה את פיה :
ט ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ותאמר אלך : ט וישלחו
את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת אנשיו : ס ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את הי
לא לפי רבבה וירש זרעך את שער
שנאיו : ס ונתקם רבקה ונעורתי
ותרכנה על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את רבקה וידך :
ס ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנוגב : ס ויצא יצחק
לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו

תערה ק' לנערה ק'

וירא

וירא והנה גמלים באים : ס ותישאו
רבקה את עיניה ותרא את יצחק
ותפל מעל הגמל : ס ויאמר אל
העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד הוה אדני
ותקה הצעיר ותתבס : ס ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה :
ס ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח
את רבקה ותהיל לו לאשר ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו : פ שביע
כה ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
קטורה : כ ותלד לו את זמרון ואת
יקשן ואת מדין ואת מדן ואת ישבק
ואת שוה : ג ויקשן ילד את שבא ואת
דהן ובני דהן היו אשורים ולטושים
ולאמים : ד ובני מדין עיפרי ועפר
וחנך ואבירע ואלדעה כל אלה בני
קטורה : ס ויתן אברהם את כל אשר
לו ליצחק : י ולבני הפידגשים אשר
לאברהם

יא 11

לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
 מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל
 ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי אברהם
 אשר חי מאת שנה ושבעים שנה
 וחמש שנים : ויגוע וימת אברהם
 בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
 עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל
 בניו אל מערת המכפלה אל שרה
 עפרן בן צחר החתי אשר על פני
 ממרא : השרה אשר קנה אברהם
 מאת בני חת שמה קבר אברהם
 ושרה אשתו : ויהי אחרי מות
 אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
 וישב יצחק עם באר לחי ראי : פ
 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם
 אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
 לאברהם : ואלה שמות בני ישמעאל
 בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
 נבית וקדר וארבאל ומבישם : ומשמע
 ודומה

ודומה ומשיה : טו חדר ותימא יטור
 נפיש וקדמה : מפטיר טו אלה הם בני
 ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
 ובמירתם שנים עשר נשיאם לאמתם :
 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה
 ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת
 ויאסף אל עמיו : וישכנו מחוילה
 עד שור אשר על פני מצרים באבה
 אשורה על פני כל אחיו נפל :

פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן אברהם
 אברהם הוליד את יצחק :
 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
 את רבקה בת בתואל הארמי מפרן
 ארם אחות לבן הארמי לו לאשה :
 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי
 עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
 אשתו : ויתרצו הבנים בקרבה
 ותאמר אם כן למרה זה אנכי ותלק
 לדרש

לדרש את־יהוה : כג ויאמר יהוה לה
 שני גי'ם בבטנך ושני לאמים ממעך
 יפרדו ולאם מלאם יאמן ורב יעבד
 צעיר : כד וימלאו ימיה ללדת והנה
 תומם בבטנה : כה ויצא הראשון
 אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
 עשו : כו ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחות
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
 בן־ששים שנה בלדת אתם : כז ויגדלו
 הנערים והי עשו איש ידע ציד איש
 שדה ויעקב איש תם ישב אהלים :
 כח ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו
 ורבקה אהבת את־יעקב : כט ויזד
 יעקב נזיד ויבא עשו מן־השדה והוא
 עיף : ל ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני
 נח מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי
 על־כן קרא־שמו אדום : לא ויאמר
 יעקב מבררר כיום את־בכרתך לי :
 לב ויאמר עשו הנה אנכי הונך למות
 ולמה

ולמה־זה לי בכרה : לג ויאמר יעקב
 השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
 את־בכרתו ליעקב : לד ויעקב נתן
 לעשו לחם ונזיד ערשים ויאכל וישת
 ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה : פ
 כו ויהי רעב בארץ מלבד הרעב
 הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
 יצחק אל־אבי־מלך מרד־פלשתים
 גררה : כז וירא אליו יהוה ויאמר אל־
 תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
 אליך : כח גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכך בדרך ולזרעך אתן את־כר
 הארצת האל והקמתי את־השבעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביך :
 כט והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים
 ונתתי לזרעך את כל־הארצת האל
 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ :
 ס עקב אשר־שמע אברהם בקלי
 וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורת־י
 וישב

שני וישב יצחק בגרר : וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא לאמר אשתי פך־הרגני הנשי
המקום עד־דבקה כי־טובת מראה
הוא : ויהי כי ארכו־לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד
החלון וירא והנה יצחק מצחק את
דבקה אשתו : ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הויה
ואיך אמרת אחתי הויה ויאמר אליו
יצחק כי אמרתי פן־אמות עליה :
ויאמר אבימלך מה־זאת עשית לנו
כמעט שכב אחר העם את־אשתך
והבאת עלינו אשם : ויצו אבימלך
את־כד־העם לאמר הנגע באיש הזה
ובאשתו מות יומרת : ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה
שערים ויברכהו יהוה : שלישי ויגדל
האיש וילך הרוך ויגדל עד כי־גדל

מאד

מאד : ויהי־לו מקנה־צאן ומקנה־
בקר ועבדה רבה ויקנהו אתו
פלשתים : וכל־הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר : ויאמר
אבימלך אליצחק רך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד : וילך משם יצחק
ויחן בנחל־גרר וישב שם : וישב
יצחק ויחפר את־בארת המים אשר
חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא
להן שמות בשמת אשר־קרא להן
אביו : ויחפרו עבדי־יצחק בנחל־
וימצאו־שם באר מים חיים : ויריבו
רעי גרר עס־רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם־הבאר עשק כי התעשקו
עמו : ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה : כד ויעתק
משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה

ויקרא

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה
הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בָאָרֶץ : רביעי
כג וַיַּעַל מִשֶּׁם בָּאָר שָׁבַע : כד וַיֵּרָא אֵלָיו
יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אַתָּה אֲנֹכִי
וּבִרְכָתֶיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ בְּעִבּוֹר
אֲבֹרָהֶם עִבְדֵי : כה וַיִּבֶן שֵׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּטֶּשֶׁם אֱהֱלוֹ וַיִּכְרֹד
שֵׁם עִבְדֵי־יִצְחָק בָּאָר : ט ואֲבִימֶלֶךְ
הִלֵּךְ אֵלָיו מִגָּדָר וְאַחֲזֵת מִרְעֵהוּ וּפִיכֹל
שֶׁר־צִבְאוֹ : כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק
מִדּוֹעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שָׁנֵאתֶם אֹתִי
וַתִּשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶם : כז וַיֹּאמְרוּ רְאוּ
רֵאֵינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי
נָא אֱלֹהֵי בֵינוֹתֵינוּ בֵינוֹנוּ וּבֵינֶךָ וּנְכַרְתֶּהּ
בְּרִית עִמָּךְ : כח אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רַעַר
כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעֲנוּךָ וּכַאֲשֶׁר עֵשְׂינוּ עִמָּךְ
רַק טוֹב וּנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֵתְהָ עִתָּה
בְּרוּךְ יְהוָה : חמישי ל וַיַּעַשׂ לָהֶם מִישְׁתָּה

ש כצירי ויאכלו

וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : לא וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר
וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק וַיִּלְכוּ
מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם : לב וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא
וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת
הַבְּיָאָר אֲשֶׁר חִפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנוּ
מַיִם : לד וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעַה עַל־כֵּן שֵׁם
הָעֵיָר בָּאָר שְׁבַעַה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ס לז וַיְהִי
עֲשׂוֹ בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־
יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחַתִּי וְאֵת־בִּשְׁמַת
בַּת־אֵילָן הַחַתִּי : לו וַתְּהִיִּן מֵרַת רוּחַ
לְיִצְחָק וּלְרַבֵּקָה : ס כז וַיְהִי כִּי־זָקַן
יִצְחָק וַתִּכְהֶיֶן עֵינָיו מֵרָאֹת וַיִּקְרָא אֶת־
עֲשׂוֹ בֶן־הַגָּדָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֲנָנִי : כ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי
לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי : ג וְעַתָּה שֵׂא־נָא
כַּלֶּיךָ תְּלִיךָ וּקְשָׁתְךָ וּצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה
לִי צִידָה : ד וְעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר
אֲהַבְתִּי וְהִבִּיאָה לִּי וְאֶכְלָה בְּעִבּוֹר
תְּבַרְכֶּךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת : ס וּרְבֵקָה

ב' 12 ציר ק' שמיעת

שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לצוד ציד להביא : י ורבקה
אמרה אל יעקב בנה לאמר הנרה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר : י הביאה לי ציד ועשה לי
מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה
לפני מותי : ח ועתה בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה אתך : ט לך נא אל
הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב : י והבאת לאביך ואכל בעבר
אשר יברכה לפני מורתו : יא ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש
שער ואנכי איש חלק : יב אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה : יג ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי
ולך קח לי : יד וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו :

מלרע

ותקח

טו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה
הגדל החמדת אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן : טו ואת
ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל
חלקת צואריו : יז ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב
בנה : יח ויבא אל אביו ויאמר אביו
ויאמר הנני מי אתה בני : יט ויאמר
יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידו בעבור תברכני נפשך : כ ויאמר
יצחק אל בנו מה זרה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יהוה אליך לפני :
כא ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
ואמישך בני האתה זה בני עשו אם
לא : כב ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים
ידי עשו : כג ולא הכירו כי היו ידיו כידיו
עשו אחיו שערות ויברכהו : כד ויאמר

אתה

אתה זה בני עשו ויאמר אני: כס ויאמר
הג'ישה לי ואכלה מציד בני למען
תברכה נפשי ויג'שלו ויאכל ויבא לו
יין וישת: כו ויאמר אר'יו יצחק אביו
ג'שה נא ושקה לי בני: כז ויג'ש וישק
לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראו ריח בני בריח שדה אשר ברכו
יהוה: שש כס ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
כט יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים
הורה גביר לאחיק וישתחוו לך בני
אמך ארריך ארור ומברכה ברוך:
ל ויהי כאשר בלה יצחק לברך את
יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת
פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
לא ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד
בנו בעבר תברכני נפשך: לב ויאמר
לו יצחק אביו מיאתה ויאמר אני

חסד ו

בנך

בנך בכרך עשו: לב ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:
לד כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי: לה ויאמר
בני אחיק במרמה ויקח ברכתך:
לו ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
ברכה: לו ויען יצחק ויאמר לעשו הן
גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה
אפוא מה אעשה בני: לה ויאמר עשו
אל אביו הברכה אחרת הוא לך אבי
ברכני גם אני אבי וישל עשו קלו
ויבך: לו ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל

השמים

קמץ ב"ס ב כשווא לבר עמ"י

השמים מעל : מ ועל הרבה תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד
ופרקת עלו מעל צוארך : מה וישמם
עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
אביו ויאמר עשו בלבם יקרכו ימי אבל
אבי ואהרנה את יעקב אחי : מכ ויגד
דרבקה את דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
לה להרנג : מנ ועתה בני שמע בקלי
וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה :
מז וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך : מש עד שוב אף
אחיך ממך וישב את אשר עשית לו
ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל
גם שניכם יום אחד : מו ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
אם לקח יעקב אשרה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים :

חצי הספר בפסוקים ק זערא ויקרא

כח ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
מבנות כנען : כ קום לך פדנה ארם
ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך : ג ואל
ישרי יברך אתך ויפרך וירבך והיית
לקהל עמים : ד ויתן לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגדל אשר נתן אלהים לאברהם :
שביע וישלח יצחק את יעקב וילך
פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
אחי רבקה אם יעקב ועשו : י וירא
עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
אשה מבנות כנען : מפטיר וישמע
יעקב אל אביו ואר אמו וילך פדנה
ארם : ס וירא עשו כי רעות בנות כנען
בעיני יצחק אביו : ט וילך עשו אל

כלם מלעל ישמעאל

יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח אֶת־מַחְלַת בַּת־
 יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵי־אֲבֵרָהָם אַחֻת נְבוֹת עַל־
 נָשָׁיו לֹו לְאִשָּׁה : ס ס ס
 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה :
 י וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּרְן שָׁם כִּי־בָא
 הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מִבְּנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם
 מִרְאִישֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא :
 יב וַיַּחְלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֶרֶץ וּרְאִישׁוֹ
 מֹגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאכֵי אֱלֹהִים
 עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ : יג וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב
 עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֵרָהָם
 אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
 שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֲתַנְנֶנָּה וְלִזְרַעְךָ : יד וְהָיָה
 זֶרְעֶךָ כְּעַפְרַיִם הָאָרֶץ וּפְרֻצַּת יָמָה וּקְדֻמָּה
 וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת
 הָאָדָמָה וּבִזְרַעְךָ : טו וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד
 וַיִּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהִשְׁכַּתִּיךָ
 אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד
 אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ :
 וַיִּקֶּץ

טו וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָבִן יִשְׁ
 יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי :
 יז וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִהֲנֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה
 אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
 הַשָּׁמַיִם : יח וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח
 אֶת־הָאָבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מִרְאִישֵׁיתוֹ וַיִּשָּׂם
 אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיֵּצֵק שֵׁמֶן עַל־רִאשָׁהּ :
 יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־
 וְאוֹלָם לֹו שֵׁם־הָעִיר לְרִאשֹׁנָה : כ וַיֵּדֶר
 יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים
 עִמָּדִי וַיִּשְׁמְרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ :
 כא וְשָׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה
 יְהוָה לִי לֵאלֹהִים : כב וְהָאָבֶן הַזֶּה אֶת־
 אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים
 וְכָל־אֲשֶׁר־תֵּתֵן־לִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרְנֹו לָךְ :
 כט שׁוֹ א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרֶץ־
 כְּנִיעַן : כ וַיִּירָא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשָׂדֵה
 וְהִנֵּה־שָׂם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי־צֹאן רֹבְצִים
 יג

עליה כי מזהבאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הבאר : ונאספו
שמה כל העדרים ונללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה : ויאמר להם יעקב אחי
מזין אתם ויאמרו מחרן אנחנו :
ויאמר להם הידעתם את לבן בן
נחור ויאמרו ידענו : ויאמר להם
השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל
בתו באה עם הצאן : ויאמר הן עוד
היום גדול לאעת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו : ויאמרו לא
נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
הצאן : ועודנו מדבר עמם ורחל
באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה
היא : ויהי כאשר ראה יעקב את
רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן

מלרע מלעל אחי

אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן
מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
אחי אמו : וישק יעקב לרחל וישא
את קלו ויבך : ויגד יעקב לרחל
כי אחי לאביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה : ויהי כששמע
לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ
לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו
ארביתו ויספר ללבן את כד הדברים
האלה : ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים :
ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך :
וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה
ושם הקטנה רחל : ועיני לאה רבות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה :
שלישי ויאהב יעקב את רחל ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה : ויאמר לבן טוב תתי אתה

לד

לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי :
כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה :
כא ויאמר יעקב אל לבן הברה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה :
כב ויאסף לבן את כל אנשי המקום
ויעש משתה : כג ויהי בערב ויקח את
דאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה :
כד ויתן לבן לה את זלפיה שפחתו
לה לארה בתו שפחה : כה ויהי בבקר
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי
עמך ולמה רמיתני : כו ויאמר לבן לא
יעשרה בן במקומנו לתת הצעירה
לפני הבכירה : כז מלא שבע זאת
ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות :
כח ויעש יעקב כן ומלא שבע זאת
ויתן לו את דרחל בתו לו לאשה :

מלרע

ויתו

כט ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
שפחתו לה לשפחה : ל ויבא גם אל
רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אחרות : לא וירא
יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל עקרה : לב ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה
כיראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני
אישו : לג ותהר עוד ותלד בן ותאמר
כישמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו שמעון :
לד ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה
הפעם ילדה אישי אלי כי ילדתי לו
שלשה בנים על כן קרא שמו לוי :
לה ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
יודה את יהוה על כן קראה שמו
יהודה ותעמד מלדת : לו ותרא רחל
כי לא ילדה ליעקב ותקנה רחל
באהבתה ותאמר אל יעקב הברה לי

בנים

בנים ואם אין מתה אנכי : כ ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן :
ויתאמר הנה אמת בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה :
י ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא אליה יעקב : ה ותהר בלהה ותלד
ליעקב בן : י ותאמר רחל דגני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן לי בן על בן קראה
שמו דן : י ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני ליעקב : ה ותאמר
רחל נפתולי אלהים י נפתלתי עם
אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי :
ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ונתן אתה ליעקב
לאשה : י ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן : יא ותאמר לאה בנג ותקרא
את שמו גד : יב ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב : יג ותאמר לאה

ג שניה רנושה בא גר ק' שני מליו באשרי

באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את
שמו אשר : רביעי יד וילך ראובן בימי
קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל
אל לאה תניני לי מדודאי בנג :
טו ותאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנג : טו ויבא יעקב מן השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי
תבוא כי שכר שברתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה הו : י וישמע
אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי : יא ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נרתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר : יב ותהר עוד
לאה ותלד בן ששי ליעקב : יג ותאמר
לאה זכרני אר הים אתי זכר טוב
הפעם וזכרני אישי קלדתי לו ששה

בנים

בנים ותקרא את שמו זבלון: כא ואחר
 ילדה ברת ותקרא את שמה דינה:
 כב ויזכר אלהים את רחל וישמע אלהים
 אלהים ויפתח את רחמה: כג ותהר
 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את
 חרפתי: כד ותקרא את שמו יוסף
 לאמר יסף יהוה לי בן אחר: כה ויהי
 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
 יעקב אר לכן שלחני ואלכה אר-
 מקומי ולארצי: כו תנה את נשי ואת
 ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
 כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך: כז ויאמר אריו לכן אסנא
 מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני
 יהוה בגלגלך: כח ויאמר נקברה
 שכרה עמי ואתנה: כט ויאמר אריו
 אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
 אשר היה מקנך אתי: ל כי מעט אשר
 היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה
 אתך

אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי
 לביתי: לא ויאמר מה אתן לך ויאמר
 יעקב לא אתתן לי מאומה אם תעשה
 לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
 אשמר: לב אעבר בכל צאנך היום
 הסר משם כל שנה נקד וטלוא וכל
 שהחום בכשבים וטלוא ונקד בעזים
 והיה שכרי: לד וענתה בי צדקתי ביום
 מחר כיתבוא ער שכרי לפניך כל
 אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בכשבים גנוב הוה אתי: לו ויאמר
 לבן הן לו יהי כדברך: לה ויסר ביום
 ההוא את התישים העקדים והטלאים
 ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל
 אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן
 ביד בניו: לו וישם דרך שלשת ימים
 בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
 לבן הנותרת: לו ויקח לו יעקב מקד
 לבנה רח ולו וערמון ויפצל בהן
 פצלות

פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על
המקלות : ל ויצג את המקלות אשר
פצל ברהטים בשקתורת המים אשר
תבאן הוצאן לשותות לנכה הוצאן
ויחמנה בבאן לשותות : לט ויחמו
הוצאן אל המקלות ותלדן הוצאן עקדים
נקדים וטלאים : מ והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הוצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא
שתם על צאן לבן : מא והיה בכדיהם
הוצאן המקשרות ושם יעקב את
המקלות לעיני הוצאן ברהטים ליחמנה
במקלות : מב ובהעטיפ הוצאן לא ישים
והיה העטיפים ללבן והקשרים ליעקב :
מג ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן
רבות וישפחות ועבדים וגמלים
וחמרים : לא וישמע את דברי
בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את

מ כצורו ועמ"ש

כל

כל הכבוד הזה : כ וירא יעקב את
פני רבן והנה איננו עמו כתמור
שלשום : ג ויאמר יהוה אד יעקב שוב
אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
עמך : ד וישלח יעקב ויקרא לרחל
ולראה השדה אל צאנו : ה ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אדי
כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי :
ו ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
את אביכן : ז ואביכן התל בי והחלף
את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו
אלהים להרע עמדי : ח אספה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הוצאן
נקדים ואספה יאמר עקדים יהיה
שכרך וילדו כל הוצאן עקדים : ט ויצל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לי :
י והי בעת יתם הוצאן ואשא עיני וארא
בחלום והנה העתדים העלים על הוצאן
עקדים נקדים וברדים : יא ויאמר אלי

מלאך

מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
הנני יב ואמר שאנני עיניך וראו
כל העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כר אשר
לבן עישה לך י אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ מולדתך י ותען
רחל ולאח ותאמרנה לו העוד לנו
חלק ונחלה בבית אבינו י טו הלוא
נבריות נחשבנו לו כי מברנו ויאכל
גם אכול את כספנו י טו כי כל העשר
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה י ששי י ויקם יעקב וישא
את בניו ואת נשיו על הגמלים י
י וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו
אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
בפרץ ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה

כנען י ט ולבן הלך לגזו ארת צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה י
כ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על
בלי הגיד לו כי ברח הוא י כא ויברח
הוא וכר אשר לו ויקם ויעבר את
הנהר וישם את פניו הדר הגלעד י
כב ויגד לבן ביום השלישי כי ברח
יעקב י כג ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
בהר הגלעד י כד ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם יעקב משוב עד דע י
כס וישג לבן את יעקב ויעקב תקע
את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו
בהר הגלעד י ט ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג
את בנותי כשכירת חרב י כו למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה וכישרים בתך

ובכנור : כס ורא נמישתני לנשק לבני
 ולבנתי עתה הסבלת עשו : כט יש
 לאר ידי רעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש ' אמר אלי לאמר השמר
 לך מדבר עם יעקב משוב עד רע :
 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
 לבית אביך למרה גנבת את אלהי :
 לו ויען יעקב ויאמר רלבן כי יראתי
 כי אמרתי פן תגזר את בנותיך מעמי :
 לב עם אשר תמצא את אלהיך לא יהיה
 נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך
 ורא ידע יעקב כי רחר גנבתם :
 לב ויבא רבן באהל יעקב ובאהל לאה
 ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא
 מאהל לאה ויבא באהל רחר : לו ורחל
 לקחה את התרפים ותישמש בכר
 הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את
 כרהאהל ורא מצא : לב ותאמר אל
 אביה אל יחר בעיני יאדני כי לוא

חול קרש ת כפתח

אוכל

אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
 ויחפש ולא מצא את התרפים : לו ויחר
 ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר
 רלבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת
 אחרי : לו כי מששת את כל כלי מה
 מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד
 יאחי ואחיי ויזכחו בין שנינו : לב זה
 עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועיך
 לא שבלו ואילי צאנך לא אכלתי :
 לב טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה
 מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
 לילה : מ הייתי ביום אכלני חרב וקרח
 בלילה ותדד שנת מעיני : מא זה לי
 עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
 עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים
 בצאנך ותחלק את משכרתי עשרת
 מנים : ככ לודי אלהי אבי אלהי אברהם
 ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
 שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה

אלהים

קרש קרש

אלהים ויזכה אמיש: שביעי ^{מנ} ויען לבן
ויאמר אליעקב הבנות בנתי והבנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה
לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום
או לבניהן אשר ילדו: ^{מד} ועתה לכה
נברתה ברית אני ואתה והיה לעד
ביני ובינך: ^{מה} ויקח יעקב אבן וירימה
מצבה: ^{מז} ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו
שם על הגל: ^{מט} ויקראלו לבן גר
שהודותא ויעקב קראלו גר לעד:
^{מנ} ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
היום על בן קרא שמו גר לעד:
^{מו} והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני
ובינך כי נסתר איש מרעהו: ^{מס} אם
תענה את בנתי ואסתקה נשים על-
בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך: ^{מא} ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה אשר
יריתי

יריתי ביני ובינך: ^{מב} עד הגל הזה
ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר
אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה: ^{מג} אלהי אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק: ^{מד} ויזבח יעקב
זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם וילינו בהר: ^{ממ}
^{מב} וישכם לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן
למקמו: ^{מז} ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מראכי אלהים: ^{מח} ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מחנים:

פ פ פ

ד וישלח יעקב מדאכים לפניו אל עשו
אחיו ארצה ישעיר שדה אדום:
ו יצו אתם לאמר כה תאמרו לראדני

לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עֲבַדְךָ יַעֲקֹב עִם-לְבָן
גֵרְתִי וְאַחַר עַד-עֲתָה : י וַיְהִי-לִי שׂוֹר
וְחִמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשֹׁפְחָה וְאִשְׁלָחָה
לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמִצְרָיִם בְּעֵינֶיךָ :
י וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר
בְּאֵנוּ אֶל-אֲחִיךָ אֲר-עֵשָׂו וְגַם הִלֵּךְ
לְקַרְאֲתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ :
ס וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֵץ אֶת-
הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבְּקָר
וְהַגְּמָלִים לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת : ט וַיֹּאמֶר אִם-
יָבוֹא עֵשָׂו אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְהִכָּהוּ
וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאֵר לְפָלִיטָה :
י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם
וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוִה הָאֵלֹהִים אֵלַי שׁוּב
לְאֶרְצְךָ וְלִמּוֹלַדְתְּךָ וְאִשְׁיִכֶּה עִמָּךְ :
יז קִטְנֹתַי מִכָּל הַחֲסֻדִים וּמִכָּל-הָאֵמֶת
אִשָּׁה עֲשִׂיתְ אֶרֶץ-עֲבָדְךָ כִּי בְמִקְרָאִי
עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי
לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת : יח הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אֲחִי

מִיַּד עֵשָׂו כִּי-יֵרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ פְּנֵי-בָן
וְהַכְנִי אִם עַד-בָּנִים : יא וְאַתָּה אָמַרְתָּ
הֵיטֵב אִשְׁיִכֶּה עִמָּךְ וְשָׁמְתִי אֶת-זֶרְעֲךָ
כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מְרֹב : יב
יג וַיִּלֶן יֵשׁ בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּא
בִּידוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אֲחִיו : יד עֲזִים
מֵאֲתָנִים וּתְיִשִׁים עֵשְׂרִים רְחִלִים מֵאֲתָנִים
וְאֵילִים עֵשְׂרִים : טו גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת
וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים
עֶשְׂרֵה אֲתָנֹת עֵשְׂרִים וְעִרֹם עֶשְׂרֵה :
יז וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו עֶדֶר עֶדֶר לְבָדוֹ
וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
תְּשִׁימוּ בֵּן עֶדֶר וּבֵין עֶדֶר : יח וַיֵּצֵאוּ אֶת-
הָרֵאשֹׁן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אֲחִי
וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָּה תִלְךָ
וְלְמִי אַתָּה לִפְנֶיךָ : יט וְאָמַרְתָּ לְעֲבָדְךָ
לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי
לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ : כ וַיֵּצֵאוּ
גַם אֶת-הַשְּׂנִי גַם אֶת-הַשְּׂלִישִׁי גַם אֶת-

כל־ההלכים אחרי העדרים לאמר
בדבר הזה תדברון אל־עשו במצאכם
אתו : כא ואמרתם גם הנה עבדך יעקב
אחרינו כי־אמר אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפני ואחרי־כן אראה פניו
אולי ישא פני : כב ותעבר המנחה על־
פניו והוא לן בלילה־ההוא במחנה :
כג ויקם בלילה־הוא ויקח את־שתי
נשיו ואת־שתי שפחותיו ואת־אחד
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק :
כד ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר
את־אשר־לו : כה ויורת יעקב לברו
ויאבק איש עמו עד עלות השחר :
כו וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו
ותקע כף־ירך יעקב בהאבקו עמו :
כז ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי אם־ברכתני : כח ויאמר
אליו מה־שמך ויאמר יעקב : כט ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־

ישראל כי־שרית עם־אלהים ועם
אנשים ותוכל : ל וישאל יעקב ויאמר
הגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל
לישמי ויברך אתו שם : שלשי לא ויקרא
יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי
אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי :
לב ויזרח־לו השמש כאשר עבר את
פניאל והוא צלע על־ירכו : לד עד־כן
לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשיה
אשר על־כף הירך עד היום הזה כי
נגע בכף־ירך יעקב בגיד הנשיה :
לג וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי
השפחות : כ וישם את השפחות ואת
ילדיהן ראשנה ואת־לאה וילדיה
אחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרנים :
כ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד־גשתו עד־אחיו :

ו ירץ עישו לקראתו ויחבקוהו וישל
 על צווארו וישקוהו ויבכו : ס וישא
 את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
 ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים
 אשר חנן אלהים את עבדך : רביע
 ו ותגשן השפחות הנדה וילדיהן
 ותשתחוין : ז ותגש גם לאה וילדיה
 וישתחוון ויאהר נגש יוסף ורחל
 וישתחוון : ח ויאמר מי לך כל המחנה
 הזה אשר פגשתי ויאמר מצאתי
 בעיני אדני : ט ויאמר עשו ישלי רב
 אחי יהי לך אשר לך : י ויאמר יעקב
 ארנה אסנה מצאתי חן בעיניך
 ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
 פניך בראת פני אלהים ותרצני : יא קח
 נה את ברכתי אשר הבאת לך כי
 חנני אלהים וכי ישלי כל ויפצרו בו
 ויקח : יב ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
 רנגדך : יג ויאמר אליו אדני ידע כי
 צואריו ק' נקוד על וישקוהו חול
 הילדים

הילדים רכים והצאן והבקר עלות
 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן :
 יד יעבר נה אדני לפני עבדו ונהני
 אתנהלה לאשי לרגל המלאכה אשר
 לפני ורגל הילדים עד אשר אבא
 אר אדני שעירה : טו ויאמר עשו
 אצינה נה עמך מן העם אשר אתי
 ויאמר למה זה אמצאתיך בעיני אדני :
 טז וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה :
 יז ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשה סבת על כן קרא שם
 המקום סבות : ס חמישי יט ויבא יעקב
 שרם עיר שכם אשר בארץ כנען
 בכאו מפרץ ארם ויחן את פני העיר :
 יט ויקן את חלקת השדה אשר נטה
 שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם
 במאה קשיטרה : כ ויצב שם מזבח
 ויקרא לו אל אלהי ישראל : ס
 לד ויתצא דינה בת לאה אשר ילדה
 ליעקב

ליעקב לראות בכנות הארץ : כ וירא
 אתה ישכם בן חמור החוי נשיא הארץ
 ויקח אתה וישכב אתה ויענה : ג ותדבק
 נפשו בדינה בת יעקב ויאזב את
 הנער * וידבר על לב הנער * : ד ויאמר
 ישכם אל חמור אביו לאמר קח לי
 את הילדה הזאת לאשה : ה ויעקב
 שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו
 את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד
 באם : ו ויצא חמור אבי ישכם אל
 יעקב לדבר אתו : ז ובני יעקב באו
 מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
 ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
 לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה :
 ח וידבר חמור אתם לאמר ישכם בני
 השקה נפשו בכתכם תנו נא אתה
 לו לאשה : ט והתחתנו אתנו בנתיכם
 תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם :
 י ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
 שבו

ישבו וסחרו והיחזו בה : יא ויאמר
 ישכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
 בעיניכם ואשר תאמרו אלי אהן :
 יב הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
 כאשר תאמרו אלי ותנודי את הנער *
 לאשה : יג ויענו בני יעקב את ישכם
 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
 טמא את דינה אחתם : יד ויאמרו
 אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערקה
 כי חרפה הוא לנו : טו אך בזאת נאות
 לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל
 זכר : טז ונתנו את בנתינו לכם ואת
 בנתיכם נקח לנו וישכנו אתכם והיינו
 לעם אחד : יז ואס' לא תשמעו אלינו
 להמור ולקחנו את בנתנו והלכנו :
 יח וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
 ישכם בן חמור : יט ולא יאחר הנער
 לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
 והוא

והויה נכבד מכל בית אביו : כ ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו
אל אנשי עירם לאמר : כד האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנותינו נתן להם : כה אך בזאת
יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות
לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר
הם נמלים : כו מקנהם וקנינם וכל
בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו : כז וישמעו אל חמור
ויאל שכם בנו כל יציאי שער עירו
וימלו כל זכר כל יציאי שער עירו :
כח ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו אל העיר בטח
ויהרגו כל זכר : כט ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את

דינה מבית שכם ויצאו : לו בני יעקב
באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם : לה את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה לקחו : לו ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
ויבזו ואת כל אשר בבית : לו ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי
דהבתי שני בישב הארץ בכנעני
ובפרזי ויבני מתי מספר ונאספו עלי
והכוני ונשמדתי אני וביתי : לו ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו : לו

לה ויאמר אלהים אל יעקב קום
עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בכרחך מפני עשו
אחיד : לו ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כד אשר עמו הסרו את אלהי הנכר
אשר בתככם והטריהו והחריפו
שמלתיכם : לו ונקומה ונעלה בית אל

ואעשה שם מזבח לאל העננה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי : ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם ישכם : ויסעו והיו
חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב :
ו יבא יעקב לווזה אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו :
ו יבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגדו אלו האלהים
בברחו מפני אחיו : ו ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות : פ
ו ירד אלהים אל יעקב עוד בבואו
מפרן ארם ויברך אותו : ויאמר לו
אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך

קדש קדש לחומרא

ויקרא

ויקרא את שמו ישראל : וא ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצוך
יצאו : ששי יב ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך
אחריך אתן את הארץ : ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו : ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
שמן : ויקרא יעקב את שם המקום
אשר דבר אתו שם אלהים בית אל :
ו ויסעו מבית אל והיו עוד כבדת
הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה : ויהי בהקשתה בלדתה
ותאמר לה המילדת ארתיראי כי גם
זה לך בן : ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו בנימין : ו ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה הוא בית לחם : ו יצב יעקב

צ רפה

מצבה

מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עד היום : כג ויסע ישראל ויט
אהלה מהר אה למגדר עדר : כד ויהי
בשכנ ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל • פ

ויהיו בני יעקב שנים עשר : כה בני
לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבלון : כו בני רחל
יוסף ובנימן : כז ובני בלהה שפחת
רחל הן ונפתלי : כח ובני זלפה שפחת
לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר
ילדלו בפרן ארם : כט ויבא יעקב אל
יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק :
לכ ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים
שנה : לו ויגוע יצחק ומת ויאבד אר
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו : פ

פסקא באמצע פסוק ועבמי' ש לענין השעמים ואלה

לו • ואלה תלדות עשו הוא אדום :
כ עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי : ג ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות :
ד ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת
ילדה את רעואל : ה ואהליבמה ילדה
את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה
בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען :
ו ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ
מפני יעקב אחיו : ז כיהיה רכושם
רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגוריהם לישאת אתם מפני מקניהם :
ח וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום :
ט ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר
שעיר : י אלה שמות בני עשו אליפז

בן יעיש ק'

בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת
אשת עשו : יא ויהיו בני אליפו תימן
אומר צפו וגעתם וקנו : יב ותמנע
היתה פילגש לאליפו בן עשו ותלד
לאליפו את עמלק אלה בני עדה
אשת עשו : יג ואלה בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת
אשת עשו : יד ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד
לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח :
טו אלה אלופי בני עשו בני אליפו בכור
עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנו : טז אלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק אלה אלופי אליפו בארץ
אדום אלה בני עדה : יז ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי
רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשת עשו : יח ואלה בני אהליבמה

ישש ק' אשת

אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת
ענה אשת עשו : יט אלה בני עשו ואלה
אלופיהם הוא אדום : שביע ס כ אלה
בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן
וישבל וצבעון וענה : כא ודישון ואצר
ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר
בארץ אדום : כב ויהיו בני לוטן חרי
והימם ואחות לוטן תמנע : כג ואלה
בני שובל עלון ומנחת ועיבר שפו
ואונם : כד ואלה בני צבעון ואיה וענה
הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר
ברעתו את החמרים לצבעון אביו :
כה ואלה בני ענה דישן ואהליבמה
בת ענה : כו ואלה בני דישן חמדן
ואשבן ויתרן וכרן : כז אלה בני אצר
בלהן וזענו וזעקו : כח אלה בני דישן
עוין וארן : כט אלה אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף

ענה 17 ק

ענה : ל אֱלֹהֵי דִישָׁן אֱלֹהֵי אֶצֶר אֱלֹהֵי
דִישָׁן אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הַחֲרִי לְאֶלְפֵיהֶם
בְּאֶרֶץ שַׁעִיר :

לג וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
לד וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בִּלְעַ בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם
עִירוֹ דְּנַהֲבָה : לה וַיָּמָת בִּלְעַ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו יוֹכָב בֶּן־זָרַח מִבְּצֻרָה : לו וַיָּמָת
יוֹכָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חִשֶׁם מִבְּאֶרֶץ
הַתִּימָנִי : לו וַיָּמָת חִשֶׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הַדָּד בֶּן־בְּרֹד הַמִּכָּה אֶת־מֶדִין בְּשָׂדֵה
מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית : לו וַיָּמָת הַדָּד
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֵרָה מִמִּשְׁרָקָה :
לז וַיָּמָת שְׁמֵרָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל
מִרְחֻבוֹת הַנְּהָר : לו וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו בְּעַל חֲנָן בֶּן־עַכְבּוֹר : טז וַיָּמָת
בְּעַל חֲנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הַדָּד
וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵר
בֶּת־מִטְרָד בַּת מִי זָהָב : מִפְּטוֹר מ וַאֲלֹהֵי

שְׁמוֹת

שְׁמוֹת אֱלֹהֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְמִקְמַתָּם בְּשִׁמְתָם אֱלֹהֵי תַמְנֵעַ אֱלֹהֵי
עֵלוּה אֱלֹהֵי יִתָּת : מה אֱלֹהֵי אַהֲלִיבְמָה
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי פִינָן : מכ אֱלֹהֵי קִנְזוּ
אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי מִבְּצֻר : מד אֱלֹהֵי
מִגְדִיאֵר אֱלֹהֵי עֵירֶם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲדוּם
לְמִשְׁכַּתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עֵשָׂו
אָבִי אֲדוּם : פ פ פ

לז וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : כ אֱלֹהֵי תַלְדוֹת
יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה
רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאֵן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי
בְּלָתָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא
יוֹסֵף אֶת־דְּבַתָּם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם :
ג וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו
כִּי־בְּזֻקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתָנֹת
פָּסִים : ד וַיֵּרְאוּ אֲחָיו כִּי־אֵתָּו אֶהָב
אֲבִיהֶם מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְרָא
יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׂרִים : ה וַיַּחְלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם

וַיַּגֵּד

ויגד לאחיו ויוספו עוד שגא אתו :
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה קמה
אלמתי וגם נצברה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי :
ויאמרו לו אחיו המלך תמרד עלינו
אם משור תמישל בנו ויוספו עוד שגא
אתו על חלמתי ועל דבריו : ויחלם
עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר בוכבים
מישתחוים לי : ויספר אל אביו ואר
אחיו ויגערבו אביו ויאמר לו מה
חלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא
אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה :
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר : שני יב וילכו אחיו לרעות את
צאן אביהם בשכם : יג ויאמר ישראל

נקוד על את

אל

אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לו והנני :
ויאמר לו לדנא ראה את שלום
אחיך ואת שלום הצאן והישבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה :
טו וימצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש :
טז ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רעים : יז ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן : יח ויראו אתו מרחק ובטרום
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו :
יט ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הלזה בוא : כ ועתה לכו
ונדרגהו ונישלכוהו באחד הפרדות
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
מה יהיו חלמתי : כא וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש :

ויאמר

כב ויאמר אלהם ראו בן אל תשפכו
דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל
אתו מידם להשיבו אל אביו ^{שלישי}
כג ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו ^{כד} ויקחהו
וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו
מים ^{כה} וישבו לאכל לחם וישאו
עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
באה מגדעד וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה ^{כו}
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי
נהרג את אחינו וכסינו את דמו
כז לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהיבו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו ^{כח} ויעברו אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים

מלרס

כסף

כסף וביאו את יוסף מצרימה ^{כט} וישב
ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו ^ל וישב אל אחיו
ויאמר היד איננו ואני אנה אני בא
לא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר
עזים ויטבלו את כתנת בדם
לב וישלחו את כתנת הפסים וביאו
אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר
נא הכתנת בנך הוא אם לא ^{לג} ויכירה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף ^{לד} ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ^{לה} ויקמו כל בניו
וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אר בני אכל שאלה
ויבך אתו אביו ^{לו} והמדנים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים ^{לז} ויהי בעת ההוא ויגד יהודה

מלעל

מאת

מאת אחיו ויט עד איש עדלמי וישמו
חיררה : כ וירא שם יהודה בת איש
בנעני וישמו שוע ויקחה ויבא אליה :
ג ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער :
ד ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
אונן : ה ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
אתו : ו ויקח יהודה אשה לער בכורו
ושמה תמר : ז והי ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה ומתהו יהוה : ח ויאמר
יהודה לאונן בא אר אשת אחיך ויבם
אתה והקם זרע לאחיך : ט וידע אונן
כי לא לו יהיה הזרע והיה אס בא אר
אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן
זרע לאחיו : י וידע בעיני יהוה אשר
עשה ומת גם אתו : יא ויאמר יהודה
לתמר בלתי שבי אלמנה בית אביך
עד וגדל שלה בני כי אמר פן ימות
גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית

כס"ס הל' ברנש כ"כ כמ"ש

אביה

אביה : יב וירבו הימים ותמת בת שוע
אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו
צאנו הוא וחיררה רעהו העדלמי
תמנתה : יג ויגד לתמר לאמר הנה
חמדי עליה תמנתה לגז צאנו : יד ותסר
בגדי אלמנותה מעליה ותבס בצעיף
ותרעלף ותשב בפתח עינים אשר
על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה לו לאשה :
טו ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי
כסתה פניה : טז ויט אליה אל הדרך
ויאמר הברזא אבוא אליך כי לא
ידע כי בלתו הוא ותאמר מה תתן לי
כי תבוא אלי : יז ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שר חך : יח ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו : יט ותקם ותלך

ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
 אלמנותה : כ וישלח יהודה את גדי
 העזים ביד רעוהו העדלמי לקחת
 והערכון מיד האשה ולא מצאה :
 כא וישאר את אנשי מקמה לאמר איה
 הקדישה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
 לא היתה בזה קדישה : כב וישב אל-
 יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
 המקום אמרו לא היתה בזה קדישה :
 כג ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבז
 הנדה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
 מצאתה : כד ויהי כמשלש חדשים
 ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר בלתיך
 וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
 הוציאוה ותשרף : כה הוה מוצאת
 והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
 אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר
 נא למי החתמת והפתילים והמטה
 האלה : כו ויכר יהודה ויאמר צדקה

ממני

ממני ביעלפן לאנתתיה לשקה בני
 ולא יסף עוד לדעתה : כז ויהי בעת
 לדתה והנה תאומים בכטנה : כח ויהי
 בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
 ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
 ראשנה : כט ויהי כמשיב ידו והנה
 יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
 פרץ ויקרא שמו פרץ : ל ואחר יצא
 אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
 זרח : ס חמישי טל ויסקף הורד מצרימה
 ויקנהו פוטיפר כרים פרעה שר
 הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
 אשר הורדהו שמה : כא ויהי יהוה את
 יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
 המצרי : כב וירא אדניו כי יהוה אתו
 וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו :
 כג וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו
 ויפקדהו על ביתו וכל ישרו נתן
 בידו : כד ויהי מאז הפקיד אתו בביתו

ועל

מלרע

ועל כראשר ישלחו ויברך יהוה את
 בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברפת
 יהוה בכל אשר ישלחו בבית ובשרה :
 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
 אתו מאומה כי אסהלחם אשר הוא
 אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה :
 ויהי אחר הדברים האלה ותשא
 אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר
 שככה עמי : וימאן ויאמר אדאשת
 אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
 וכל אשר ישלחו נתן בידי : ויתנו
 גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
 מאומה כי אסאותך באשר את אשתו
 ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
 וחטאתי לאלהים : ויהי כדברה אר
 יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
 אצלה להיות עמה : ויהי כהיום הזה
 ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין
 איש מאנשי הבית שם בבית :

ותתפשהו

י ותתפשהו בבגדו לאמר שככה עמי
 ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה :
 ויהי כראותה כיעזב בגדו בידה
 וינס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה
 ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו
 איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
 עמי ואקרא בקול גדול : ויהי כשמעו
 כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
 אצלי וינס ויצא החוצה : ותנח בגדו
 אצלה עד בוא אדניו אל ביתו :
 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 ביה אלי העבר העברי אשר הבאת
 לנו לצחק בי : ויהי כהרימי קולי
 ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה :
 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
 אשר דברה אדיו לאמר כדברים האלה
 עשה לי עבדך ויחר אפו : ויקח אדני
 יוסף אתו ויתנהו אר בית הסהר מקום
 אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם
 בבית

אסורי ק

בבית הסהר : כה ויהי יהוה את יוסף
ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית
הסהר : כג ויתן שר בית הסהר ביד
יוסף את כל האסורם אשר בבית
הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא
היה עשה : כד אין שר בית הסהר
ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה
אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח : פ
שבעי מ ה ויהי אחר הדברים האלה
חטאו משקה מלך מצרים והאפיה
לאדניהם למלך מצרים : י ויקצף
פרעה על שני כריסיו על שר המשקים
ועל שר האופים : יג ויתן אתם במשמר
בית שר הטבחים אל בית הסהר
מקום אשר יוסף אסור שם : יד ויפקד
שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים במשמר : טו ויחלמו
חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד
איש בפתרון חלמו המשקה והאפיה

אשר

א שוח פתח

אשר למלך מצרים אשר אסורים
בבית הסהר : יז ויבא אליהם יוסף
בבקר וירא אתם והנם זעפים :
י וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום : יא ויאמרו אליו
חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים
ספרונא לי : יב ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנה גפן לפני : יג ובגפן שלשה שריגים
והויה כפרחת עדתה נצה הבשילו
אשבלתיה ענבים : יד וכוס פרעה
בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם
אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף
פרעה : יז ויאמר לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגים שלשת ימים הם :
יח בעוד שלשת ימים ישא פרעה את
ראשו והשיבה על כנה ונתת כוס

פרעה

פָּרַעַה בִּירוֹ בַּמִּשְׁפָּט הִרְאִישׁוֹן אִשֶּׁר
הָיִית מִשְׁקָהוּ : יי כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֶתְךָ
כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וְעָשִׂיתָ־נָא עִמָּדִי חֶסֶד
וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פְּרַעַה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־
הַבַּיִת הַזֶּה : טו כִּי־גָנַב גָּנַבְתִּי מֵאֶרֶץ
הָעֵבְרִים וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה
כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַבּוֹר : טו וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֲפִים
כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֶף־אֲנִי
בַּחֲרוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלִישָׁה סְלֵי חֲרִי עָלַי־
רֹאשִׁי : יי וּבִסֵּף הָעֲלִיזוֹן מִכֹּר מֵאֲכָל־
פְּרֹעַה מַעֲשֶׂה אָפָה וְהָעוֹף אֲכַל אֶתְּם
מִן־הַסֵּף מֵעַל רֹאשִׁי : יט וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
זֶה פָתַרְנִי שְׁלִישֶׁת הַסְּלִים שְׁלִישֶׁת יָמִים
הֵם : יט בְּעוֹד־י שְׁלִישֶׁת יָמִים יִשָּׂא פְרַעַה
אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעַלְיָךְ וְתִלֶּה אֹתְךָ עַל־עֵץ
וְאֲכַל הָעוֹף אֶת־בִּשְׂרְךָ מֵעַלְיָךְ : מִפְּטוֹר
כ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדַת אֶת־
פְּרַעַה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיִּשָּׂא
אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר

מלרע כג'ל ועיין במ"ש האפים

הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו : כא וַיֵּשֶׁב אֶת־יִשְׂרָאֵל
הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־
כַּף פְּרַעַה : כב וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תִּלֶּה
כַּאֲשֶׁר פָּתַר לְהֵם יוֹסֵף : כג וְלֹא־זָכַר שֶׁר־
הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

פ פ פ

מא א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרַעַה
חָלַם וְהִנֵּה עִמָּד עַל־הַיָּאֵר :
ב וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֵת שֶׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת
מֵרָאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וְתַרְעִינָה בָּאָחוּ :
ג וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת
אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רַעוֹת מֵרָאָה וְדַקּוֹת
בָּשָׂר וְתַעֲמֹדָנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְת
הַיָּאֵר : ד וְתֵאבְלָנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת
הַמֵּרָאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפְּרוֹת
יִפֹּת הַמֵּרָאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקֶץ פְּרַעַה :
ה וַיִּישָׁן וַיְחַלֵּם שְׁנֵית וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים
עֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאַת וּטְבוֹר :
ו וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים דַּקּוֹת וְשְׂדוּפּוֹת

קדים

קדים צמחות אחריהן : ו ותכלענה
השבליים הדקות את שבע השבליים
הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה
חלום : ו יהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרשמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם
את חלמו ואין פותר אותם לפרעה :
ט וידבר שר המי שקים את פרעה לאמר
את חטאי אני מזכיר היום : פרעה
קצף ער עבדיו ויתן אתי במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים :
יג ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא
איש בפתרון חלמו חרמנו : יד ושם
אתנו נער עבדי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר : יז ויהי כאשר פתר
לנו בן הים אתי השיב על בני ואתו
תלך : יח וישלח פרעה ויקרא את
יוסף וירצהו מן הכבור ויגלה ויחלף

מלעל

שמלתיו

שמלתיו ויבא אל פרעה : טו ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר
בין אתו ואני שמעתי עריך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו : טז ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה : שני י וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר :
יח והנה מן היאר עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרענה
באחו : יט והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לאראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים דרע : כ ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאות : כא ותבאנה אל
קרבתה ולא נודע כי באו אל קרבתה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ :
כב ואראה בחלמי והנה י שבע שבליים
עלות בקנה אחד מלאות וטבות :

והנה

כג והנה שבע שבלים צנמות רקות
שדפות קדים צמחות אחריהם :
כד ותבלען השבלים הרקת את שבע
השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
ואין מגיד רי : כה ויאמר יוסף אל
פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר
האלהים עשה הגיד לפרעה : כו שבע
פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום
אחד הוא : כז ושבע הפרות הרקות
והרעות העלת אחריהן שבע שנים
הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב : כח הוא
הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה :
כט הנה שבע שנים באות שבע גדול
בכר ארץ מצרים : ל וקמו שבע שני
רעב אחריהן ונשבה כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את הארץ :

ולא

לא ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
ההוא אחריכן כי כבר הוא מאר :
לב ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו : לד ועתה ירא פרעה
איש נבון וחכם וישיתו על ארץ
מצרים : לו יעשה פרעה ויפקד פקדים
על הארץ וחמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע : לה ויקבצו את
כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
ושמרו : לו והיה האכל לפקדון לארץ
לישבע שני הרעב אשר תהיין בארץ
מצרים ולא תכרת הארץ ברעב :
לו ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל
עבדיו : לח ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים
בו : שליש טל ויאמר פרעה אל יוסף
אחרי הודיע אלהים אותך את כל

זאת

מלרע

זאת אין נכון וחכם כמוך : מ אתה
תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסף אגדל ממך : מה ויאמר פרעה
אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
מצרים : מה ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה עריד יוסף וילבש
אתו בגדי שש וישם רביד הזהב על
צווארו : מה וירכב אתו במרכבת
המישנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
ונתון אתו על כל ארץ מצרים :
מה ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
וברעדיך לא ירים איש את ידו ואת
רגלו בכל ארץ מצרים : מה ויקרא
פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו
את אסנת בת פוטי פרע כהן אן
לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים :
מה ויוסף בין שלשים שנה בעמדו לפני
פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכר ארץ מצרים :

ע כנלל ברוב ס"ס כ"כ כמ"ש

ותעש

ותעש הארץ בשבע שני השבע
לקמצים : מה ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים
ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה : מה ויעבר
יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד
כי חדל לספר כי אין מספר : מה וליוסף
ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
כהן און : מה ויקרא יוסף את שם הבכור
מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי
ואת כל בית אבי : מה ואת שם השני
קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ
עניי : רביעי מה ותחלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים : מה ותחלינה
שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר
יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל
ארץ מצרים היה לחם : מה ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ללחם

ל במקץ ועמ"ש

ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו
 אר יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
 והרעב היה על כל פני הארץ ופתח
 יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
 ויחזק הרעב בארץ מצרים : וכל
 הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
 כי חזק הרעב בכל הארץ : מב וירא
 יעקב כי יששבר במצרים ויאמר
 יעקב לבניו למה תתראו : כ ויאמר
 הנדה שמעתי כי יששבר במצרים
 רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
 ולא נמות : ג וירדו אחי יוסף עשרה
 לשבר בר מצרים : ד ואת בנימין
 אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
 אמר פן יקרצנו אסון : ה ויבאו בני
 ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
 הרעב בארץ כנען : ו יוסף הוא השליט
 על הארץ הוא המשביר לבר עס
 הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו

אפים

אפים ארצה : ז וירא יוסף את אחיו
 ויברם וירתנבר אליהם וידבר אתם
 קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
 מארץ כנען לשבר אכל : ח ויבר יוסף
 את אחיו והם לא הכירו : ט ויזכר
 יוסף את החלמות אשר חלם להם
 ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
 את ערות הארץ באתם : י ויאמרו
 אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר
 אכל : יא כלנו בני איש אחד נחנו
 כנים אנחנו לא היה עבדיך מרגלים :
 יב ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
 באתם לראות : יג ויאמרו שנים עשר
 עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד
 בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
 היום והאחד איננו : יד ויאמר אלהם
 יוסף הוא אשר דברתי אדכם לאמר
 מרגלים אתם : טו בזאת תבחנו חי
 פרעה אם תצאו מזה כי אם תבוא

אחיים

20

כ

ואחיכם הקטן הנח : טו שאלו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא
חי פרעה כי מרגלים אתם : י ויאסף
אתם אר משמר שלשת ימים :
יז ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא :
חמשי יט אם כנים אתם אחיכם אחד
יאסר בבית משמרכם ואתם לכו
הביאו שבר רעבון בתיכם : כ ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ורא תמורתו ויעשו כן :
כא ויאמרו איש אל אחיו אבל אישמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
ערבן בארו אלינו הצרה הזאת :
כב ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש : כג והם

מלשיל

לא

לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
בינתם : כד ויסב מעליהם ויבך וישב
אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אתו לעיניהם : כה ויצו
יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב
בספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך ויעש להם כן : טו וישאו
את שברם על חמריהם וילכו משם :
כו ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו : כז ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא
לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה
זאת עשה אלהים לנו : כט ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו
את כל הקרת אתם לאמר : ל דבר
האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן
אתנו כמרגלים את הארץ : לה ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים :

שנים

א כש"ס וקכ"ט

לִבְנֵי שָׁנִים עֶשֶׂר אָנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אָבִינוּ
הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : לִבְ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ
אֲדֹנֵי הָאֶרֶץ בְּזֹאת אֲדַע כִּי בָנִים אַתֶּם
אֲחֵיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְיוֹן
בְּתִיכֶם קָחוּ וּרְכֹוּ : לִד וְהִבִּיאוּ אֶת־
אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֲדַעַה כִּי לֹא מְרֻגְלִים
אַתֶּם כִּי בָנִים אַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם אֲתֹן
לָכֶם וְאֶת־הָאֶרֶץ תִּסְחָרוּ : לט וַיְהִי הֵם
מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר כֶּסֶף
בִּישָׁקוֹ וַיֵּרְאוּ אֶת־צָרוּרֹת כֶּסֶפִּיהֶם הֵמָּה
וְאָבִיהֶם וַיִּירְאוּ : לו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב
אָבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנוּ וְשִׁמְעוֹן
אֵינָנוּ וְאֶת־בְּנֵימִן תִּקְחוּ עָלַי הִיוּ כְלָנָה :
לז וַיֹּאמֶר רֵאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֹאמֹר אֶת־
שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אִם־לֹא אָבִיָּאֵנוּ אֲרִיךְ
תִּנְהַר אֶתוֹ עַל־יְדֵי וְאֲנִי אִשִּׁיבְנוּ אֵלֶיךָ :
לח וַיֹּאמֶר לֹא־יִרְדַּךְ בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו
מֵת וְהָיָה לְבָדוֹ נִשְׂאָר וְקִרְאָהוּ אֶסּוֹן

בדרך

בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרְדְתֶם אֶת־
שִׁיבְתֵי בִּיגוֹן שְׂאוּלָה : מג וְהָרַעַב
כָּבֵד בְּאֶרֶץ : נ וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל
אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָבִיהֶם שִׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ
מַעֲט־אֶכֶל : נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֹאמֹר
הָעֵד הָעֵד בְּנֵי הָאִישׁ לֹאמֹר לֹא־תֵרְאוּ
פָנַי בְּלֹתִי אֲחֵיכֶם אֲתָכֶם : ד אִם־יִשְׁךָ
מִשְׁלַח אֶת־אֲחֵינוּ אֲתָנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁבַּרְהָ
לְךָ אֶכֶל : ס וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא־נִרְדַּךְ
כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תֵרְאוּ פָנַי
בְּלֹתִי אֲחֵיכֶם אֲתָכֶם : ו וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
לְמָה הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד
לָכֶם אֵח : ז וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל שְׂאֵר־הָאִישׁ
לָנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ לֹאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם
חִי הִישׁ לָכֶם אֵח וְנִגְדַלְו עַל־פִּי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הַיְדוּעַ גִּדַּעַ כִּי יֹאמֶר הוֹדִירוּ
אֶת־אֲחֵיכֶם : ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־
יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנֶּעַר אֹתִי וְנִקְוָמָה

ונלכה

מלרע מלרע

וּנְלַכְהָ וּנְחִיֶּהָ וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם־
אֹתָהּ גַּם־טַפְּנוּ : ט אֲנֹכִי אֶעְרַבְנֶנּוּ מִיָּדִי
תִּבְקַשְׁנֶנּוּ אִם־לֹא הִבִּיאֲתוּ אֵלַיִךְ
וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטֵאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים :
י כִּי לֹדֵא הִתְמַהֲמַהֲנוּ כִּי־עָתָה שָׁכְנוּ
זֶה פְּעָמִים : יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
לְבָיְתָהּ אִם־כֵּן אִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ
מִזְמַרְתֵּי הָאָרֶץ בְּכָל־יְכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ
מִנְחָה מֵעֵט צְרִי וּמֵעֵט דְּבַשׁ נִבְאֵת וְלֹט
בְּטָנִים וְשִׁקְדִים : יב וְכֶסֶף מִשְׁנֵה קַחוּ
בִידְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַזֶּה מוֹשֵׁב בְּפִי
אֲמַתְחַתִּיכֶם תִּשְׁיֹבוּ בִידְכֶם אֲוֹלֵי
מִשְׁנֵה הוּא : יג וְאֶת־אֲחֵיכֶם קַחוּ וְקוּמוּ
שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ : יד וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לְכֶם
רְחֻמִים לְפָנֶי הָאִישׁ וְשַׁלַּח לְכֶם אֶת־
אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִין וְאֲנִי כֹאֲשֶׁר
שָׁכַלְתִּי שִׁבַּרְתִּי : טו וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לָקְחוּ
בִידְכֶם וְאֶת־בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם
וַיַּעֲמְדוּ

וַיַּעֲמְדוּ לְפָנֶי יוֹסֵף : שש טו וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
אֹתָם אֶת־בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרָעַל
בֵּיתוֹ הִבֵּא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבַּיְתָה וּטְבַח
טְבַח וְרִחֵן כִּי אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים
בְּצֹהֲרִים : יז וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר
יוֹסֵף וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
יוֹסֵף : יח וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבִיאוּ
בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁב
בְּאֲמַתְחַתֵּינוּ בַתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוֹבְאִים
לְהַתְּגַלֵּל עֲלֵינוּ וּלְהַתְּנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת
אֶתְנוּ לְעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֻרֵינוּ : יט וַיִּגִּשׁוּ
אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו פָּתַח הַבַּיִת : כ וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנָי
יָרֵד יֵרְדֵנוּ בַתְּחִלָּה לְשִׁבַר־אֶכֶל :
כא וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלוֹךְ וּנְפַתְחָה
אֶת־אֲמַתְחַתֵּינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי
אֲמַתְחַתוֹ כֶּסֶפְנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וּנְשַׁב אֶתוֹ
בִידְנוּ : כב וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדֵנוּ בִידְנוּ
לְשִׁבַר־אֶכֶל לֹא יִדְעֵנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפְנוּ
בְּאֲמַתְחַתֵּנוּ

באמתחתינו : כנ ויאמר שלום לכם
אלתיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון באמתחתיכם כספכם
בנה אלי ויצא אלהם את שמעון :
כד ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
רחמריהם : כה ויכינו את המנחה
עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם : כו ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו ארצה : כז וישאל
להם לשלום ויאמר השלום אביכם
הזקן אשר אמרתם העודנו חי :
כח ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו
חי ויקדו וישתחו : כט וישא עניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הוה
אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר
אלהים יחנך בני : שביעי ל וימהר יוסף
כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש
לבכות

לבכות ויבא החדרה ויבך שמה :
לא וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר
שימו לחם : לב וישמו לו לבדו ולהם
לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
כי לא יוכלו המצרים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא למצרים :
לג וישבו לפניו הבכר בכברתו והצעיר
בצערתו ויתמהו האנשים איש אל
רעהו : לד וישא משאת מאת פניו
אלהם ותרב משאת בנימין ממשאת
כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו :
לה מד ויצו את אשר על ביתו לאמר
מלי את אמתחת האנשים אכר
באשר יוכלו שאת ושים כסף איש
בפי אמתחתו : לו ואת גביעי גביע
הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת
כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר
דבר : לז הבקר אור והאנשים ילחו
המה ורחמיהם : לח הם יצאו את העיר

לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר ער-
ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם
ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
טובה : ה הלא זה אשר ישתה אדני
בו והוא נחש נחש בו הרעתם אשר
עשיתם : י וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה : ז ויאמרו אליו למה
ידבר אדני בדברים האלה חלילה
לעבדיך מעשות כדבר הזה : ח הן
כסף אשר מצאנו בפי אמתחותינו
השיבנו ארץ מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב : ט אשר
ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
נהיה לאדני לעבדים : י ויאמר גם
עתה כדבריכם בן הוא אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים :
יא וימרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו : יב ויחפש
בגדול החל ובקטן כלה וימצא ה' כיע

באמתחת קמץ ב'ק

באמתחת בנימן : יג ויקרעו שמלתם
ויעמם איש על חמרו וישבו העירה :
מפסיד יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
והוא עורנו ישם ויפלו לפניו ארצה :
טו ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש
ינחש איש אשר כמני : טו ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטרק האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר
נמצא הגביע בידו : יז ויאמר חלילה
לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום אל אביכם :

ס ס ס

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני
ידבר נא עבדיך דבר באזני
אדני ואליחר אפק בעבדיך כי כמוד
כפרעה : יט אדני שאר את עבדיו

לאמר

לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אִב אֹרֶחַ : ז וְנֹאמַר
אֶל־אֲדֹנָי יִשְׁלַנּוּ אִב זָקֵן וְיִלְד זָקֵנִים
קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוְתֵר הוּא לְבָדוֹ לְאִמּוֹ
וְאָבִיו אָרְבוּ : כ וְתֹאמַר אֶל־עַבְדְּךָ
הַזֹּרֵד הוּא אֲרִי וְאִשְׁמֵרָה עֵינַי עָלָיו :
כב וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנָי לֹא־יִוְכַר הַנְּעָר
לְעֹזֵב אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב אֶת־אָבִיו וּמֵת :
כג וְתֹאמַר אֶל־עַבְדְּךָ אִם־לֹא יִרְד
אָחִיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפְּוּ לִרְאוֹת
פָּנָי : כד וַיְהִי כִי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי
וַנְּגַד־לּוֹ אֶת דְּבַר־יְאֹדֵנִי : כה וַיֹּאמֶר
אָבִינוּ שָׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מַעַט־אֶכֶר :
כו וְנֹאמַר לֹא נוּכַל לָרֵד אִם־יֵשׁ אָחִינוּ
הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדְּנוּ כִי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת
פָּנָי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטָן אִינְנוּ אִתָּנוּ :
כז וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם
כִּי שְׁנַיִם יִלְדוּ־לִי אִשְׁתִּי : כח וַיֵּצֵא
הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאָמַר אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא
רִאִיתִיו עַד־הַנּוֹה : כט וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־

יה

זֶה מֵעַם פָּנָי וְקָרְהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרְדֹתֶם
אֶת־שִׁיבְתִי בְרַעַה שְׂאֵלָה : ל וְעַתָּה
כִּכְנָוִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנְּעָר אִינְנוּ
אִתָּנוּ וְנִפְּשׂוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ : שני
לא וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנְּעָר וּמֵת
וְהוֹדִידוּ עַבְדְּךָ אֶת־שִׁיבְתִי עַבְדְּךָ
אָבִינוּ בִּיגּוֹן שְׂאֵלָה : לב כִּי עַבְדְּךָ עָרַב
אֶת־הַנְּעָר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא
אָבִי־אֵנוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כִּד־
הַיָּמִים : לג וְעַתָּה יִשְׁכַּנָּא עַבְדְּךָ תַּחַת
הַנְּעָר עַבְד־לֵאֲדֹנָי וְהַנְּעָר יַעַל עִם־
אָחִיו : לד כִּי־אֵיךְ אֵעֲלֶה אֶל־אָבִי וְהַנְּעָר
אִינְנוּ אִתִּי פֶן אֲרֹאֶה בְרַע אִשֶׁר יִמְצֵא
אֶת־אָבִי : מה ה וְלֹא־יִכַר יוֹסֵף
לְהִתְאַפֵּק לְבַר הַנְּצַבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא
הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָרֵי וְלֹא־עָמַד אִישׁ
אִתּוֹ בְּהַתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל־אָחִיו : כ וַיִּתֵּן
אֶת־קָלוֹ בְּבִכּוֹ וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פְּרַעֲהַ : כז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו

אני

אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו : ויאמר יוסף אר-אחיו גשו-נני אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם אתי מצרימה : ועתה אלתעצבו ואל-יחר בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה כי למחיה שרחני אלהים לפניכם : כי-זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין-חריש וקציר : וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה : שלישי ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישלחני לאב לפרעה ולארון לבר-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים : מהרו וערו אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לארון לכל-מצרים רדה אלי הל-תעמד : וישבת בארץ-גושן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני-בניך

בנך וצאנך ובקרך וכר-אשר-לך : וכל-כלתי אתך שם כי-עוד חמש שנים רעב פן-תורש אתה וביתך וכל-אשר-לך : והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי-פי המדבר אליכם : והגדתם לאבי את-כל-כבודי במצרים ואת בר-אשר ראיתם ומהרתם וחורדתם את-אבי הנה : ויפל על-צוארי בנימין-אחיו ויבך ובנימין בכה על-צואריו : וינשק לבר-אחיו ויבך עלהם ויחרי כן דברו אחיו אתו : והקר נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו : ויאמר פרעה אר-יוסף אמר אל-אחיק זאת עשו טענו את-בעירכם ולכו-באו ארצה כנען : ויקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את-טוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ : רביעי ואתה צויתת זאת

עשו

מלעיל

עשו חולכם מארץ מצרים עגרות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם : כ ועינכם ארתחם על בליכם
כי טוב כר ארץ מצרים לכם הוא :
כא ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגרות על פי פרעה ויתן להם צרה
לדרך : כב לכלם נתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף
וחמש חלפת שמלת : כג ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולהם
ומזון לאביו לדרך : כד וישלח את אחיו
ורכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך :
כה ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
ארץ עקב אביהם : כו ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכיהוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם :
כז וידברו אליו את כרדברי יוסף אשר
דבר אלהם וירא את העגרות אשר

שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב
אביהם : ^{חמישי כח} ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם
אמות : ^{מו ט} ויסע ישראל וכל אשר
לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק : כ ויאמר אלהים
לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב
יעקב ויאמר הניני : כג ויאמר אנכי
האל אלהי אביך אל תירא מדרה
מצרימה כי לגוי גדול אישימך שם :
ד אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
גם עלה ויוסף ישית ידו ער עיניך :
ה ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני
ישראל את יעקב אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו : ו ויקחו את מקניהם
ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו
אתו : ז בניו ובני בניו אתו בנתיו

ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה : ס ואלה שמות בני
ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
בכר יעקב ראובן : ט ובני ראובן
חנוך ופלוני וחצרן וברמי : י ובני
שמעון ימואל וימין ואהר ויבין וצחר
ושאול בן הכנענית : יא ובני לוי גרשון
קהת ומררי : יב ובני יהודה ער ואונן
ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהויה בני פרץ חצרן וחמור :
יג ובני יששכר תולע ופועה ויוב ושמרון :
יד ובני זבולון סרד ואלון ויחלאר :
טו אלה בני לאה אשר ירדה ליעקב
בפרץ ארם ואת דינה בתו כל הנפש
בניו ובנותיו שלשים ושלש : טז ובני
גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי
ואראלי : יז ובני אשר ימנה וישורה
וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר ומלכיאר : יח אלה בני זלפה

אשר

אשר נתן לבן לאה בתו ותלד את
אלה ליעקב שש עשרה נפש : יט ובני
רחל אשת יעקב יוסף ובנימן : כ ויורד
ליוסף בארץ מצרים אשר ירדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן אן את
מנשה ואת אפרים : כא ובני בנימן
בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
וראש מפים וחפים וארד : כב אלה בני
רחל אשר ירד ליעקב כל הנפש ארבעה
עשר : כג ובני דן חשים : כד ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם : כה אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל הנפש שבעה :
כו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
יצאי ירכו מלכר נשי בני יעקב כל
נפש שלשים ושלש : כז ובני יוסף אשר
ירדו במצרים נפש שנים כל הנפש
רבית יעקב הבאה מצרימה
שבעים : ס ששי כח ואת יהודה שלח

לפניו

כציל ועבמ"ש מלרע מלעיל

לפניו אליוסף להורית לפניו גשנה
 ויבאו ארצה גשן : כט ויבא יוסף
 מרפכתו ויעל לקראת ישראל אביו
 גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך
 על צואריו עוד : ל ויאמר ישראל אל
 יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי את
 פניך כי עודך חי : לב ויאמר יוסף אל
 אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה
 לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
 אשר בארץ כנען באו אלי : לד והאנשים
 רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
 ובקרים וכל אשר להם הביאו : לה והיה
 כייקרא להם פרעה ואמר מה
 מעשיכם : לו ואמרתם אנשי מקנה
 היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
 אנחנו גם אבותינו בעבור תישבו בארץ
 גשן כיתועבת מצרים כל רעה צאן :
 מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
 רבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר

א בשוא לבר

להם

להם באו מארץ כנען והנם בארץ
 גשן : כ ומקצה אחיו רקה חמשה
 אנשים ויצגם לפני פרעה : ג ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
 אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו
 גם אבותינו : ד ויאמרו אל פרעה לגור
 בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר
 לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען
 ועתה ישבנו עבדיך בארץ גשן :
 ה ויאמר פרעה אליוסף לאמר אביך
 ואחיו באו אליך : ו ארץ מצרים
 לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
 אביך ואת אחיו ישבו בארץ גשן ואם
 ידעת וישבם אנשי חיל ושמתם שרי
 מקנה על אשר לי : ז ויבא יוסף את
 יעקב אביו ויעמדו לפני פרעה
 ויברך יעקב את פרעה : ח ויאמר
 פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך :
 ט ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי

מלרע

שלשים

יְשׁוּבִים וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ
 יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגּוּ אֶת־יָמֵי שְׁנֵי
 חַיֵּי אֲבֹתֵי בִימֵי מְגוּרֵיהֶם : י וַיִּכְרַךְ
 יַעֲקֹב אֶת־פְּרֻעָה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרֻעָה :
 שְׁבִיעִי יא וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחָיו
 וַיִּתֵּן לָהֶם אַחֲזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב
 הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 פְּרֻעָה : יב וַיְכַלֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־
 אָחָיו וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לֶפֶי
 הַטֶּף : יג וְלֶחֶם אֵין בְּכַד־הָאֶרֶץ כִּי־
 כָבֵד הָרַעַב מְאֹד וַתִּלָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְיִרְצֵן כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרַעַב : יד וַיִּלְקַט
 יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־
 מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בְּשֹׁבֵר אֲשֶׁר־הֵם
 יֹשְׁבֵי וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתֵהוּ
 פְּרֻעָה : טו וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־
 יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת
 נִגְדָהּ כִּי אֲפֹס כֶּסֶף : טז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

מלעל

הבו

הָבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאַתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
 אִם־אֲפֹס כֶּסֶף : יז וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם
 אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם לֶחֶם בְּסוּטִים
 וּבְמִקְנֵהוּ הוֹצֵאן וּבְמִקְנֵהוּ הַבֶּקֶר
 וּבְחִמְרִים וַיִּנְהֲלֵם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם
 בַּשָּׁנָה הַהִוא : יח וַתִּתֵּם הַשָּׁנָה הַהִוא
 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 לֹא־נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּתֵם הַכֶּסֶף
 וּמִקְנֵהוּ הִבְהַמָּה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר
 לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתֵי אִם־גּוֹיֵתָנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ :
 יט לָמָּה נָמוֹת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־
 אֲדַמְתָּנוּ קְנֵה־אֲתָנוּ וְאֶת־אֲדַמְתָּנוּ
 בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ עֲבָדִים
 לְפְרֻעָה וְרִתְּנֵי־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוֹת
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם : כ וַיִּקֶּן יוֹסֵף אֶת־
 כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפְרֻעָה כִּי־מָכְרוּ
 מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵרוֹ כִּי־חֹזֵק עֲדָהֶם
 הָרַעַב וַתְּהִי הָאֶרֶץ לְפְרֻעָה : כא וְאֶת־
 הָעָם הָעֶבְרִי אֲתוֹ לְעֵרִים מִקְצֵה גְבוּל־

מצרים

מצרים ועד קצרו : כג רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
פרעה על כן לא מכרו את אדמתם :
כד ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם
זרע וזרעתם את האדמה : כה והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הודת יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולאשר בכתיכם ולאכל
לטפכם : כז מפטיר כח ויאמרו החיתנו נמצא
חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה :
כט וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק
אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה : לו וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

כס'ת אין כאן כי אם ריוח אות אחת

כח ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה

עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני
חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
כט ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא
לבנו ליוסף ויאמר לו אסנא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
יעשית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצרים : לו וישכבתי עם
אבותי ונשא אתני ממצרים וקברתני
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך :
לז ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה : פ

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני
בניו עמו את מנשה ואת יוסף :
כג ויגד ליעקב ויאמר הנה בנגד יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה : כד ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען
ויברך אתי : כה ויאמר אלי הנני מפרך

כג ע שבא נח וטבמ"ש והרבייתך

וזרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי
 את הארץ הזאת לזרעך אחרית אחזת
 עולם : ועתה שני בניך הגדולים
 לך בארץ מצרים עד באי אריך
 מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן
 ושמעון יהוילי : ומולדתך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
 יקראו בנחלתם : ואני בבאי מפרץ
 מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
 בעוד כבדת ארץ לבא אפרתה
 ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
 לחם : וירא ישראל את בני יוסף
 ויאמר מי אלה : ויאמר יוסף אל
 אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה
 ויאמר קחם נא אלי ואלברכם : שני
 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל
 לראות ויגש אתם אליו וישק להם
 ויחבק להם : ויאמר ישראל אל
 יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה

אחי

אתי אלהים גם את זרעך : יב ויוצא
 יוסף אתם מעם ברביו וישתחו לאפיו
 ארצה : יג ויקח יוסף את שניהם את
 אפרים בימינו משמאל ישראל ואת
 מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
 אליו : יד וישלח ישראל את ימינו וישת
 על ראש אפרים והוא הצעיר ואת
 שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו
 כי מנשה הבכור : טו ויברך את יוסף
 ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי
 לפניו אברכם ויצחק האלהים הרעה
 אתי מעודי עד היום הזה : טז המלאך
 הגאל אתי מברדע יברך את הנערים
 ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברכם
 ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ : שזשי
 יז וירא יוסף כי ישיבת אביו ידימינו
 על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך
 יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים
 על ראש מנשה : יח ויאמר יוסף אל

אביו

אביו לאבן אבי כיתה הבכר שים
ימיך על ראשו : יט וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדר ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו ורעו יהיה מרא-הגוים :
כ ויברכם ביום ההוא לאמור כך יברך
ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה :
כא ויאמר ישראל אליוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבותיכם : כב ואני נתתי לך
שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובעקשתי : פ רביעי
מט ויקרא יעקב את בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר יקרא
אתכם באחרית הימים : כ הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אבותיכם : כ ראובן בכרי איתה כחי
וראשית אוני יתר שארת ויתר עז :

מלא ו מלשל

פחו

ד פחו כמים אל-תותר כי עליה משכבי
אביך אז חללת יצועי ערה : פ
ס ששמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם :
ז בסדם אר-תבא נפשי בקהלם אל-
תחד בכרי כי באפס הרגו איש וברצנם
עקרו-שור : ח ארור אפס כי עז ועברתם
כי קשתהו אהלכם בעקב ואפיצם
בישראל : פ

ס יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף
אביך ישתחוו לך בני אביך : ט גור
אריה יהודה מטוף בני עליה כרע
רבץ באריה וכלביא מי יקימנו : י לא-
יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו
עד כייבא שילה ולו יקהת עמים :
יא אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבשו וברס-ענבים סותה :
יב חכרילי עינים מיין ולבן-שנים
מחלב : פ

יג וכולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף

בס"ת בראש עמוד סי' כ"ה שמו ערו ס' סותו ק' אנית

אנִּית וּרְכַתוֹ עַל־צִדֶּן : פ
 יִשְׁשַׁכְרֵחַמֹר גְּרֹסֶרֶבֶץ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים : טו
 וַיֵּרָא מִנְחָה בִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ בִּי
 נִעְמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסָבֵל וַיְהִי לְמֹס־
 עֶבֶד : ס טו הֵן יֵרִין עִמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֹטֵי
 יִשְׂרָאֵל : יי יְהִי־דֶן נַחֵשׁ עַל־דֶּרֶךְ שְׁפִיפֹן
 עַל־יָאֲרַח הַנִּשְׁדָּ עֵקֶב־סוֹס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ
 אַחֹר : יט לִישׁוּעֶתָךְ קוּיִתִּי יְהוָה : ס
 חֲמוֹשִׁי יט גֵּד גִּדּוֹד יְגוֹדְנוּ וְהוּא יִגְדֵּךְ
 עֵקֶב : ס כ מאֲשֶׁר שִׁמְנָה לְחִמּוֹ וְהוּא
 יִתֵּן מִעֲדֹנֵי־מֶדֶד : ס כג נִפְתְּלִי אֵילָה
 שְׂרַחָה הַנֶּתֶן אֲמֵרֵי־שֹׁפָר : ס כד בֶּן
 פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עַל־עֵין בְּנוֹת צַעֲדָה
 עַל־יָשׁוּר : כו וַיִּמְרָרוּ וּרְבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ
 בְּעַלֵי חֲצִים : כז וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ
 וַיִּפּוּזוּ זְרַעֵי יָדָיו מִיַּדֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֶּׁם
 רַעֲוָה אֲבֵן יִשְׂרָאֵל : כח מֵאֵד אֲבִיךָ
 וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת־שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכַּת יְשָׁמִים
 מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת בְּרַכַּת

קמץ בויק שדים

שָׂדִים וּרְחָם : כו בְּרַכַּת אֲבִיךָ גִבְרוּ
 עַל־בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד־תָּאוֹת גִּבְעַת
 עוֹלָם תְּהִי־יֵין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד גִּזְרֵי
 אַחֲיוֹ : פ ששי
 כו בְּנִימִין זֶאֱבִי יִטְרֹף בְּפִקֵּר יֹאכֵל עַד
 וְלַעֲרֹב יִחַקֵּק שָׂרֵל : כח כָּל־אֱלֹהֵי שְׁבֹטֵי
 יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דָּבַר
 לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרַךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר
 כִּבְרַכְתּוֹ בְּרַךְ אוֹתָם : כט וַיֵּצֵא אוֹתָם
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי קִבְרוּ
 אֲתִי אֶדְאֹבְתִי אֶל־הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה
 עַפְרוֹן הַחֲתִי : ל בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה
 הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי מִמְרָא בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהִם אֶת־הַשָּׂדֵה
 מֵאֵת עַפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֹרֶת־קֶבֶר :
 לא שְׁמָה קִבְרוּ אֶת־אֲבֹרָהִם וְאֶת־שָׂרָה
 אִשְׁתּוֹ שְׁמָה קִבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
 רַבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשְׁמָה קִבְרָתִי אֶת־לֵאָה :
 לב מִקְנֵה הַשָּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בוֹ

מאת

מאת בני-חת : לב ויכל יעקב לצנות
את בניו ויאסף רגליו אל-המטה ויגוע
ויאסף אל-עמיו : נ ויפל יוסף על-
פני אביו ויבך עליו וישק-לו : כ ויצו
יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט
את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל :
ג וימלאו-לו ארבעים יום כי בן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבועים
יום : ד ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
אל-בית פרעה לאמר אסנא מצאתי
חן בעיניכם דברו-נא באוני פרעה
לאמר : ה אבי השביעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר בריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא
ואקברה את-אבי ואשובה : ו ויאמר
פרעה עלה וקבר את-אביך כאשר
השביעך : ז ויעל יוסף לקבר את-אביו
ויעלו אתו פר-עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ-מצרים : ח וכל בית

יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם
ובקרום עזבו בארץ גשן : ט ויעל עמו
גם-רכב גם-פרשים ויהי המחנה כבד
מאד : י ויכאו עד-גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספרו-שם מספר גדוד
וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים : יא וירא יושב הארץ הכנעני את-
האכל בגרן האטד ויאמרו אבל-כבר
זה למצרים על-כן קרא שמה אבר
מצרים אשר בעבר הירדן : יב ויעשו
בניו לו בן כאשר צום : יג וישאו אתו
בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שרה המכפלה אשר קנה אברהם
את-השרה לאחות-קבר מאת עפרן
החתי על-פני ממרא : יד וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אתו
לקבר את-אביו אחרי קברו את-אביו :
טו ויראו אחי-יוסף כי-מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו יוסף והישב ישיב

לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו :
 טו ויצו אריוסף לאמר אביך צוה לפני
 מורתו לאמר : י כהתאמרו ליוסף
 אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
 רעה גמלוך ועתה שא נא לפישע עבדי
 אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו :
 יז וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
 הננו לך לעבדים : יט ויאמר אלהם
 יוסף אלהי ראו כי התחת אלהים אני :
 כ ואתם השבתם עלי רעה אלהים
 השבה לטבה למען עשה ביום הזה
 דהחית עסרוב : שביעי כא ועתה אל
 תיראו אנכי אבל אתכם ואת טפכם
 וינחם אותם וידבר על לבם : כב וישב
 יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף
 מאה ועשר שנים : כג מפטיר כג וירא יוסף
 לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן
 מנשה ילדו על ברבי יוסף : כד ויאמר
 יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
 מלעול כ"ב בתים ועין כמ"ש ם אינה רבתי יפקד

יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
 הזאת אלה הארץ אשר נשבע לאברהם
 ליצחק וליעקב : כה וישבע יוסף את
 בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים
 אתכם והעלתם את עצמתי מזה :
 ט וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
 ויחנטו אתו וישם בארון במצרים :

חזק

סכום פסוקי ספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה א"ך
 ל"ד סימן . וחציו ועל הרכב תחיה . ופרשיותיו י"ב זה שמי לשלם
 סימן . וסדריו מ"ג ידידיה סימן . ופרקיו נ' ה' חננו לך קוינו
 סימן . מנין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמונה
 ארבעים . וכל תשעים ואחת פרשיות . צא אתה וכל
 העם אשר ברגליך סימן :

זערום זקן א-א כטט לטל רכ ט
 כטט זקן וכל כטט טטק יחמ נעומים
 לט זכוס זערום טזר עוז ט
 ט טט זערום
 זערום לטט א-א כטט לטל רכ זק

ברכות ההפטרה

קורם ההפטרה יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה כדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו וכישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הספרדים והאיטליאני אחר ההפטרה אומרים
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יכרך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקום כי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריהם ודבר אחר מדבריהם אחר לא ישנו ריקם
כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובה נפש
תושיע במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ויגל לבנו (על כסאו לא ישב זר ורא ינחלו
עוד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת

צח
ועד ברוך אתה
ועל הנביאים ועל
לנו יהוה אלהינו
לתפארת על הכל
ומברכים אותך
לעולם ועד ברוך
השבת :

שנה

ל הנביאים ועל יום
(ס) הזכרון הזה ועל
תת לנו יהוה אלהינו
ולתפארת על
לך ומברכים אותך
לעולם ועד ודברך
אתה יהוה מלך על
בת וישראל ויום

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية /

ברכות ההפטרה
צח
לו שלא יכבה נרו לעולם ועד · ברוך אתה
יהוה מגן דוד :
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת · על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד · ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(כשבת השבת הזה ועל יום) הזכרון הזה · ועל
יום טוב מקרא קדש הזה · שנתת לנו יהוה אלהינו
(כשבת לקדושה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת · על
הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד · ודברך
מלכנו אמת וקיים לעד · ברוך אתה יהוה מלך על
כל הארץ מקדש (כשבת השבת ו) ישראל ויום
הזכרון :

ברכות

קודם ה
ברוך אתה יהוה אלה
בנביאים טובים
באמת · ברוך אתה יה
עבדו ובני ישראל עמו
הספרדים והאיטליים
נאלנו יהוה צבאו

ואחר קריאתה
ברוך אתה יהוה אל
העולמים צדיק
האומר ועושה מדבר
וצדק · נאמן אתה ד
דברך ודבר אחר מד
כי אל מלך נאמן את
הנאמן
רחם על ציון כי היא
תושע במהרה
משמח ציון בב
שמחנו יהוה אלה
ובמלכות ב
ויגל לבנו · ועל כס
עוד אחרים את ככו

הפטרות כל השנה

כמנהג כל קהלות הקדש

הפטרת בראשות ישעיה סימן מ"ב

הן עבדי אתמך-בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא : לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בהוץ קולו : קנה רצוץ לא ישכור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט : לא יכהה ולא ירוץ עד-ישים בארץ משפט ולתורתו אים יחקו :

והספרדים והאשכנזים מתחילין מכאן

כה-אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה : אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנה לברית עם לאור גוים : לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך : אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לו-אתן ותהלתי לפסילים : הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם : שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצרה הארץ ירדי הים ומלאו אים וישביהם : ישאו מדבר וערו הצרים תשב קדר ירגו ישבי סלע מראש הרים יצוחו : ושימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגידו : יהוה כגבור יצא באיש מלחמות יעיר קנאה יליע אף-יצריח על-איביו יתגבר :

החשתי

ח כשוא לכו

הפטרת בראשית

צו

החשיתי מעולם אחריש אתאפק ביולדה אפעה אשם ואשאף יחד : אחריב הרים וגבעות וכל-עשבם אוביש ושמתי נחרות לאים ואגמים אוביש : והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עובתים : נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו : תחרשים שמעו והעורים הביטו לראות : מי עור כי אם-עבדי וחרש כמלאכי אשכח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה : ראית רבות ולא תשמר פקח אננים ולא ישמע : יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

והאשכנזים מוסיפין זה

והוא עם-בזו ושסוי הפח בחורים כלם ובנתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין-אמר השב : מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור : מידתן למשיסה יעקב וישראל לבוזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרךיו הלון ולא שמעו בתורתו : וישפך עליו חמה אפו ועזו מרחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבשר-בו ולא-ישים ערלב : ועתה כה-אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל-תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לייאתה : פיתעבר במים אתך אני

ובנהרות

ראות ק' א כשוא לכו למ' למשיסה ק'

ובנהרות לא ישטוףך כיתלך במו-אש לא תכוה
ולכה לא תבער-ך : כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא
תחתיה : מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך
ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך : אר-
תירא כידאתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב
אקבצך : אמר לצפון תני ולתימן אלתכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף--
עשיתיו : הוציא עם-עור ועינים יש וחרשים ואזנים
למו : כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי
בהם יגיד זאת וראשונות ישמיענו יתנו עדיהם
ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת : אתם עדי נאם-
יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו
לי ותבינו כי אני הוא לפני לא-נוצר אל ואחרי
לא יהיה :

חפטרת תולדות נח ישעה סימן נ"ד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא-חלה
כירבים בני-שוממה מבני בעולה אמר
יהוה : הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
ישו אר-תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חוקי :
כי-ימין ושמאל תפריצי וזרעך גוים יירש וערים
נשמות יושבו : אל-תיראי כילא תבושי ואר-
תבלמי כי-לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת

וחרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד : כי--בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל
אלהי כל-הארץ יקרא : כי כאשר עזובה ועצובת
רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
אלהיך : ברנע קטן עזבתך וברחמים גדלים
אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני לגע מפה
ובחסד עולם רחמתך אמר נאלך יהוה : כי-מי
נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח עוד על-
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער-ך : כי
ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
לא-ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך
יהוה :

עניה סערה לא-נחמה הנה אנכי מרפיץ בפיך
אבניך ויסדתיך בספירים : ושמתי כדכר
שמשתיך וישעריך לאבני אקדח וכל-גבורך לאבני-
חפץ : וכר-בניך למודי יהוה ורב שלום בניך :
בצדקה תכונני רחמי מעשק כילא תיראי
וממחתה כי לא-תקרב אליך : הן גור יגור אפס
מאותי מי-גר אתך עליך יפור : הן אנכי בראתי
חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל : כל-כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת
נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם-יהוה : הוי
כל-צמא לכו למים ואשר אי-ללו כסף לכו שברו

בראשית 25 כ ראשונה רכוש ושניה רפוח הנה ק ואכלו

ואללו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר וזן
וחלב : למה תשקרו כסף בלוא לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב
ותתענגו בדיש נפשכם : הטו אזניכם ולכו אלי
שמעו ורחמי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים : הן נוי לא-תדע תקרא ונני לא
דעה אליך ירצו למען יהוה אלהיה ולקדוש
ישראל כי פארה :

הפטרת לך לך ישעה סימן מ'

ואל מי תרמינו ואשנה יאמר קדוש : שאר
מרום עיניכם וראו מיברא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם בשם יקרא מלכ אונים
ואמיץ כח איש לא נעדר :

והספרדים והאשכנזים מתחילין מכאן

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפט יעבור :
הלא ידעת אסלא שמעת אלהי עולם יהוה
בורא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר
לתבונתו : נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה : ויעפו נעים ויגעו ובהורים בשור יבשרו :
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירצו
ולא יגעו ילכו ולא יעפו : החרישו אלי אים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט
ונש אחר שורק [צירי מלרע] צירי
נקרבה

נקרבה : מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן בעפר חרבו פקש
נדף קשתו : ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו
לא יבא : מיפער ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת-אחרנים אני-הוא : ראו
אים וייראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו :
איש את-רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק : ויחזק
חרש את-צרף מחליק פטיש את-הולם פעם אמר
לדבק טוב הוא ויחזקו במסמרים לא ימוט :
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך ורע
אברהם אהבי : אשר החזקתיך מקצות הארץ
ומאציקיה קראתיך ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך
ולא מאסתך : אל-תירא כי-עמך אני אל-תשתע
כי-אני אלהיך אמצתיך אף-עזרתך אף-תמכתך
בימין צדקי : הן יבשו ויבדמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך : תבקשם ולא
תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך : כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל-תירא אני עזרתך : אל-תיראי
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם-יהוה
וגאלך קדוש ישראל : הגה שמתך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק ונבעות
כמץ תשים : תורם ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל :

והאיטליאני

ק רפוח מלעיל

והאיטליאני מוסיפים פסוק זה

העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא
אעזבם :

הפטרות וירא מלכים ב' סימן ה'

ואישה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל-
אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה
ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
לקחת את שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה
אלישע מה אעשה לך הנדי לי מה יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוף שמן :
ותאמר לך שאליך פלים מדהחין מאת כל-
שכני פלים רקים אל-תמעטי : ובאת וסגרת
הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הפלים
האלה והמלא תסיעי : ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם מנישים אליה והיא מיצקת :
ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הנשה
אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לך
מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי
תחיי בנותר : ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם
ושם אשה גדולה ותחוק בו לאכל לחם ויהי מדי
עברו יסר שמה לאכל לחם : ותאמר אל-אישה

הנה

ת רגושה לך ק' שכניך ק' מוצקת ק' נשיך ק' וכניך ק'

צט

הנהנא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד : נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים
לו שם מטה ושלחן וכסא ומנרה והיה בבוא
אלינו יסור שמה : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-
העליה וישכב שמה : ויאמר אל-ניחוי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו : ויאמר לו
אסרנא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה
הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או
אשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת : ויאמר
ומה לעשות לך ויאמר גיחוי אבל בן איזלה
ואישה זקן : ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
בפתח : ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבבת
בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכוב
בשפחתך : ותהר האשה ותלד בן למועד הזה
כעת חיה אשר דבר אליה אלישע : ויגדל הילד
ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים : ויאמר
אל-אביו ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-
אמו : וישאהו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה
עד הצהרים וימת : ותעל ותשכבהו על-מטת
איש האלהים ותסגר בעדו ותצא : ותקרא אל-
אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים
ואהר האתנות וארוציה עד-איש האלהים
ואשובה : ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום
לא-חדש ולא שבת ותאמר שלום :

וחספרדים

את ק' את ק' הולכת ק'

ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נהג ודך אל-
 תעצר-לי לרכב פי אסי-אמרתי לך :
 ותלך ותבא אל-איש האלהים אל-הר הכרמל והיו
 פראות איש-האלהים אותה מנגד ויאמר אל-
 גיחזי נערו הנה השונמית הלז : עתה רוי-נא
 לקראתה ואמרי-לה השלום לך השלום לאישך
 השלום לילד ותאמר שלום : ותבא אל-איש
 האלהים אל-הר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
 להרפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה פי-
 נפשה מרה-לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי :
 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא
 תשלח אתי : ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח
 משענתי בידך ודך פי תמצא-איש לא תברכנו
 וכי-ברכה איש לא תעננו ושמת משענתי על-
 פני הנער : ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נפשה
 אם-אעזבך ויקם וילך אחריה : וגיחזי עבר לפניהם
 וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול ואין
 קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ
 הנער : ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת
 משכב על-מטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם
 ויתפלל אל-יהוה : ויעל וישכב על-הילד וישם
 פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפו ויגהר
 עליו ויחם בשר הילד : וישב וילך בבית אחר

ע בשוק לבר כפיו ק' הנה

הנה ואהת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער
 עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו : ויקרא
 אל-גיחזי ויאמר קרא אל-השונמית הזאת ויקראה
 ותבא אליו ויאמר שאי בנה : ותבא ותפל על-
 רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא :

הפטרה חי שרה מלכים א' סימן א'

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא
 יחם לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו
 לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך
 ותחילו סכנת ושכבה בחיקך ויחם לאדני המלך :
 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את-
 אבישג השונמית ויבאו אתה למלך : ותנערה
 יפה עד-מאד ותחי למלך סכנת ותשרתהו והמלך
 לא ידעה : ואדניה בן-חגית מתנשא לאמר אני
 אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
 לפניו : ולא-עצבו אביו מימיו לאמר מדוע בכה
 עשית וגם-הוא טוב-תאר מאד ואתו ילדה אחרי
 אבשלום : ויהיו דבריו עם יואב בן-צרויה ועם
 אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה : וצדוק הכהן
 אבניהו בן-יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי
 והגבורים אשר לדוד לא היו עם-אדניהו : ויזבח
 אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת אשר-
 אצל עין רגל ויקרא את-כל אחיו בני המלך ולכל
 אנשי יהודה עבדי המלך : ואת-נתן הנביא
 וכוניה

י חירק

ובניהו ואת-הנבזרים ואת-שלמה אחיו לא קרא :
ויאמר נתן אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר הלווא
שמעת פי מלך אדניהו ברחגית ואדנינו דוד לא
ידע : ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את-
נפשך ואת-נפש בנה שלמה : לכי ובאי אל-
המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך
נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה בנה ימלך אחרי
והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך אדניהו : הנה
עורך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את-דבריך : ותבא בת-שבע אל-המלך
ההדרה והמלך זקן מאד ואבי-שג השונמית משרת
את-המלך : ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר
המלך מה-לך : ותאמר לו אדני אתה נשבעת
ביהוה אלהיך לאמתך כי-שלמה בנה ימלך אחרי
והוא ישב על-כסאי : ועתה הנה אדניה מלך
ועתה אדני המלך לא ידעת : ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן
וילאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא :
ואתה אדני המלך עיני כל-ישראל עליך להגיד
להם מי ישב על-כסא אדני-המלך אחרי : והיה
כשכב אדני-המלך עם-אבתיו והייתי אני ובני
שלמה חטאים : והנה עורנה מדברת עם-המלך
ונתן הנביא בא : ויגידו למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על-אפיו

ארצה : ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי : כי ירד
היום ויזבח שור ומריא-וצאן לרב ויקרא לכל-
בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו :
ולי אני-עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בדי-היודע
ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת אדני המלך
נהיה הדבר הזה ולא הודעת את-עבדך מי ישב
על-כסא אדני-המלך אחרי : ויען המלך דוד
ויאמר קראו לי לבת-שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך : וישבע המלך ויאמר חי
יהוה אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה : כי כאשר
נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה
בנה ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי תחתי כי
כן אעשה היום הזה : ותקד בת-שבע אפים ארץ
ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם :

והאישלייאני מוסיפין

ויאמר המלך דוד קרא-לי לצדוק הכהן ולנתן
הנביא ולבניהו בדי-היודע ויבאו לפני
המלך : ויאמר המלך להם קחו עמכם את-עבדי
אדניכם והרפבתם את-שלמה בני-על-הפרדה
אשר-לי והורדתם אתו אל-גחון : ומישח אתו שם
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על-ישראל
אתקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה :

מִיָּא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי :
 אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה
 אֶהְבֵּתֵנוּ הַלּוֹא־אֵח עֲשׂו לְעַקֵּב נֹאס־יְהוָה וְאֶהֱבֵ
 אֶת־עַקֵּב : וְאֶת־עֲשׂו שְׁנֵאתִי וְאֲשִׁים אֶת־הָרִיו
 שְׂמֵמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לַתְּנוּזֹת מְדַבֵּר : כִּי־תֹאמַר
 אָדוֹם רִשְׁשָׁנוּ וְנִשׁוּב וְנִבְנֶה חֲרוּבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת הַמָּה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרוֹס וְקִרְאוּ לָהֶם גְּבוּל
 רִשְׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר־עִם יְהוָה עַד־עוֹלָם : וְעֵינֵיכֶם
 תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַל יְהוָה מֵעַל לַגְּבוּל
 יִשְׂרָאֵל : בֶּן יְכַבֵּד אָב וְעַבֵּד אֲדַנִּי וְאִם־אָב אֲנִי
 אֵיךְ כְּבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אֲנִי אֵיךְ מוֹרָאִי אָמַר יְ
 הוָה צְבָאוֹת לָכֶם הַכְּהֻנִּים בּוֹזֵי שְׁמִי וְאִמַּרְתֶּם
 בְּמָה בּוֹזֵנוּ אֶת־שְׁמִי : מַגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחֵי לָחֶם
 מִגָּאֵל וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה גָּאֲלֵנוּךְ בְּאִמְרָתְךָ שְׁלַחן יְהוָה
 נִבְזָה הוּא : וְכִי־תִגִּישׁוּ עֹר לַזֶּבֶח אֵין רֵעַ וְכִי
 תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְהִלָּה אֵין רֵעַ הַקְּרִיבֵהוּ נֹא לַפְּחָתְךָ
 הִירֵצֶךָ אוֹ הִישָׂא פְּנִיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְעַתָּה
 חֲלוּנָא פְּנֵי־אֵל וַיְחַנְנוּ מִיַּדְכֶם הִיתָה זֹאת הִישָׂא
 מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי גַם־פָּכֶם וַיִּסְגַּר
 דְּלֹתֵיכֶם וְלֹא־תֹאֲרִימוּ מִזְבְּחֵי חֲנֹם אֵיזְלֵי חֶפֶץ בְּכֶם
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־אֲרַצֶּה מִיַּדְכֶם :
 כִּי מִמְזֻרָה־שְׂמֵשׁ וְעַד־מִבּוֹאוֹ גְּדוּל שְׁמִי בְּגוֹיִם
 וּבְכָל־מְקוֹם מְקַטֵּר מִגִּישׁ לְשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוּרָה כִּי־
 גְּדוּל

גְּדוּל שְׁמִי בְּגוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְאַתֶּם
 מַחְלִלִים אוֹתוֹ בְּאִמְרָתְכֶם שְׁלַחן יְהוָה מִגָּאֵל הוּא
 וְנִיבּוֹ נִבְזָה אָכְלוּ : וְאִמַּרְתֶּם הִנֵּה מִתְּלָאָה וְהַפְּחָתֶם
 אוֹרָתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְאֵתֶם גְּזוּל וְאֶת־
 הַפֶּסֶח וְאֶת־הַחֹלֶה וְהִבְאֵתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֲרֻצָּה
 אוֹרָתָה מִיַּדְכֶם אָמַר יְהוָה : וְאֲרוּר נוֹכֵד וַיֵּשׁ
 בְּעֵדְרוֹ זָכַר וְנָדַר וְזָבַח מִשְׁחַת לְאֲדֹנָי כִּי מִלֶּךְ
 גְּדוּל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נוֹרָא בְּגוֹיִם :
 וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמְצוּה הַזֹּאת הַכְּהֻנִּים : אִם־לֹא
 תִשְׁמְעוּ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ עַל־לֵב לֹתֵת כְּבוֹד לְשְׁמִי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁלַחְתִּי בְּכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה
 וְאִרְזֹתִי אֶת־בְּרִכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֲרוּחִיָּה כִּי אֵינְכֶם
 שְׂמִים עַל־רֵגְלֵי : הֲנִנִּי גַעַר לָכֶם אֶת־הַזֹּרֵעַ וְזִרְתִּי
 פֹּרֵשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֹּרֵשׁ חֲנִיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם אֲלֵיו :
 וַיִּדְעֶתֶם כִּי שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הַמְצוּה הַזֹּאת
 לְהִיּוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : בְּרִיתִי
 הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאַתֶּנְסֶלּוּ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא : תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה כְּפִיהוּ
 וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא כִּשְׁפָתָיו בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אִתִּי
 וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן : כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרֹדְדֵעַת
 וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֲךָ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא :

הפטרת ויצא הושע סימן י"א

וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוֹבְתֵי וְאֶל־עַל יִקְרָאוּהוּ יָחַד
 לֹא יִרְוִמָם : אֵיךְ אֲתַנְּךָ אֶפְרַיִם אֲמַנְנֶךָ
 כפי המסרה צ"ל בשם ארנות מלעיל ור בחירק ישראל

ישראל איך אתה כדמה אשמה כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי : לא אעשה חרון אפי
לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש
בקרבה קדוש ולא אבוא בעיר אחרי יהוה
ילכו בארץ ישאג כיהוא ישאג ויחררו בנים
מים : יחררו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור
והושבתים על בתיהם נאם יהוה : סבבני בכחש
אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם
אל ועם קדושים נאמן : אפרים רעה רוח ורדף
קדים כל היום כזב ושר ירבה וברית עם אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל : וריב ליהוה עמיהודה
ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו :
כבטן עקב את אחיו ובאוננו שרה את אלהים :
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל
ימצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב וחסד משפט
שמר וקנה אל אלהיך תמיד : כנען בידו מאוני
מרמה לעשק אהב : ויאמר אפרים אף עשרתי
מצאתי און לי כל יגעי לא ימצאלי עון אשר
חטא : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד
אושובה באהלים כימי מועד : ודברתי על הנביאים
ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה : אם
גלעד און אף שוא היו בגלגל שורים זבחו גם
מזבחותם כגלים על תלמי שרי :

יש קהלות ספרדים שמוסיפין ויכרה עד תלאכות

הפטרות וישלח לאשכנזים בהושע י"ב

ויכרה יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר : וינביא העלה יהוה
את ישראל ממצרים וינביא נשמר : הכעים אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו :
כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת : ועתה יוסיפו לחטא ויעשו להם
מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים זבחי אדם עליהם ישקון :
לכן יהיו בענן בקר וכטל משכים וקר כמין יסער
מגזן וכעשן מארבה : ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי :
אני ידעתך במדבר בארץ תלאכות : כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני : ואהי
להם כמו שחל כנמר ער דרך אשור : אפגישם
כדב שפור ואקרע סנור לבם ואכלם שם כלביא
חית השדה תבקעם : שחתך ישראל כיכי בעורך :
אהי מלכך אפוא וישעך ככל עריך ושפטך
אשר אמרת תנה לי מלך ושרים : אתוך מלך
כאפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונה
חטאתו : חבלי ילדה יבאו לו הואיבן לא חכם
כיעת לא יעמד במישבר בנים : מיד שאול אפדם
ממות אנאדם אהי דכריך מות אהי קטבך שאול

נחם יסתר מעיני : כי הוא בין אחים יפריא יבוא
קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב
מעינו הוא ישסה אוצר כל-כלי חמדה : תאשם
שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפרו עליהם
ירטשו והריותיו יבקעו : שובה ישראל עד יהוה
אלהיה כי כשלת בעוניך : קחו עמכם דברים
ושבו אל-יהוה אמרו אליו ברת-שא עון וקח-
טוב ונשלמה פרים שפתינו : אשור לא ישיענו
על-סוס לא נרפב ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום : ארפא משובתם
אהבם נדבה כי שב אפי ממנו : אהיה כטל
לישראל יפרח כשושנה ויהי שרשיו פלכנון :
ילכו וינקותיו ויהי כבית הודו וריח לו פלכנון :
ישבו יושבי בצלוי יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו בין
לכנון : אפרים מה-לי עוד לעצבים אני עניתיו
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריה נמצא :
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי-ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו כם ופושעים יכשרו כם :

הפטרת וישלח לספרדים ולאישלייאני עובדיה סימן א

חזון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציל בגוים
שלה קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן
נתתיך בגוים כזוי אתה מאד : זדון לבך השיאך
שבני בחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי
א כשוא בב' משמים
יורדני

יורדני ארץ : אם-תגביה כנשר ואם-בין כוכבים
שים קנך משם אורידך נאם יהוה : אם-נגבים
בא-לך אם-שודדני לילה איך נדמיתה הלוא
יגבבו דים אם-בצרים באו לך הלוא ישאירו
עללות : איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד-
הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכרו
לך אנשי שלמה לחמך ישימו מזור תחתיה אין
תבונה בו : הלוא ביום ההוא נאם-יהוה והאבדתי
חכמים מאדום ותבונה מהר עשו : וחתו גבוריה
תימן למען יכרת-איש מהר עשו מקטל : מחמס
אחיה יעלב תכסה בושח ונכרת לעולם : ביום
עמדה מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו
שערו ועל-ירושלם יהו גורל גם-אתה כאחד
מהם : ואל-תרא ביום-אחיה ביום נכרו ואל-
תשמח לבני-יהודה ביום אבדם ואל-תגדר פיך
ביום צרה : אל-תבוא בשער-עמי ביום אידם
אל-תרא גם-אתה ברעתו ביום אידו ואל-
תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל-תעמד על-
הפרק להכרית את-פליטיו ואל תסגר שרידיו
ביום צרה : כי-קרוב יום-יהוה על-כל-הגוים
כאשר עשית יעשה לך גמלה ישוב בראשך :
כי כאשר שתיתם על-הר קדשי ישתו כל-
הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו : ובהר
ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב

את

ששיו ק

את מורשיהם : והיה בית-יעקב אש ובית יוסף
להכה ובית עשו ולקש ודלקו בהם ואכלום ולא-
יהיה שריר לבית עשו כי יהוה דבר : וירשו
הנגב את-הר עשו והשפלה את-פלשתים וירשו
את-שרה אפרים ואת שרה שמרון ובנימן את-
הגלעד : וגלת החל-הזה לבני ישראל אשר-
בנענים עד-צרפת וגלת ירושם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב : ועלו מושיעים בהר-ציון
לשפט את-הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :

הפטרת וישב עמוס סימן ב

כה אמר יהוה על-שלושה פשעי ישראל ועל-
ארבעה לא אישבונו על-מכרם בכסף צדיק
ואכיון בעבור נעלים : השאפים עד-עפר ארץ
בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו
אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי : ועל-
בגדים חבלים יטו אצל כל-מוזבח ויזן ענושים
ישתו בית אלהיהם : ואנכי השמדתי את-האמרי
מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא
כאלונים ואשמיד פרוי מפער ושרשיו מתחת :
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולף אתכם
במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי :
ואקים מבניכם לגביאים ומבחוריהם לגזרים האף
איך-זאת בני ישראל נאס-יהוה : ותשקי את-הגזרים
יזן ועל-הגביאים צויתם לאמר לא תגבאו : הנה
אנכי

אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה
לה עמיר : ואבד מנוס מקל וחוק לא-אמץ כחו
וגבור לא-ימלט נפשו : ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא-ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו :
ואמין לבו בגבורים ערום ינוס ביום-ההוא נאם-
יהוה : שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה
עליכם בני ישראל על כל-המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר : רק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-
עונתיכם : הידכו שנים יהדו בלתי אס-נועדו :
הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו
ממענתו בלתי אס-לכד : התפול צפור על-פח
הארץ ומקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה
ולכוד לא ילכד : אס-יתקע שופר בעיר ועם לא
יחרדו אס-תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה : כי לא
יעשה אדני יהוה דבר כי אס-גלה סודו אל-עבדיו
הנביאים : אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה
דבר מי לא ינבא :

הפטרת מקץ מלכים א' סימן ג

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית-אדני ויעל ערות ויעש
שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו : אז תבאנה
שתים נשים זנות אליה-מלך ותעמדנה לפניו :
ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת

אֶשְׁבֵת בְּבֵית אֶחָד וְאֶלֶד עִמָּה בְּבֵית : וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ
יָחִדוּ אִי־זָר אֶתְנוּ בְּבֵית זִוְלָתִי שְׁתֵּים אֲנַחְנוּ בְּבֵית :
וַיָּמָת בְּדֹהַאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכַבָה עָלָיו :
וַתִּקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶעֱלִי וַאֲמַתָּהּ
יְשָׁנָה וַתִּשְׁכַּיְבֵהוּ בַחִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמָּת הַשְּׁכִיבָה
בְּחִיקִי : וְאִקַּם בְּבִקְרָה לְהַנִּיק אֶת־בְּנִי וְהִנְהִימָה
וְאֶתְבוֹנֵן אֵלָיו בְּבִקְרָה וְהִנְהִי לֹא־הָיָה בְּנִי אֲשֶׁר
יִלְדֵתִי : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא לִי בְּנִי הָחִי
וּבְנֵה הַמָּת וְזֹאת אָמְרָת לֹא לִי בְּנֵה הַמָּת וּבְנִי
הָחִי וַתִּדְבַרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְזֹאת
אָמְרָת זֶה־בְּנִי הָחִי וּבְנֵה הַמָּת וְזֹאת אָמְרָת לֹא
לִי בְּנֵה הַמָּת וּבְנִי הָחִי : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ־לִי
חֶרֶב וַיָּבִיאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
נִזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי לְשָׁנִים וַתִּגּוּ אֶת־הַחֲצִי לְאֲחֵת
וְאֶת־הַחֲצִי לְאֲחֵת : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בְּנָה
הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמְרוּ
כִּי אֲדֹנָי תִּגְדֹּלֶה אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמָּת אֶל־תִּמְיֹתֶיהָ
וְזֹאת אָמְרָת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה נִזְרוּ : וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּגְדֹּלֶה אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמָּת לֹא
תִּמְיֹתֶיהָ הִיא אִמּוֹ : וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי
רָאוּ כִּי־הִכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט :
וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :

הפטרות ויגש ויחוקאל סימן ל

וַיִּדְוֶי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בְּדֹאֲדָם קָדַד
לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לִיהוֹדָה וּלְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וַיִּקְחָעֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף
עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ : וְקִרַב אֶתְּךָ
אֶחָד אֶל־אֶחָד לָךְ לַעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲרִים בִּידֶךָ :
וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר הַלּוֹא־תִגִּיד
לָנוּ סֵדֵה אֱלֹהִים לָךְ : דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בִּידֶךָ
אֶפְרַיִם וּשְׁבַט יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוּ וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו
אֶת־עֵץ יְהוֹדָה וְעֲשִׂיתָם לַעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד
בִּידֶיךָ : וְהָיוּ הַעֲצִים אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בִּידֶךָ
לַעֲנִיָּהם : וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה
אֲנִי לִקַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַנְּזֻיִם אֲשֶׁר הִלְכּוּ
שָׁם וּקְבַצְתִּי אֹתָם מִסַּבִּיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־
אֲדָמָתָם : וְעֲשִׂיתִי אוֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִלֶּךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֶם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה
עוֹד לְשָׁנֵי נְזֻיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשֵׁנֵי מַמְלָכוֹת
עוֹד : וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם
וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אוֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר חֲטְאוּ בָהֶם וּטְהַרְתִּי אוֹתָם וְהוֹדִלִי לַעֵם
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים : וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם
וְרוּעָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֶם וּבְמִשְׁפָּטִי יִלְכוּ וְחֻקוֹתֵי
אֲשֶׁר־יַעֲשׂוּ אוֹתָם : וַיִּשְׁבּוּ עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
חֲבֵרוּ ק' חֲבֵרוּ ק' חֲבֵרוּ ק' מַלְעֵל יְהוִי ק' לַעֲבָדִי

לעבדי לעקב אשר ישבו-בה אבותיכם וישבו עליה חמה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהי-לי לעם וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם :

הפטרה ויחי מלכים א' סימן ב'

ויקרבו ימידוד למות ויצו את-שלמה בנו לאמר : אנכי הלך בדרך ברהארץ וחזקת והיית לאיש : ושמרת את-משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כפתוב בתורת משה למען תשפיל את בראשך תעשה ואת כל-אשר תפנה שם : למען יקים יהוה את-דברו אשר דבר עלי לאמר אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני באמו בכל-לבבם ובכר-נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל פסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר-עשה לי יואב בן-צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם וישם דמי-מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתך ולא-תורד שיבתו בשלם שאל

שאל : ולבני ברזלי הגלעד תעשה-חסד והיו באכרי שלחנה פי-בן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן-גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבוע לו ביהוה לאמר אם-אמיתך בחרב : ועתה אל-תנקוהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה-לו והורדת את-שיבתו בדם שאול : וישכב דוד עם-אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על-כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :

קריאת מכסור לשבת וראש הרש

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה : ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים : ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה : ונספיהם חצי החין יהיה לפר ושקישית החין לאיל ורביעת החין לכבש ויין זאת

זאת עלת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשַׁעֲרֵי
עַיִם אַחַד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עַלְת הַתְּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

הפטרה לשבת וראש חדש ישעיה סימן ס"ז

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַלֶּמֶס בְּגִלְיָ
אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵיזָה מְקוֹם
מִנְחָתִי : וְאֵת־כֹּל אֱלֹהֵי יְדֵי עֲשָׂתָה וַיְהִי כִּלְאֵלֶּךָ
נֹאס־יְהוָה וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי אֶל־עֵינַי וּנְכַחְרוּ וְחָרַד
עַל־דְּבָרִי : שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכַּה־אִישׁ זֹבַח הַשֶּׁה עֲרָף
כֶּלֶב מַעֲלָה מִנְחָה דַּס־חֹזֵר מִזִּכִּיר לְבָנָה מִכֶּרֶךְ
אוֹן גַּם־הִמָּה בָּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקִיזֵיהֶם נִפְשָׁם
חִפְצָה : גַּם־אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמְגֹרֶתָם אֲבִיא
לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין עֲנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּעֲשׂוּ חָרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא־חִפְצָתִי בָּחָרוּ :
שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל־דְּבָרֵי אֱמֶרֶוּ אַחֵיכֶם
שְׂנֵאֵיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה
בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ : קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר קוֹל מַהִיכֵל
קוֹל יְהוָה מוֹשְׁלֵם גְּמוּל לְאֵיבֹי : בְּטָרֵם תְּחִיל יִלְדָה
בְּטָרֵם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְחִמְלִיטָה זָכָר : מִי־שָׁמַע
כִּזְאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אַחַד אִם־
יִלְדֵךְ גּוֹי פֶּעַם אַחַת בְּיַחְדָּה גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶרֶץ־
בְּנֵיהָ : הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֶר יְהוָה אִם־
אֲנִי הַמוֹלִיד וַעֲצַרְתִּי אֱמַר אֱלֹהֶיךָ : שְׁמַחוּ אֶת־

כ צריי בב' טעמים בב' טעמים ס"א ז' בשוא לבר ח צריי

בב' טעמים וחל בצריי

ירושלם

יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בְּהַ כָּל־אֲהַבְיָה שִׁישׁוּ אֶתְהָ מִשׁוּשׁ
כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עֲלֶיהָ : לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשׁוּשׁ
תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְגַתֶם מִזִּין כְּבוֹדָה :
כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נוֹטֵחַ־אֵלֶיהָ כְּנֶהַר שְׁלוֹם
וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶם עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ
וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ : כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ
בֶּן אֲנֹכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ : וְרֵאִיתֶם
וְשִׂשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׂא תִפְרַחְנָה וְנוֹדַעַה
יְדֵי־יְהוָה אֶת־עַבְדָּיו וְעַם אֶת־אֵיבָיו : כִּי־הִנֵּה יְהוָה
בָּאֵשׁ יָבֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתִּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ
וְנַעֲרָתוֹ בְּרַחֲבֵי־אֵשׁ : כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבוֹ
אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חֲלָלֵי יְהוָה : הַמִּתְקַדְּשִׁים
וְהַמִּטְהַרִים אֶל־הַנְּנוּת אַחַר אַחַד בַּתּוֹךְ אֲכָלִי בָשָׂר
הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֵבֶכֶר יַחְדָּו יִסְפוּ נֹאס־יְהוָה :
וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵיהֶם כָּאֵה לְקַבֵּץ אֶת־
כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלִּשְׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי : וּשְׁמַתִּי
בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלִטִים אֶל־הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ
פּוֹל וְלוּד מִשְׁכֵּי קִשֵׁת תּוֹבֵל וְיוֹן הָאֵיִם הַרְחִקִים
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי
וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם : וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם
מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבְרֶכֶב וּבְצִבִּיִם
וּבַפָּרָדִים וּבַכְּרִפּוֹת עַל־הַר קֹדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אֱמַר
יְהוָה כֹּה־אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָל־
טָהוֹר בֵּית יְהוָה : וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנָיִם לְלוֹוִים

אמר

אתח ק

אמר יהוה: כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאסיהוה
בן יעמד ורעכם ושמכם: והיה מדי-חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות
לפני אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשים
הפושעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל-בשר:

והזרים זה הפסוק כרי לסיים בני טוב

וזהו מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:

ואם הוא ראש חדש גם באחד כשבת אומרים גם כן פסוק ראשו
ופסוק אחרון מהפטרת ויאמר לו יהונתן

הפטרת לשבת ערב ראש חדש שמואל א' סימן ב'

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבה: ושלשת תרד מאד ובאת אל-
המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת
אצל האבן האזר: ואני שלשת החצים צדה אורה
לשלחלי למטרה: והנה אשלח את-הנער לך
מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החצים
ממה והנה קחנו ובאה כי-שלום לך ואין דבר
חיי-הוה: ואם-כזה אמר לעלם הנה החצים ממה
והלאה לך כי שלחה יהוה: והדבר אשר דברנו
אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה עד-עולם: ויסתר
דוד בשרה והיו החדש וישב המלך על-הלחם
ה כלא מפיק אל ק' לאכל

לאכל: וישב המלך על-מושבו כפעם בפעם אל-
מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול
ויפקד מקום דוד: ולא-דבר שאול מאומה ביום
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
לא טהור: והיו ממחרת החדש השני ויפקד מקום
דוד ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא
בן-ישי גס-תמור גס-היום אל-הלחם: ויען יהונתן
אל-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם:
ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוה-לי אחי-ועתה אם-מצאתי הן בעיניך אפלט
נא ואראה את-אחי על-בן לא-בא אל-שלחן
המלך: ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-
נעות הפרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-
ישי לבשתך ולבשת ערות אמה: כי-כל-הימים
אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תבון אתה
ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מורת
הוא: ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו
למה יומת מה עשה: ויטר שאול את-החנית
עליו להכתו וידע יהונתן כי-כזה היא מעם אביו
להמית את-דוד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-
אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב
אל-דוד כי הכלמו אביו: והיו בבקר ויצא יהונתן
השדה למועד דוד ונער קטן עמו: ויאמר לנערו
רץ מצאנא את-החצים אשר אנכי מורה הנער

לִין וְהוֹאִירָה הַחֲצִי לַחֲעֵבְרוֹ : וַיֵּבֵא הַנְּעֹר עַד-
מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי
הַנְּעֹר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאָה : וַיִּקְרָא
יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנְּעֹר מִהֲרַת חוֹשֶׁה אֶל-תַּעֲמֹד
וַיִּלְקֹט נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת-הַחֲצִי וַיֵּבֵא אֶל-אֲדֹנָיו :
וְהַנְּעֹר לֹא-יָדַע מֵאוֹמֶה אֶךְ יְהוֹנָתָן וְדוֹד יָדָע
אֶת-הַדָּבָר : וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת-כְּלָיו אֶל-הַנְּעֹר אֲשֶׁר-
לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קֵךְ הֵבִיא הָעִיר : הַנְּעֹר בָּא וְדוֹד קָם
מֵאֵצֶל הַגִּבּוֹ וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּו שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַיִּכְּבוּ אִישׁ אֶת-
רֵעֵהוּ עַד-דֹּד הַגָּדִיל : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדוֹד לֵךְ
לְשֹׁלֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר יְהוָה יִחִיהׁ בְּיָנִי וּבְיָנֶיךָ וּבֵין זָרְעִי וּבֵין
זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם :

קריאת מפטיר לשבת ביום א' של חנוכה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן
וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמַר לָהֶם : ׀ בִּרְכֵךְ יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ : ׀ יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּחַנֶּךָ : ׀ יֵשֶׁא יְהוָה פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם : ׀ וַשְּׁמוּ
אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
אֲבָרְכֶם : ׀ וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת
מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיְמַשְׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ
חַצִּים ק' ש' דגושח ארו

אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
וַיְמַשְׁח וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
רָאשֵׁי בֵּית אֲנָתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּת הֵם
הַעֲמֻדִים עַל-הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת-קַרְבָּנָם
לִפְנֵי יְהוָה שְׁש־עֹגְלוֹת צָב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר
עֹגֵלָה עַל-שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ
אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֹגְלוֹת וְאֶת-הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֹגְלוֹת
וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֹגְלוֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת
הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בְּרָאֲחֹן הַכֹּהֵן : וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכַתֵּף יִשָּׂאוּ : וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת-קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם
נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קַרְבָּנָם לְחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ : * ׀ וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת-קַרְבָּנָו נְחֹשֶׁן בֶּן-עַמִּינָדָב לְמַטֵּה
יְהוּדָה : וַקְרִיבֵנו קַעֲרַת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁבַע עִים שֶׁקָל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ

קריאת מפטיר לשבת וחנוכה

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן
לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּד
שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן
נַחֲשׁוֹן בְּדַעֲמוֹנֶרֶב: פ

קריאת מפטיר ליום ב'

בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בְּדַעֲוֵר נְשִׂיא
יִשְׁשַׁכָּר: הַקָּרִב אֶת־קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁרָשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּד
בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לַעֲלֹה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן נִתְנָאֵל בְּד
צֹעֵר: פ

קריאת מפטיר ליום ב'

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבַנֵּי זְבוּלָן אֱלִיאֵב
בֶּן־חֶלֶן: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁרָשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה

קריאת מפטיר לשבת וחנוכה קיא

בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לַעֲלֹה: שְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: פ

קריאת מפטיר ליום ד'

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נְשִׂיא לְבַנֵּי רֵאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּד
שְׁדֵי־אוּר: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן
לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵי־אוּר: פ

קריאת מפטיר ליום ו'

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נְשִׂיא לְבַנֵּי גַד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:
קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁרָשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֵׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד

בן

בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן־דעואל :

קריאת מפטיר ליום ז

ביום השביעי נשיא לבני אמרים אלישמע בן
עמיהוד : קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקר בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן
בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן־
עמיהוד :

קריאת מפטיר ליום ח

ביום השמיני נשיא לבני מנשה נמליאל בן
פרהצור : קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקר בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים

עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה
קרבן נמליאל בן־פרהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אנידן בן־
גדעני : קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקר
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד
בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אנידן
בן־גדעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי : קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקר בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל
אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן־
עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פגעיאל

פנעאל בן עכרן : קרבנו קערת כסף אחת
שלושים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת ברולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעאל בן
עכרן :

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן : קרבנו קערת כסף אחת שלושים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
ברולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
בן עינן :

זאת חנפת המזבח ביום המושח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת קערת כסף שתיים עשרה
מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שתיים
עשרה : שלושים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים

ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב שתיים
עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה :
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושעיר עזים שנים עשר לחטאת : ולב בקר
זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים
ששים עתדים ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנפת המזבח אחרי המושח אתו :
וכבא משה אר אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעד הכפרת אשר
על ארון העדות מבין שני הכרובים וידבר
אליו :

פ פ פ
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואמר אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות : ויעש בן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה : וזה מעשה המנורה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה בן עשה את
המנורה :

הפטרה לשבת א' של חנוכה זכריה סימן ב'

רְנִי וְשִׂמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָא וְשִׁכְנֹתִי בְתוֹכְךָ
 נְאֻם־יְהוָה : וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֵלַי יְהוָה בַּיּוֹם
 הַזֶּה וְהָיוּ לִי לְעַם וְשִׁכְנֹתִי בְתוֹכְךָ וִידְעַתְּ כִּי־יְהוָה
 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ : וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ
 עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם : הֵס כָּל־
 בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעוֹר מִמַּעוֹן קֹדֶשׁוֹ : וַיִּרְאֵנִי
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוָה
 וְהַשֹּׁטֵן עֹמֵד עַד־יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 הַשֹּׁטֵן יִגַּעַר יְהוָה בְּךָ הַשֹּׁטֵן וַיִּגַּעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֲר
 בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אֹדֵר מִצַּד מֵאִשׁ : וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה
 לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר אֶל־הַעֲמֻדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הַסִּירוּ הַבְּגָדִים
 הַצּוּאִים מֵעַלְיֹי וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הָעֵבֶרְתִּי מֵעַלְיֹי
 עוֹנֵךְ וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלָצוֹת : וַאֲמַר יִשִּׁימוּ צַנִּיף
 טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשִּׁימוּ הַצַּנִּיף הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ
 וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמֶלֶךְ יְהוָה עֹמֵד : וַיַּעַד מֶלֶךְ
 יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲסִי־
 בְּדַרְכֵי מַלְכִי וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם־אֶתְךָ
 תִּדְרִין אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־יְהִצְרִי וְנָתַתִּי לְךָ
 מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמֻּדִים הָאֵלֶּה : שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּךָ וְרַעֲיָה הַיְשָׁבִים לִפְנֵיךָ כִּי־אֲנִישִׁי
 מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צִמַּח : כִּי
 הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אֶתֶת
 שְׂבַעָה

שְׂבַעָה עֵינַיִם הִנְנִי מִפְתַּח פְּתוּחָה נְאֻם יְהוָה
 צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת בַּיּוֹם אַחֵד :
 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ
 לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גִּפְנוֹ וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה : וַיֵּשֶׁב
 הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲזוֹר מִשְׁנָתוֹ :
 וַיֹּאמֶר אֵלָי מָה אַתָּה רֹאֵה וַיֹּאמֶר רְאִיתִי וְהִנֵּה
 מִנּוֹרָה דָּהֵב כְּלֵה וְגִלְהָה עַל־רֹאשָׁהּ וְשְׂבַעָה
 נִרְתְּיָה עֲלֶיהָ שְׂבַעָה וְשְׂבַעָה מוֹצְקוֹת לְנִרוֹת
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ : וְשָׁנִים זָתִים עֲלֶיהָ אַחֵד מִיָּמִין
 הַגִּלְהָה וְאַחֵד עַל־שְׂמֹאלָהּ : וַאֲעַן וַאֲמַר אֶל־
 הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי לֵאמֹר מָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי : וַיַּעַן
 הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלָי הֲלֹא יָדַעְתָּ מִה־הֵמָּה
 אֱלֹהֵי וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָי לֵאמֹר זֶה
 דְּבַר־יְהוָה אֶל־זֶרְבַבְבֶּל לֵאמֹר לֹא בַחִיל וְלֹא בַכֹּחַ
 כִּי אֲסִי־בְרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי־אַתָּה הִר־
 הַגָּדוֹל לִפְנֵי זֶרְבַבְבֶּל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיאָ אֶת־הָאֶבֶן
 הָרִאשִׁיָּה תִשְׂאוֹת חֵן חֵן לָהּ :

הפטרה לשבת ב' של חנוכה מלכים א' סימן ו'

וַיַּעֲשֵׂה חִירוֹם אֶת־הַכִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשֵׂם וְאֶת־
 הַמְזֻרְקוֹת וַיְכַל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה :
 עֲמֻדִים שְׁנַיִם וְגִלְתֵּי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁ
 הָעַמֻּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת־
 שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמֻּדִים :
 כְּצֹל וַאֲמַר ק' ה' מסיק ה' בלא מסיק ואת

וְאֶת־הַרְמְנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשֵׁתֵי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי־
טוֹרִים רְמָנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכֹסוֹת אֶת־שְׁתֵּי
נְלוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמֻּדִים : וְאֶת־
הַמְּכָנּוֹת עֶשֶׂר וְאֶת־הַכִּיֹּרֹת עֶשְׂרֵה עַל־הַמְּכָנּוֹת :
וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבֶּקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם :
וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת כָּל־
הַכֵּלִים הָאֵהָל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֻרָט : בְּכִפּוּר הַיָּרֵךְ יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ
בַּמַּעֲבָה הָאֲדָמָה בֵּין סִכּוֹת וּבֵין צִרְתָּן : וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מְרַב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית
יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת־הַשֶּׁלֶחַן אֲשֶׁר עָלָיו
לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֶת־הַמְּנֹרֹת חֲמֵשׁ מִיָּמִין וְחֲמֵשׁ
מִשְׂמָאוֹל לְפָנָי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפָּרָח וְהַנֶּרֶת
וְהַמְּלַקְחִים זָהָב : וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת
וְהַכְּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת
הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכַל
זָהָב :

קריאת ספסור ליום א' וב' של ראש השנה

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם פְּרִי־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִיחַח
לַיהוָה פֶּרֶן בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד אֵיל אֶחָד כַּבְּשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם סֵלֶת בְּלוּלָה
הָאֵלֶּה p' בשמן

בְּשִׁמְן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל :
וַעֲשִׂרוֹן אֶחָד לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכַּבְּשִׂים :
וְשַׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֶּכֶד
עֵלֶת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֵלֶת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה :

הפטרה ליום א' של ראש השנה

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִים צוּפִים מֵהַר אֶפְרַיִם
וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחֲוִי
בֶּן־צוּף אֶפְרַתִּי : וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אֶחָת חַנָּה
וְשֵׁם הַשְּׁנִיָּת פְּנִנָּה וַיְהִי לַפְּנִנָּה יָלְדִים וּלְחַנָּה אֵין
יָלְדִים : וְעַלֶּה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה
לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשֵׁם שְׁנֵי
בְנֵי־עָלֵי חֲפְנָי וּפְנִחָם כַּהֲנִים לַיהוָה : וַיְהִי הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לַפְּנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בָּנֶיהָ
וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת : וּלְחַנָּה יָתֵן מְנָה אֶחָת אֶפֶס כִּי
אֶת־חַנָּה אָהָב וַיְהוּה סָגֹר רַחֲמָה : וּכְעִסְתָּה צִרְתָּה
גַּם־כַּעַם בַּעֲבוּר הַרְעָמָה כִּי־סָגֹר יְהוּה בַּעַד רַחֲמָה :
וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֵתָה בְּבֵית יְהוָה
בֶּן תְּכַעֲסֶנָּה וְתִבְכְּרָה וְלֹא תֹאכַל : וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לְמָה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי
וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשִׂרָה
בָּנִים : וְתִקַּם חַנָּה אַחֲרָי אֹכְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרָי
שְׂתָה וְעָלֵי הַכֹּהֵן יֵשֵׁב עַל־הַכֶּסֶף עַרְמוֹזוֹת הַיֵּכַל
יְהוּה : וְהִיא מֵרַת נֶפֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל עֲלֵי־יְהוָה וּבָכָה

תבכה

ר רבושה ה בלא מפיך

תבכה : ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא-תשכח את-
אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה
כל-ימי חייו ומורה לא-יערה על-ראשו : והיה כי
הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה :
וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע ויחשבה עלי ל-שכרה : ויאמר
אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי את-יניך
מעריך : ותען חנה ותאמר לא אדני אישה קשת
רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי
לפני יהוה : אלה-תן את-אמתך לפני בת-בלעל
כי-מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה : ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך
אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך חן
בעיניך ותתן האשה לדרפה ותאכל ופניה לא-
היודעה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה
וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-
חנה אשתו ויזכרה יהוה : והי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי
מיהוה שאלתיו : ויער האיש אלקנה וכל-ביתו
לזבח ליהוה את-זבחה הימים ואת-נדרו : וחנה
לא עלתה כיאמרה לאישה עד-יגמל הנער
והביאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-
עולם : ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך
שבי

שבי עד-גמלק אתו אף יקם יהוה את-דברו ותשב
האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו : ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
קמח ונבל יין ותבאהו בית-יהוה שלו והנער נער :
וישחטו את-הפר ויבאו את-הנער אל-עלי : ותאמר
כי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל-יהוה : אל-הנער הזה התפללתי
ניתן יהוה לי אר-שאלתי אשר שאלתי מעמו :
וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל-הימים אשר היה
הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה : ותתפלל
חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי עד-אויבי כי שמחתי בישועתך : איך
קדוש ביהוה כי-אין בלתך ואין צור כאלהינו :
אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם
כי אר דעות יהוה ולא נתכנו ערלות : קשת
גברים חתים ונכשלים אזרו חיד : שבעים בלחם
נשכרו ורעבים חדרו עד-עקרה ילדה שבועה
ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד
שאל ויער : יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרומם : מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם-גדילים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידו ישמר
ורשעים בחשך ידמו כילא בלח וגבר-איש :
יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה יבין
ולו ק' ל רגושה חסידיו ק' מריבו ק' עליו ק' אפסי

אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתְּנֵנּוּ לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קָרְן מִשִּׁיחוֹ :

הפטרת יום שני של ראש השנה ירמיה סימן ל"א

כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמַדְבַּר עִם שְׂרֵידי חֲרֵב
הַלֹּךְ לְהַרְגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל : מֵרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה
לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֹסֵד :
עוֹד אֶבְנֶה וְנִבְנִית בְּרוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲבִד
תְּפִיךָ וַיֵּצֵאת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים : עוֹד תִּטְעֵי כְרָמִים
בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן נִטְעוּ נִטְעִים וְהִלְלוּ : כִּי יִשִּׁי יוֹם קִרְאוֹ
נִצְרִים בְּהַר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲרָה צִיּוֹן אֶרֶץ-יְהוָה
אֶלְהִינוּ : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רִנּוּ לִיעֲקֹב שִׂמְחָה
וְצַהֲלוּ בְּרֵאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעַ
יְהוָה אֶת-עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל : הֲנִנִי מֵבִיא
אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְצֵתִים מִרְבַּת־אֶרֶץ בָּם
עוֹר וּפֶסֶחַ הָרֶה וּלְדַת יַחֲדוּ קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ
הִנֵּה : בְּכִכֵּי יֵבֵאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילִם אוֹלִיכִם
אֶל-נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי-חַיִּיתִי
לְיִשְׂרָאֵל לֵאבֹב וְאֶפְרַיִם בְּלָרִי הוּא : שָׁמְעוּ דְבַר-
יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמְרַחֵק וְאָמְרוּ מוֹרֵה
יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ בְּרַעַה עֲדָרוּ : כִּי-פָרַה
יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ : וּבָאוּ
וְרִנְנוּ בְּמָרוֹם-צִיּוֹן וְנִהְרִוּ אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דִּדְגָן
וְעַל-תִּירֵשׁ וְעַל-יֵצֶהָר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן וּבִקָּר וְהִיתָה
נֶפֶשׁ כַּגֹּן רוּחַ וְלֹא-יִוָּסְפוּ לְדַאכָּה עוֹד : אִן
תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקָנִים יַחֲדוּ
וְהַפְכַתִּי מַלְעֵל מַלְעֵל

וְהַפְכַתִּי אֶבְלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמְחַתִּים מִיָּגוֹנָם :
וְרוּחִי נִפְשׁ הַכְּהֻנִּים דִּשָּׁן וְעַמִּי אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ
נֹאם יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי
בְּכִי תַמְרוּלִים רַחַל מִכְּבֶּה עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחַם
עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנִי : כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעֵי קוֹלֶךָ
מִבְּכִי וְעַנְיָה מִדְּמַעַה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְעֻלָּתֶךָ נֹאם-
יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : וַיִּשְׁתַּקֹּה לְאַחֲרֵיתֶךָ נֹאם-
יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם : שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם
מִתְנוֹדֵד יִסְרַתְנִי וְאֹסֵר כְּעַגֵּל לֹא לִמַּד הַשִּׁבְנִי
וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי : כִּי אַחֲרֵי שׁוֹכֵי נַחֲמַתִּי
וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סִפְקַתִּי עַל-יָרֵךְ בְּשֵׁתִי וְגַם-נִכְלַמְתִּי
כִּי נִשְׂאֵתִי חֲרַפְתָּ נְעוּרַי : הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם
אִם יִלֵּד שְׁעִשׂוּעִים כִּי-מַדִּי דְבַרִּי בּוֹ זָכָר אוֹכְרֵנוּ
עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֵי לוֹ רַחֵם אֶרְחַמְנוּ נֹאם-יְהוָה :

וסכך אחריה כמ"ש קודם הפטרות

תם ונשלם ספר בראשית *
תהלה ליוצר בראשית :

סדר טעמים כמנהג כל קהלות הקדש

אלו שמות הטעמים אשר שמנו כמקום הזה למען יוכלו המלמדים
יצ"ו ללמד את התלמידים יו"א לדעת ולהבין הניגון חשיך בקריאת
הפרשיות וההפטרות :

שמות הטעמים לפי סדר הספרדים

זַרְקָא מְקַף-שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלְתָא פִּזְרֵי גְדוּל יֶרֶח בֵּן
יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָרָה גַּעֲיָא תְּלִישָׁא אֲזֵלָא גְרִישׁ פֶּסֶק
רְבִיעֵי שׁוֹפֵר מְהַפֵּךְ קֶדְמָא זְקָף קֶטָן זְקָף גְּדוּל
שְׁלִשְׁלֵת שְׁנֵי גְרִישׁוֹן תְּרֵי טַעְמֵי דְרִגְנָא תְּבִיר מְאָרִיק
טַרְחָא אֲתַנְחָתָא רַפָּא דְגִישׁ יִתִּיב תְּרַסָּא תְּרֵי קֶדְמִין
שְׁבוּלָת שְׁבוּלָת מְפִיק בְּהָא שְׁבָא גַּעֲיָא גַּעֲיָא
שְׁבָא סוּף פֶּסֶק :

כצ"ל תלשא בראש תיבה

ואלה לפי סדר האיטאליאני

זַרְקָא שְׁרֵי פִזְרֵי גְדוּל קֶרְנֵי פָרָה תְּלִישָׁא תְּרַסָּא
גְרַמְיָה רְבִיעֵי פֶּסֶק שְׁלִשְׁלֵת קֶדְמָא אֲזֵלָא
זְקָף גְּדוּל זְקָף קֶטָן שְׁנֵי גוֹ יִשׁוֹן תְּרִין חוּטְרִין דְרִגְנָא
תְּבִיר טַרְחָא מְאָרִיק שׁוֹפֵר עֲדוּי שׁוֹפֵר הַפּוּךְ פֶּשֶׁט
שׁוֹפֵר יִתִּיב שְׁנֵי פֶּשֶׁטִין סְמוּךְ-אֲתַנְחָתָא יֶרֶח בֵּן יוֹמוֹ
גְרִישׁ סוּף פֶּסֶק :

ואלה לפי סדר האשכנזים

זַרְקָא סְגוּלָּ מִנַּח רְבִיעֵי פִזְרֵי תְּלִישָׁא גְדוּלָּה
תְּלִישָׁא קֶטָנָה מְהַפֵּךְ פֶּשֶׁטָא זְקָף קֶטָן זְקָף
גְדוּל דְרִגְנָא תְּבִיר דְרִגְנָא תְּרִין חוּטְרִין מְרַבָּא
טַפְחָא אֲתַנְחָתָא אֲזֵלָא גְרִישׁ גְרִישׁ יִתִּיב פֶּסֶק
שְׁלִשְׁלֵת יֶרֶח בֵּן יוֹמוֹ קֶרְנֵי פָרָה טַפְחָא מְסִיק
מְקַף-סוּף פֶּסֶק :

נשלם סדר הטעמים •

בעזרת צור שוכן מרומים :

תפלה שחרית לשבת

סדר קימה

כשיעור משנתו יקום ויאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּימוֹת בֵּי נַשְׁמָתִי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

קודם סגיוכ אחר סגולת יתחיל לבקר ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם :

כל סיום כשעושה לרכיו בין גדולים בין קטנים ואמר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחִכְמָה וּבְרָא כּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חַלּוּלִים חַלּוּלִים גְּלוּ
וְדוּעַ לְפָנָי כַּסָּא כְּבוֹדְךָ שְׂאֵם יִסְתָּם אַחַד מֵהֶם . או אִם
יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם . או אֲפֹשֶׁר לְהַתְקִים אֶפִּילוֹ שְׁעָה אַתָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יי רוּפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת .

ברכת ארבע כנפות

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַחַח חֲשׂוּבָה
מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ בְּהַלּוֹ קִימְתִּירָה בְּכָר פְּרִטְיָה
תְּדַקְדְּקִיהָ וּכְנוּטִיהָ וְתִרְוֶיג מִצְוֹת הַתְּלִיִּים בְּהָ אֲמֵן סֵלָה :

עטיפת טלית גדול

כשעת כריכת טלית של גדול קודם ברכה ואמר אלו ספסוקים

בְּרַכְיִי נַפְשִׁי אֶרֶץ יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ :
עוֹטָה אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם בְּרִיעָה :

קודם עטיפת טלית ואמר זו

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָתִיהָ בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי
א שבת ליהוד

לַיָּחַד שֵׁם י"ה כו"ה בַּיְחֻדָּה שְׁלֵים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
הָרִינִי מִתְעַשֵּׂף גּוֹפֵי בְּצִיצִית וְכֵן הַתְעַשֵּׂף נִשְׁמָתִי וְרַמְיָה אֲכָרִי
וְשִׁמְיָה גִידִי בְּאֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִיבִי וְכִשֵּׁם שְׁאֲנִי
מִתְכַסֶּה בְּטַלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה בֵּן אֲזֻכְרָה לְחַלּוּקָה דְרַבְּנָן
וְלְטַלִּית נֶאֱמָר לְעוֹלָם הַבָּא וְעַל יְדֵי מְצוֹת צִיצִית יִנְצְלוּ נַפְשֵׁי
רוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי וְתַפְלָתֵי מִן הַחַיּוֹנוֹת וְהַשְּׁלִית יִפְרוֹשׂ בְּנַפְשׁוֹ
עֲלֵיהֶם וְיִצְלָם בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַר גּוֹזְלֵי יְרֵחָף וְתַהֲרָא
חֲשׂוּכָה מְצוֹת צִיצִית לְפָנַי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ קִמְתִּיהָ
בְּכָל פְּרֻטְיָה וְדִקְדוּקָה וְכוּנּוּתִיהָ וְתִרְיָג מְצוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ
אֲמֵן סְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי
וְצִוְנוּ לְהִתְעַשֵּׂף בְּצִיצִית :

ויכסס ראשו בטלית ויאמר אלו הפסוקים

סָה יִקַּר חֲסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל בְּנִפְיָךְ יַחֲסִינָן : יְרוּחָן
מִדְּשָׁן בִּיתְךָ וְנַחַל עֲרֻנְךָ תִּשְׁקֶם : כִּי עֲמַךְ מְקוֹר חַיִּים
בְּאֹרֶךְ נְרָאָה אֹר : מְשׁוֹךְ חֲסֶדְךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקַתְךָ לְיֹשְׁרֵי לֵב :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

כַּמֵּךְ אֱלֹהֵי ז'ל שְׁעוֹב לְאֵדָם לֹמַר פְּתִיחַת אֵלֵינוּ קוֹדֵם כָּל תַּפְלָה וְתַפְלָה וְטוֹא
לְגַמֵּד וְלַסְעוּל לַפְתוּחַ הַלֵּב וְיֹאמַר קוֹדֵם וְיֹסִי כוּעֵם ה' אֶלְסִיכוּ וְגו' :

פִּתְחָה אֵלֵינוּ וְיֹאמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאֵנְתָהּ הוּא חַד וְלֹא בִּחְסָבִין אֵנְתָהּ הוּא
עֲלֵאָה עַל כָּל כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מַחְסְנָה תַּפְסִיחָא
בְּךָ כָּל אֵנְתָהּ הוּא דְאִפְיַקַת עֲשֶׂר תְּקוּבִין וְקִרְיִין לֹן עֲשֶׂר סְפִירִין לְאִנְסָנָא
כְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אִתְגַּלְיִין וְעֲלֵמִין דְּאִתְגַּלְיִין וְכְהוֹן אִתְכַּסְיָאֵת (כ"א)
אִתְכַּסְיָאֵת מְבַנֵּי נִשָּׂא * וְאֵנְתָהּ הוּא דְקָשִׁיר לֹן וְיִמְיַח לֹן וּבְנִין דְּאֵנְתָהּ מַלְאָכוֹ
כָּל מַחֵן דְּאִפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיָּה מְאֵלִין עֲשֶׂר אִתְחַשְׁיָב לִיהַ כְּאֵלּוּ אִפְרִישׁ בְּךָ *
וְאֵלִין עֲשֶׂר סְפִירִין אֵלִין אֲזֵלִין כְּסִדְרָן חַד אֲרִיךְ וְחַד קָרַר וְחַד בִּינּוּנִי * וְאֵנְתָהּ
זוּלָּה דְאִנְסִינָן לֹן * וְלִית מַחֵן דְּאִנְסִינָן לְךָ לֹא לְעֵלְאָה וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל
עֲטָרָה * לְבוֹסִין תַּקְוִינָן לֹן דְּמַנְיָהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי (דְּבָנֵי) נִשָּׂא וְכַמְהָ
נּוֹסִין תַּקְוִינָן לֹן דְּאִתְקְרִיאוּ נּוֹסָא לְבָנֵי לְבוֹסִין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן וְאִתְקְרִיאוּ
בְּתַקְוִינָה

בְּתַקְוִינָא דֹא חֲסֵד דְּרוּעָא יִמְנָא * נְבוֹרָה דְּרוּעָא שְׂמַלְלָא תַּפְאֵרַת נּוֹסָא לְנַח
וְהוּר תְּרִין סוּקִין וְיִסוּד סוּימָא דְּנוֹסָא אוֹת בְּרִית קִדְּשׁ * מַלְכוּתָהּ פִּה תּוֹרָה
סְבַעַל פִּה קִרְיִין לִיה * מוֹחָא חֲכָמָה אִיהוּ מַחְסְבָהּ מַלְגו * בִּינָה לְבָא וְכֵה הַלֵּב
מְבִין וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב הַסְתְּרוֹת לֵה' אֱלֹהֵינוּ * כְּתַר עֲלוּן אִיהוּ כְּתַר
מַלְכוּת * וְעֵלִיָּה אִתְמַר מְגִיד מְרַאשֵׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קְרַקְשָׁתָא דְתַפְלִי (כ"א)
קְרַקְשָׁתָא דְלֹא מְנַח תַּפְלִי) מַלְגָּא אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א דְאִיהוּ אֹרַח
הַלְלוֹת אִיהוּ סְקוּ דְאֵלְגָּא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוּ (כ"א) וְאִנְפוּ) כְּמוֹא דְאִשְׁקִי
לְאֵלְגָּא וְאִתְרַבֵּי בַּהֲהוּא סְקוּ :

רַבּוֹן הַעוֹלָמִים אֵנְתָהּ הוּא עֲלַת הַעֲלוֹת סַבְתָּ הַסְבּוֹת דְּאִשְׁקִי לְאֵלְגָּא
בַּהֲהוּא נְבִישׁוּ וְהַהוּא נְבִישׁוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְנוֹסָא דְאִיהוּ חַיִּים לְנוֹסָא
זַכְּ לִית דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוֹקָנָא מְכָל מַה דְּלָגוּ וְלִכְר וְבִרְאֵת שְׂמִיָּא וְאִרְעָא וְאִפְיַקַת
מַנְהוּן שְׂמַשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבִּיא וְמוֹלִי וְבִרְעָא אֵלִינָן וְדִשָּׁאִין וְנִגְמָתָא דְעַן
(וְעַשְׂבִּין) וְחַיּוּן וְשׁוּפִין וְכוּכִין וְכַעֲרִין וְכַנֵּי נִשָּׂא לְאִשְׁתַּמּוּדְעָא כְּהוֹן עֲלֵאִין
וְאִיךְ יִתְנַסְנוּן כְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין * וְאִיךְ אִשְׁתַּמּוּדְעָא מַעֲלֵא וְתַתְּאִין וְלִית
דִּידַע בְּךָ כָּלָּל וְכַר מִיכָּךְ לִית יַחֲוּדָא (ס"א) יַחֲוּדָא בַּעֲלֵא וְתַתְּאִין וְאֵנְתָהּ
אִשְׁתַּמּוּדְעָא אֲדוּן עַל כָּלָּל * וְכַל סְפִירִין כָּל חַד אִיֵּת לִיהַ שְׁסִי יְדִיעַ וְכְהוֹן אִתְקְרִיאוּ
מ' אִיֵּת וְאֵנְתָהּ לִית לְךָ שְׁסִי יְדִיעַ דְּאֵנְתָהּ הוּא מַמְלָא כָּל שְׂמַהן וְאֵנְתָהּ הוּא שְׁלִימָו
דְּכֵלְסוּ וְכַד אֵנְתָהּ חֲסַתְלַק מַנְהוּן אִשְׁתַּחֲרוּ כְּלַסוּ שְׂמַהן כְּנוֹסָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא אֵנְתָהּ
חֲכִים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָא אֵנְתָהּ הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָא לִית לְךָ אִתְרַ
יְדִיעָא לֹלָא לְאִשְׁתַּמּוּדְעָא תּוֹקֶפֶךָ וְחִילְךָ לְבָנֵי נִשָּׂא וְלֹא חֲוָאֵה לֹן אִיךְ אִתְנַסְנָו
עֲלֵמָה בְּלִיבָא וְכַרְחָמֵי דְאֵינּוֹן לְדַק וּמַשְׁפַּט כְּפּוֹס עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵּי נִשָּׂא * אִיךְ
אִיהוּ נְבוֹרָה * מַשְׁפַּט עֲמוּדָה דְאִמְלֻעִיתָא * לְדַק מַלְכוּתָא קִדִּישָׁא * מְאֻזֵּי
לְדַק תְּרִין כְּמַכֵּי קְשׁוּט * הִיֵּן לְדַק אוֹת בְּרִית * כָּלָּל לֹא חֲוָאֵה אִיךְ אִתְנַסְנָו
עֲלֵמָה * אֲבָל לֹא דְאִיֵּת לְךָ לְדַק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין וְלֹא מַשְׁפַּט יְדִיעָא דְאִיהוּ
רַחֲמֵי וְלֹא מְכָל אֵלִין מְדוּת כָּלָּל * קוֹס רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מֵלִין עַל יַדְךָ
דְּאֵה רְשׁוּתָא אִיֵּת לְךָ (כ"א) אִתְהִיבִי לְךָ לְגַלְגָּלָה רוּחַן טַמִּירִין עַל יַדְךָ מַה
לְדֹא אִתְהִיבִי רְשׁוּ לְגַלְגָּלָה לְאֹסֵם בְּרַ נִשׁ עַד כַּעֲן :

קָם רַבִּי שְׂמַעִין פִּתַח וְיֹאמַר לְךָ ה' הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה וְגו' עֲלֵאִין שְׂמַעוּ
אֵינּוֹן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָה מְהִימְנָא אַחֲרַי מַשְׁנַתְכוּן הַקִּיבּוּ וְרַבְנֵי
סוּכְנֵי עַר * וְלֹא אֵינּוֹן מַתִּים וּבְנִין דֹּא אִתְמַר כְּהוֹן הַקִּיבּוּ וְרַבְנֵי וְגו' רַעֲיָה
מְהִימְנָא אֵנְתָהּ וְאִתְכּוּן הַקִּיבּוּ וְרַבְנֵי לְאִתְעֲרוּתָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלְוָתָא
דְּעַד כַּעֲן לְדִיקִיא כְּלַסוּ דְמִיכִין וְשִׁנְיָתָא בְּחוֹרֵיהוֹן מִדִּי יִהְיֶיבַת שְׂכִינְתָא (כ"א)
הַתְּפִירוּן) תַּלְתָּ קִלְיִן לְבָנֵי רַעֲיָה מְהִימְנָא וְיִמְנָא לִיהַ קוֹס רַעֲיָה מְהִימְנָא דְהַא
עַלְךָ אִתְמַר קוֹל דְּוִדִי דּוֹפַק לְגַבְהֵי בְּאַרְבַּע אֲתוּן דְלִיָּה וְיִמָּה בְּהוֹן כְּתַרְזִי לִי
אֲחוּתִי רַעֲיָתִי וְיִנְתִי תַמְתִּי דְהַא תַּס עוֹנֶךָ בַּת לִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ *
שְׂרַאשִׁי נְמַלָּה טַל * מְזִי נְמַלָּה טַל * אֵלָּא אִתְמַר קְב"ס אֵנְתָהּ חֲסִיבַת דְּמוּמָא
דְאִתְחַרְבֵּי

פתיחת אליהו

דחתרב בי מקדשא דעאלנא דביתא דילי ועאלנא כיוסבא . לאו הכי דלא
עאלנא כל זמנא דאנת דנלותא . הרי לך סימנא טראשי כמלא טל . ה"א
שכינתא דנלותא שלימו דילת וחייס דילס ה"א ט"ל . ודא ה"א ו"ד ה"א ו"ו .
וה"א ה"א ה"א שכינתא דלא מחוסבן ט"ל אלא ו"ד ה"א ו"ו דסלוקו אמוון
לחוסבן ט"ל . דאישו מליא לשכינתא מכביעו דכל מקורין עלאין . מיד קס
רעיל מהימנא ואכסן קדישין עמיס ע"כ רזא דיחודא . בילא"ו :

לישם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחודא ש"ים
בשם כל ישראל הריני מתפלל תפלת (שחרית) (מוסף) .

ליחד ספירות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם
אל המדרגות התחתונות ומשם יושפע על נפשנו ורחנו
ונשמתנו לעבדך וליראה ולהאבה את שמך נצח סלה ועד .
ויהיה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני כסא כבודך להעלות
על ידי תפלתנו פירורי ניצוצי הקדושה אשר נתפזרו בין
הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל וברע המות
לנצח ותצרך תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים היודעים
והמכונים כל בונת צירופי שמויך הקדושים וכל החודים
ויווני מדות העליונות האים על ידי התפלות והברכות .
ותפלתנו זו אנו מכונים הך כלל לדעת רבי שמעון בר
יוחאי הקדוש ודעת רבי אלעזר בנו ולדעת יותם בן עוויה
הקדוש ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכונתנו ככונתם
והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל יהיו לרצון אמרי
פינו והניון לבנו לפניך יהיה צורנו וגואלנו :

ידיד נפש אב הרחמן . משוך עבדך אל רצונך . ריוץ עבדך
כמו איל ישתחוה מול הדרך . כי יערב לו ידיוותך .
מנופת צוף וכל טעם :

הדור נאה זו העולם . נפשי חולת אהבתך . אנא אל נא
רפא נא לה בהראות לה נועם ויך . או התחוק ותתפאר
והיתה

קודם התפלה

נ

והיתה לך שפחת עולם :

ותיק יהמו רחמיך . וחוסה נא על עם אהובך . כי זה כמה
נכסוף נכסף . לראות בתפארת עורך . אנא אלי חמדת לבי .
וחוסה נא ואל התעלם :

הגלה נא ופרוש חביב . עלי את סבת שיומך . האיר ארץ
מכבודך . נגילה ונשמחה בך . מהר אהוב כי בא מועד .
והננו כימי עולם :

קודם שכנס לבית סכסכת ישתחוה ויאמר אז

מה שבו אהליך יעקב משכנתוך ישראל : ואני ברכ חסדך
אבא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראריך : יי
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך : ואני אשתחווה
ואכרעה אברכה לפני יי עשי : ואני תפילתי לך יי עת רצון
אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעד :

ארון עולם אשר מך . בטרם כל יציר נברא : לעת נעשה
כחפצו כל . אוי מלך שמו נקרא : ואחרי בכלות הכל :

לברו ימלוד נורא : והוא הנה והוא הנה . והוא יהיה
בתפארה : והוא אחר ואין שני . להמשילו להחבירה : והוא
ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה . בלי ראשית
בלי תכלית . וזו העוזה והמשגרה : בלי ערך בלי דמיון . בלי
שצוי והתמורה : בלי חבור בלי פירוד . גדול כח והגבורה :

והוא אלי וחי גואלי . וצור חבלי ביום צרה . והוא נסי
ומגוסי . מנת כוסי ביום אקרא : והוא רופא והוא מרפא .
והוא צופר . והוא עורר . בידו אפקיד רוחי . בעת אישן
ואעירה : ועם רוחי גייתי . אדני לי ור"א אירא : במקדשו
תגל נפשי . משיחני ושלח מהרה : ואז נשיר בבית קדשי
אמן אמן שם הנורא :

אברך

בקשות

אברך את שם ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי ה' לנגדי
תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל ככדתי אף בשירי
ישכון לכסח: כי לא תשוב נפשי לשאול לא תתן הסידך לראות שחת:
תודיעני אורה היים שובע שמחות את פניך נעמיות בימינך נצח: מי יתן
מצוית ישועת ישראל כשוב ה' שכוח עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

שְׁעָרֶיךָ בְּרַפְקֵי יְהוָה פִּתְחָהּ וּלְדַל שׂוֹאֵל לִפְנֵיךָ יְהוָה סִלְחָהּ.
לֶךְ תְּבוֹאָה תְּפִלָּתִי וְשׁוּעֵי מְקוֹם כְּבֹשׁ וְעִשְׂרוֹן
וּמְנַחָה שְׁעִיר מְאוֹר עֵינֵי רִצְוֹ וְשִׁמּוֹר לְשׁוּנֵי וְאִם אֲשַׁגְּרָה
לִפְנֵיךָ יְהוָה סִלְחָהּ: שְׁעִיר הַרְימוֹתֵי לֶךְ לְבִי וְעֵינֵי נִטְרָה אִין
וְגַם עֵין פִּקְחָהּ: שְׁעִיר שְׁמַע קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי הַקְּשִׁיבָה וְתִפְלָתִי
מְקוֹם קִרְבֵּן לִקְחָהּ: שְׁעִיר עֲנֵה קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי וְנִיבִי וְעֵינֶיךָ
עַל עַם נִכְאָה פִּקְחָהּ: שְׁעִיר רְאֵה כִי נִכְנָעָה רוּחִי בְּקִרְבִי
וְנִשְׁמַתִּי מֵאֵד דָּלָה וְשַׁחָהּ: שְׁעִיר רְחוּם וְחַנוּן לִפְנֵיךָ חֲטָאֲנוּ
סִלַּח לָנוּ וְשַׁלַּח לָנוּ הַרְוּחָהּ: שְׁעִיר חוּס וְרַחֵם עַל פְּלִיטַת
אֲרִיאֵל וְהוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ: שְׁעִיר מְקוֹם מְקַדֵּשׁ מִכּוֹן
מֵאֵז עוֹלָמִים וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָהּ: שְׁעִיר הַשִּׁיבִים
יְהוָה עִם אֲדַמְתֶּם וּמְכֹנֵם וְהַשְׁכִּיבִים בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָהּ:
שְׁעִיר מַחֵה עֵין וּפֹשַׁע וְגַם חֲטָאָה וּדְוֹנָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה סִלְחָהּ:
שְׁעִיר לֶךְ עֵינֵי וְתַחֲנוּנֵי יְיָ רְהוּצִיאֲנוּ מִצָּרָה לְרוּחָהּ: שְׁעִיר
אֲדוֹן עוֹלָם לֶךְ תְּמִיד אֲקוּהָ וְשׁוּעֵתֶךָ לְעַם עֵנִי שִׁלְחָהּ: שְׁעִיר
בְּנֵי אוֹלָם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם וְאוֹרֶךְ עַל הַר צִיּוֹן וְרַחֲמָהּ:
שְׁעִיר יִרְנָנוּ שׂוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעֶרְץ וְיִאֲמְרוּ לֶךְ יְיָ הַפְּמַלְכָהּ:
שְׁעִיר פִּתַּח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחַנְּנָה וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שִׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָהּ: שְׁעִיר

זה חשש לה' צדיקים יבואו בו: אורך כי עניתני ותהי לי לישועה: אכן
מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
זה היום עשה ה' נגילה ונסמחה בו:
כל בריאי מעלה ומטה: יעידון יגידון כלם כאחד: ויהיה
אחד ושמו אחד: שלשים ושתים נתיבות שכיילך: וכל
מבין

בקשות

מבין סודם יספרו את גדלך: והם יכירו כי הכל שקר:
ואתה האל המלך המיוחד: יעידון לבכות בחשכם עולם
בני: ומצאו כל יש בלתיך שנוי: במספר במשקל הכל
מנוי: כלם נתנו מרועה אחר: יעידון מראש ועד סוף יש
לך סימן: צפון וים וקדם ותימן: שחק ותכל לך עד נאמן:
מזה אחר ומוה אחר: יעידון הכל ממך נזכר וזכור: אתה
תעמד והם יאבדו אבוד: לכן כל יצור לך יתן כבוד כי
מראש ועד סוף הלא אב אחר: יעידון

ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו
יי אחר: וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מציונותו:
אחר ואין יחיד כבודו: געלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף: לא נערוך אליו קדושתו:
קדמו לבל דבר אשר נברא: ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הגו ארון עולם לבל נוצר: יודר גדלתו ומלכותו: שפע
נבואתו נתנו אל: אנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל
כמשור עור: נביא ומביט את המונתו: תורת אמת נתן
לעמו אל: על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא
ימיר: דתו לעוקמים לזולתו: צופר ויודע סתרינו מביט
לסוף דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו: נותן
לרשע רע כרשעתו: ישלח רקץ ימין משיחנו לפדות
סחבי קץ ישועתו: מתים יהיה אל ברוב חסדו: ברוך עדי
עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה לעקרים: הן הם יסוד
דת אל ותורתו: תורת משה אמת ונבואתו: ברוך עדי עד
שם תהלתו:

וּתְתַלַּל תְּנָה וּתְאָמַר עַל־ךְ לְבִי בְּי רְמָה קָרַנִּי בְּי רַחֵב
 פִּי עַל אוֹיְבֵי כִי שִׁמְחֵתִי בִישׁוּעָתְךָ : אִיזן קָדוֹשׁ בְּי
 כִּי אִיזן בְּלִתֵּךְ וְאִיזן צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : אֵל תִּרְכַּב תִּדְבְּרוּ גְבוּרָה
 נִבְהָה וְצֵא עִתְק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת וְיָלוּ נִתְכַנְנוּ עֲלֵילוֹת :
 קִשְׁת גְּבוּרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ וְזִיל : שְׁבָעִים בְּלַחֶם
 נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חִדְּרוּ עַד עֲקָרָה יִדְרָה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים
 אֲמַלְלָה : יְי מְמִירָה וּמְחִירָה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְיַעַל : יְי מוֹרִישׁ
 וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם : מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת
 יָרִים אֲכִיזִן לְהוֹשִׁיב עֵם נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד וְנִחִילִים כִּי לְיִי
 מִצְקֵי אֶרֶץ וְיִשֵּׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רִגְלֵי תְּסִידוֹ וְשִׁמּוֹר וְרִשְׁעִים
 בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִי לֹא כֶכֶח יִגְבֵר אִישׁ : יְי יַחֲזֵק מְרִיבָיו עֲלוּ
 בְשָׁמַיִם יִרְעַם יְי יִרְדֵּן אֶפְסֵי אֶרֶץ וְיִתֵּן עֹז לְמַלְכוֹ וְיִרַם קַרְן
 מִשִּׁחוֹ : אֲרַחֲזֶהּ כְּמָה רִכְבִּי וְתִמְהוּרֵי כְּמָה רִקִּיפִין
 מַלְכוּתֶיהָ מַלְכוּת עֲלֵם וְשִׁלְטֹנִיהָ עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עַמְּךָ
 וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נֹדֶה לְךָ לְעֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ :
 עָרַב וּבֹקֵר וְצִהְרִים אֲשִׁיחָה וְאֵהֵמָה וְיִשְׁמַע קוֹלִי : בְּרַן יַחַד
 בּוֹכְבֵי בֹקֵר וְיִרְעוּ כֹל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מִרְבֻּבוֹת עִם
 אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : וְאַנִּי בִיהוָה יִצְפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי : אֵל תִּשְׁמָחֵי אִיבְהֵי לִי כִי נִפְלֵתִי קִמְתִּי כִי
 אֲשַׁב בַּחֲשֵׁךְ יְי אֹזֵר לִי : כִּי דָךְ יְי הוֹחֵלְתִי אֶתְּהָ תַעֲנֶה אֲדָנִי
 אֱלֹהֵי רִגְלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבַרְךָ יְי :
 תִּהְלֵךְ יְי יִדְבֵר פִּי וּיְבַרְךָ כֹּל בְּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעֹלָם וְעַד :
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּה כִּי טְהִירָה (הִיא) אֶתְּהָ בְּרֵאתָה אֶתְּהָ
 יִצְרַתָּה אֶתְּהָ נִפְחַתָּה כִּי וְאֵתְּהָ מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי
 וְאֵתְּהָ

וְאֵתְּהָ עֵתִיד לְטִלָּה מִמֶּנִּי וְלִהְיוֹרָה כִּי לַעֲתִיד לְכֹא כֹל
 זְמַן שֶׁהַנְּשִׁמָּה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שֶׁאֵתְּהָ הוּא רְבוּז בְּלַחֲמֵי אֶרֶץ כֹּל הַנְּשִׁמוֹת
 מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת חַי וְקַיִם לְעַד כְּרוּךְ אַתְּהָ יְי הַמְּחַיֵּר
 נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים :
 כְּרוּךְ אַתְּהָ יְי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעֲוִלָּה הַנּוֹתֵן לְשִׁכְנֵי בִינָה
 לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :
 בָּאִי אֲמִיָּה פִּקֵּחַ עוֹרִים :
 בָּאִי אֲמִיָּה מִתִּיר אֲסוּרִים :
 בָּאִי אֲמִיָּה זֹקֵף כְּפֹפִים :
 בָּאִי אֲמִיָּה מְלִבִּישׁ עְרוּמִים :
 בָּאִי אֲמִיָּה הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כַּחַ :
 בָּאִי אֲמִיָּה רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם :
 בָּאִי אֲמִיָּה הַמְכִּין מִצְעָדֵי גִבּוֹר :
 בָּאִי אֲמִיָּה שֹׁעֵשֶׂה לִי כָּל צָרָכִי :
 בָּאִי אֲמִיָּה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגְבוּרָתָהּ :
 בָּאִי אֲמִיָּה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּחַפְצָרָהּ :
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי גוֹי (סֵלֶשֶׁס אֱוִמֶרֶת גִּיּוֹחַ) :
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי עֶבֶד (סֵלֶשֶׁס אֱוִמֶרֶת שְׁפַחָה) :
 בָּאִי אֲמִיָּה שְׂרָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (סֵלֶשֶׁס אֱוִמֶרֶת שְׁעֵשֶׁנִּי בְּרַצִּינוֹ) :
 בָּאִי אֲמִיָּה חֲמַעְבִּיר חֲבֵלֵי שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפֵינוּ :
 יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְגְּלֵנוּ
 בְּתוֹרַתְךָ וְתִדְבְּרִיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תִּבְיָאֵנוּ לְיָדֶי
 חֲטָא וְלֹא לְיָדֵי עֲבָרָה וְלֹא לְיָדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי בְּזִיוֹן
 וְתִדְבְּרִיקֵנוּ מִצָּר הָרַע וְתִדְבְּרִיקֵנוּ בְּיָצֵר הַטּוֹב וְתַנְנוּ לְאַחֲבָה
 לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים כְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְנִמְלֵנוּ
 חֲסִדִּים

חסדים טובים • ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום
ובכל יום ויום • מעוז פנים ומעוז פנים • מאדם רע •
מאשה רעה • מיצר רע • מחבר רע • משכן רע • מפגע רע •
מעין הרע • ומלשון הרע • ממלשינות • מעדות שקר • משנאת
הבריות • מעליה • ממיתה משונה • מחולאים רעים •
ממקרים רעים • מדיו קשה • ומפעל דין קשה • בין שהוא

בין ברית ובין שאינו בין ברית ומדינה של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וציונו על דברי תורה : והערב נא יי אלהינו את

דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל • ונהיה
אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי

תורתך לשמך • ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו • ברוך אתה יי נתן התורה :

וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר

כה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכה יי
ישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם

לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם • וזכור

לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים • אברהם יצחק וישראל
עבדיך • את הברית ואת החסד • ואת השבועה שנשבעת
לאברהם אבינו בהר המוריה • ואת העקרה שעקר את
יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך :

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנך את

יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך :

ושכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נערו
אחיו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום

אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל נערו

שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשחורה
ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם על

יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר רבי ויאמר

הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה :

ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו
שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן

שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם ארז על המזבח מפעל לעצים : וישלח אברהם

את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני :

ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את

יחידך ממני : וישא אברהם את עינו וירא והנה איל אחד
נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל והעלהו

לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראת
אשר יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם

שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר
עשית

עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך : כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו :
והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
וישב אברהם אל נערי ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנר לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב :

רבנו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי
לעשות רצונך בלבב שלם בן יכבשו רחמיך את בערך
ויגורו רחמיך על מדונתך ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים משורת
הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעריך

ומאריך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור : וזכרתי
את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אוכור והארץ אוכור : ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלותם להפר
בריתי אתם כי אני יי אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעני הגוים
להיות להם לאלהים אני יי ונאמר ושב יי אלהיך את
שביתך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי
אלהיך שמה : אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך : ונאמר
על ידי נביאך יי חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו

ישועתנו בעת צרה : ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה
ישוע : ונאמר בכל צרתם לו צד ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא נאלם ויגמלם וינשאים כל ימ עולם :
ונאמר מי אל כמוך נשא עין ועיבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו
יכבדנו עינינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית
הפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית
הפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכבוד והראיון
וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה והקרן קימת לו
לעולם הבא ואין הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הבכנה והבאת
שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה
כנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומודה על
האמת ודובר אמת בלבבו וישבים ויאמר רבון העולמים
וארוני הארונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל האחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו
מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
באין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים כבלי מדע

ונבינים ככלי השֶׁבֶר . כי ריב מעשינו תהו . וימי חיינו הָבֵל
לפניך ומזתר האֲדָם מן הַבְּהֵמָה אִין כי הַכֹּל הָבֵל : לְבַד
הַנְּשָׁמָה הַטְּהוּרָה שֶׁהיא עֲתִידָה לַחַן דִּין וְחִשְׁבוֹן לִפְנֵי כֶסֶף
כְּכֹרֶךְ . וְכָל הַגּוֹיִם כְּאִין נִנְדָךְ . שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֹר מִדְּלִי
וְכִשְׁחַק מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִים כְּדֶק יִשׂוּל . אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ
בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֹתֶיךָ אֲוֹהֶבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לֹו בְּהַר הַמּוֹרִיָּה
זֶרַע יִצְחָק עֲקֹרֶךְ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִי הַמּוֹצֵחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךְ
כְּכֹרֶךְ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שֶׁשְׂמַחַתָּ בּוֹ
קְרֵאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָוִן :

לְפִיכֶךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לְךָ . וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרֶךְ
וּלְרוֹמְמֶךָ . וּלְחַן שִׁיר שֶׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְחַיִּיבִים אֲנַחְנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה כְּכֹל יוֹם תָּמִיד . אֲשֶׁרֵנוּ
מֵה טוֹב חֲלִקְנוּ . מֵה נַעֲמִים גּוֹרְלָנוּ . וּמֵה יִפֶּה מֵאֵר יְרוּשָׁתָנוּ .
אֲשֶׁרֵנוּ כִּשְׂאֵנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבֵתֵי כְּנַסְיוֹת וּבְכַתֵּי
מִדְרָשׁוֹת וּמִיַּחְדִּים שִׁמְךָ כְּכֹל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה . שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : כְּלַמֵּן בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"כ

אַתָּה הוּא אֶחָד קִדְּם שֶׁבְּרַאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אֶחָד
לְאַחַר שֶׁבְּרַאתָ הָעוֹלָם . אַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הָיָה .
וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא . וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ .
קִדְּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְּשֵׁי שִׁמְךָ וּבִישׁוּעַתְךָ מִלְּכַנּוּ
תְרוּם וּתְגִבִיָּה קִרְנָנוּ . וְחוֹשִׁיעֵנו בְּקִרְוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ . בְּרוּךְ
הַמְּקֻדְּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
בְּשָׁמַיִ הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים . אַתָּה הוּא
רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן . וּמִכְּלַעֲדֶיךָ אִין אֱלֹהִים . קִבֵּץ
נְפוּצוֹת

נְפוּצוֹת קוֹיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ . יִבִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי
עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲלִיוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
בָּם . וּמִי כָכֵל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׁי אֲמַר
לְךָ מֵה תַעֲשֶׂה וּמֵה תַפְעַל : אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם הֵן וְקִים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעֵבֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ . וְקִיִּים לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִכְטַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי צְפִנְיָה חוֹךְ כְּאֲמוּר . בַּעַת הַהִיא אֲבִיא אֲתֶכֶם וּבַעַת
קִבְצֵי אֲתֶכֶם כִּי אֲחֵן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה כְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אֲמַר יי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ
וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ . וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתַסְלַח לְכֹל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁתְּבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וּנְקַרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבַּן תָּמִיד שֶׁיִּכַּפֵּר בְּעַרְנוּ
כְּמוֹ שֶׁבְּתַבַּת עֲלֵינוּ בַתּוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כְּאֲמוּר :
וְיִדְבֵר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחּוּחֵי תִשְׁמְרוּ
לְחֻקֵּיכֶם לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאִמַּרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד : אֶת
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים : וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית
רְבִיעִית הַחֵיץ : עוֹלַת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחּוּחַ
אִשָּׁה לִי : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הַחֵיץ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקִדְּשׁ הַסֶּף
נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִי : וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחּוּחַ לִי :

וּבַיּוֹם הַשֶּׁבֶת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים
סֹלֶת

סֵלָה מְנַחֵה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת קְטֹרֶת
הַפְּמִים בְּזֶמֶן שְׁבִית חֲמֻקְדֵּשׁ קָיִים כְּאִשֶׁר צִוִּית אֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה
קַח לְךָ סָמִים נְטָף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבוֹנָה וְכַה בִּד
בְּכַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂית אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֵׂה רֶקֶח מִמֶּלֶח
טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶרֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹעֵר לְךָ שְׁמֵה קָדֵשׁ קָדְשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם:
וְנֹאמֶר: וְהַקְּטִיר עֲלֵיו אֲהַרֵן קְטֹרֶת סָמִים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה
בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנְּרוֹת וְקִטְרוֹנָה: וּבְהֶעֱלֵת אֲהַרֵן אֶת הַנְּרוֹת
בֵּין הָעֲרֵבִים וְקִטְרוֹנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:
תָּנוּ רַבְּנָן פְּטוּם הַקְּטֹרֶת בִּיצֵר: שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה
מָנִים הָיוּ כֹּה: שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יָמוֹת
הַחֲמֵה: וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְּרוּ שְׁמֵהם מְכֻנִּים בְּהֵן גְּדוּל מְלֵא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפֹרִים: וּמְחֻזְרֵן לְמַכְהֵשֶׁת בְּעֶרְבַיּוֹם
הַכְּפֹרִים כְּרִי לְקָיִים מְצוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה: וְאַחַר עֲשֶׂר
סָמָנִים הָיוּ כֹּה וְאֵלוֹ הֵן הַצְּרִי: וְהַצְּפוּרֵן: וְהַחֲלִבָּנָה:
וְהַלְבוֹנָה: מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֵה מוֹר: וְקִצִּיעָה:
וְשִׁבּוֹלֵת נֶרְד: וְכִרְכּוּם: מִשְׁקַל שֶׁשֶׁה עֲשֶׂר שֶׁשֶׁה עֲשֶׂר מָנֵה
הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם עֲשֶׂר: קְלוֹפֵה שְׁלֹשָׁה: קִנְמוֹן תְּשַׁע: בּוֹרִית
כְּרִשִׁינָה תְּשַׁע קָבִין: וַיֵּן קְפָרִיסִין סָאִין תְּלַת וְקָבִין תְּלַת־א:
וְאִם לֹא מְצָא וַיֵּן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִיזֵר עֵתִיק: מֵלֵת
סְרוּמִית רוֹבַע: מַעֲלָה עֵשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא: רַבִּי נְחֻמִּי הַבְּבֵלִי אוֹמֵר
אִף מִכְּפַת הַיָּרֵדִין כֹּל שֶׁהוּא: אִם נָתַן כֹּה דִבְעַ פְּסָלָה: וְאִם
חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָמֵיָה חַיִּיב מִיָּתֵה:

רב

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף
מִעֵצֵי הַקֶּטֶף: בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה לְמָה הִיא בְּאֵה כְּרִי
לִיפּוֹת כֹּה אֶת הַצְּפוּרֵן כְּרִי שֶׁתְּהֵא נָאֵה: וַיֵּן קְפָרִיסִין לְמָה
הוּא כֹּה כְּרִי לְשֵׁרוֹת כֹּו אֶת הַצְּפוּרֵן כְּרִי שֶׁתְּהֵא עֵיָה: וְהֵלֵא
מִי רְגָלִים וְפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי רְגָלִים בְּמִקְדֵּשׁ
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּנִיא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֶרֶק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
הֶרֶק מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יִפֵּה לְבַשְׂמִים: פְּטוּמָה לְחֻצָּאִין
כְּשֶׁרָה לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנֵנוּ: אִמֵּר רַבִּי יְהוֹדִיָּה זֶה
הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין: וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל
סְמָמֵיָה חַיִּיב מִיָּתֵה:

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתֵה בְּאֵה
שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֵלוֹ הִיָּה נִוְתָן
כֹּה קְרִטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יְכוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָה:
וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין כֹּה דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל
שְׂאוֹר וְכֹל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לָּיוּ: לָּיוּ הַיְשׁוּעָה
עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: וַיִּצְבְּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: וַיִּצְבְּאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח כֶּךָ: וַיִּהְיֶה הַיְשׁוּעָה
הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ
יָמֵינוּ בְּקִדְשׁ וְעֶרְכָּה לָּיוּ מְנַחֵת יְהוֹדִיָּה וִירוּשָׁלַם כִּי מִי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְרַמְזוֹנִיּוֹת:

אֲבִי הוּהוּ מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְּעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֵלְבָא
דְּאֵ שְׂאוֹל: מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדֶמֶת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
שֶׁל קְטֹרֶת: מְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסְרוּר שְׁנִי
גְזִירֵי עֵצִים: וְסְרוּר שְׁנִי גְזִירֵי עֵצִים קוֹדֶם לְרִשׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי: וְרִשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת:
1 3 שבת והטבת

והטבת חמש גרות קודמת לרם החמיר ורם התמיד קודם
להטבת שתי גרות והטבת שתי גרות קודמת לקטרת
וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין
וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין
קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות
ביום

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורתי קבל רנת עמך
שנבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יהודך בכבת
שמרם ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם חסין
קדוש ברזב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה וזכרי
קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע העלמות
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

רבון העולמים אתה צייתנו להקריב קרבן התמיד במועדו
וליהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל
במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל החמיר
ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל
במעמדו ואתה אמרת ונשקמה פרים שפתינו

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה
שית שפתותינו חשוב ומקביל ומרוצה לפניך כאילו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו ער מעמדו ונאמר
ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וורקו בני אהרן
הכהנים את דמו עד המזבח סביב ונאמר זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
אזוהו מקומן של זבחים קדשים שחיטתן בצפון פר
ושער של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלו

בכלי שרת בצפון ודמן טעון תויר על בין הכרדים ועל
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבכת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן לו עכב פרים הנשדפים ושעירים הנשדפים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבכת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן ריא עכב אלו ואלו נשרפין בכית הרשן חטאת
הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי הרשים
ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצר עליה
בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית
צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שיירי הדם
היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים
לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות העולה
קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתנה
וכליר לאשים זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות
אשם גולות אשם מעלות אשם שפחה חרופה אשם
נזיר אשם מצורע אשם הלוי שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות התורה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות המזרס מהם כיוצא בהם אלא שהמזרס נאכל לכהנים
לנשיהם

לְגִישֵׁיהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם שְׁלֵמִים קָדְשִׁים קְרִישִׁים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנֹאכְלוֹן בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵל לְשֵׁנֵי יָמִים וְלִילָה
 אַחֵר : הַמִּזְבֵּחַ מֵהֶם בְּיוֹצֵא כֵּהֶם אֵלֶּיךָ שֶׁהַמִּזְבֵּחַ נֹאכֵל לְכַהֲנִים
 לְגִישֵׁיהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם : הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח
 קָדְשִׁים קְרִישִׁים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנָה
 אַחַת וּבְלִבְדָּה שִׁיתָן כְּנֹגֵד הַיָּסוּד : שְׁנֵה בְּאֵכִילָתָן הַבְּכוֹר
 נֹאכֵל לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנֹאכְלוֹן בְּכָל הָעִיר
 בְּכָל מֵאֵל : לְשֵׁנֵי יָמִים וְלִילָה אַחֵר : הַפֶּסַח אֵינֶנּוּ נֹאכֵל
 אֶלָּא בְּלִילָה : וְאֵינֶנּוּ נֹאכֵל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינֶנּוּ נֹאכֵל אֶלָּא
 לְמַנּוּיָו : וְאֵינֶנּוּ נֹאכֵל אֶלָּא צֵל :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר : בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
 מִקַּל וְחוֹמֵר : מִגֹּזֵרָה שׁוֹחַ : מִבְּנִין אֵב וְכַתוּב אַחֵר :
 מִבְּנִין אֵב וְשֵׁנֵי כַתּוּבִים : מִבְּלָל וּפְרֵט : מִפְּרֵט וְכִלְל : כִּלְל
 וּפְרֵט וְכִלְל : אִי אֵתָה דָן אֶלָּא כַעֲשֵׂן הַפְּרֵט : מִבְּלָל שֶׁהוּא
 צְרוּךְ לַפְּרֵט : וּמִפְּרֵט שֶׁהוּא צְרוּךְ לְכִלְל : וְכֵן דְּבַר שֶׁהוּא
 בְּכִלְל וְיֹצֵא מִן הַבְּלָל לְלַמֵּד : לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצֻמוֹ יֹצֵא
 אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַבְּלָל כִּלְל : וְכֵן דְּבַר שֶׁהוּא בְּכִלְל
 וְיֹצֵא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כַעֲשֵׂנוֹ : יֹצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
 לְהַחְמִיר : וְכֵן דְּבַר שֶׁהוּא בְּכִלְל וְיֹצֵא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחֵר
 שֶׁלֹּא כַעֲשֵׂנוֹ יֹצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחְמִיר : וְכֵן דְּבַר שֶׁהוּא בְּכִלְל
 וְיֹצֵא לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ : אִי אֵתָה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכִלְלוֹ עַד
 שִׁחְזוֹרְנוֹ הַכַּתוּב לְכִלְרוֹ בְּפִירוּשׁ : וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעֲשֵׂנוֹ
 וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ : וְכֵן שְׁנֵי כַתּוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
 זֶה : עַד שֶׁיִּבְאֵה הַכַּתּוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בִּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר הָיוּ עוֹ בְּנָמֵר וְקָל בְּנִשְׁרָ וְרִץ בְּצִבִי
 וְנָבֵר

וְנָבֵר כְּאֵרִי לְעֹשׂוֹת רִצּוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים : הוּא הָיָה
 אוֹמֵר עוֹ פָּנִים לְגִיהֶנָּם וּבִשְׁת פָּנִים לְנֵן עֵדָן :
 יְהוֹ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ כְּתוֹרָתְךָ לְעֹשׂוֹת
 רִצּוֹנְךָ בְּדַבְּכָ שְׁלָם :

ואומר קדיש דרבנן

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : שִׁירֵי לוֹ
 זְמֵרוֹ לוֹ שִׁיחוּ בְכָל נְפִלְאוֹתָיו : הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדִשׁ
 יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשׁוֹ יי : דְרָשׁוּ יי וְעוֹ בְקִשׁוֹ פְּנֵי תַמִּיר : זְכְרוּ
 נְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיחוּ : זְרַע יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו :
 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
 אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לֵךְ אֶתָּן אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם :
 בְּהוֹיֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי וּמִמַּמְלַכָּה אֶל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח
 עֲלֵיהֶם מַלְכִים : אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִיתִי וּבְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ :
 שִׁירֵי לַיי כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירֵי מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נְפִלְאוֹתָיו : כִּי גִדּוֹל יי וּמְהַלָּל
 מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַד כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים : וַיִּי שְׁמִים עָשָׂה : הוֹדוּ וְהִרְדוּ לְפָנָיו עוֹז וְחֲדוּרָה
 בְּמִקּוֹמוֹ : הִבּוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיי כְּבוֹד וְעוֹז : הִבּוּ
 לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוֹ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהַרְדַּת
 קָדְשׁ : חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תְּכוּן תִּבֵּל בֵּל תְּמוּט :
 יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מִלֵּךְ : יִרְעֹם
 הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלוּץ הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אֲזִ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר
 מִלְּפָנָי

מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא לְשֹׁפֵט אֶת הָאָרֶץ : הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : כִּי־פ וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנו
 וְהַצִּילֵנו מִן הַגּוֹיִם הַהוֹדוֹת לַיִשׁם קִדְשׁךָ לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ :
 בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְיִאֲמְרוּ כָל
 הָעַם אָמֵן וְהַלֵּל לַיי : רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְדָם
 דַּגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵר קִדְשׁוֹ
 כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲזוֹב כָּל חַמְתּוֹ : אַחֲהָ יי לֹא תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי : זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֶסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה : תִּנְנוּ עֲוֹן לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ
 וְעָזוֹ בְּשִׂחְקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נוֹתֵן עֲוֹן וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב
 גְּמוּלָה עַל גְּאוּת : לַיי הִישִׁיעָה עַד עַמְךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה :
 יי צְבָאוֹת עֲפַנּוּ מִשָּׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אֲדָם כּוֹטֵחַ בְּךָ : יי הִישִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־וּם קִרְאֵנוּ :
 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְךָ וּבְהֶךָ אֶת נַחֲתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם :
 נִפְשָׁנוּ חֲכַתָּה לַיי עֲזָרְנוּ וּמִנְּנָנוּ הוּא : כִּי כּוֹ יִשְׁמַח לִבְנֵי כִּי
 בַיִּשׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּךָ :
 הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ : קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ
 לְמַעַן חֶסֶדְךָ : אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב
 פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ : אֲשֶׁר־י הָעַם שָׂבַחָה לּוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו :
 וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי כִּי־שׁוֹעֲתֶךָ אֲשִׁירָה לַיי כִּי
 גְּמַל עָלַי :

(כחנכס זומרים מזמור שיר הנפת הבית לדוד :)
 אַרְוַמְמֶךָ יי כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אוֹיְבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי
 שׁוֹעֲתִי

שׁוֹעֲתִי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי : יי הַעֲלִירָת מִן שְׂאוֹר נִפְשִׁי
 חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי כּוֹר : זְמֵרוּ לַיי חֶסֶדֶיךָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךָ קִדְשׁוֹ :
 כִּי רָנַע בְּאָפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנִי בְּעֵרֵב יֵלִין בְּכִי וּלְכַקֵּר רַנְּהָ :
 וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי כִּד אֲמוֹשׁ לְעוֹלָם : יי בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה
 לְהַרְרֵי עֲזוֹ הַסְּתַרְתָּ פְּנֶיךָ הַיִּיתִי נִכְחָל : אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא וְאֵל
 יי אֶתְחַנֵּן : מִרָּה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר
 הַיּוֹגֵד אֶמְתָּךְ : שְׁמַע יי וְחַנְּנֵי יי הִיָּה עֲזָרְ לִי : הַפְּכַת מִסְפְּרֵי
 לְמַחֲזוֹר לִי פִתַּחַת שְׁקִי וְתִאֲוַרְנִי שְׂמַחָה : לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּכוֹד
 וְלֹא יָדוּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ :

לְדוֹד בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יי וְכֵד קִרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשִׁי : בְּרַכִּי
 נִפְשִׁי אֶת יי וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כָּל גְּמוּלָיו : הַסּוֹלַח לְכָל עֲוֹנוֹכִי
 הַרוּפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת הַיּוֹיְכִי הַמַּעֲשֵׂרְכִי חֶסֶד
 וְרַחֲמִים : הַמְּשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ תַּתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲוֵרְיֹכִי :
 עוֹשֶׂה צְדָקוֹת יי וּמְשַׁפְּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים : יוֹדִיעַ דַּרְכֵי לְמִשְׁה
 לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו : רַחוּם וְחַנּוּן יי אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד :
 לֹא לִנְצַח יִרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוֹר : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ
 וְלֹא כְּעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַר עֲלֵינוּ : כִּי כִנְבוּזָה שְׂמִים עַל הָאָרֶץ גָּבַר
 חֶסֶדוֹ עַל יִרְאִיו : בְּרַחוּק מִזְרַח מִמְּעַרְב הַרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת
 פְּשָׁעֵינוּ : בְּרַחֵם אֵב עַל בְּנֵים רַחֵם יי עַל יִרְאִיו : כִּי הוּא
 יִדַּע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ : אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר יִמְיוֹ כַּצִּיץ
 הַשָּׂדֶה בֵּן יִצִּיץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה כּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא יִכְרְנוּ עוֹד
 מִקּוֹמוֹ : וְחֶסֶד יי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאִיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי
 בָּנִים : לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פִקְדָיו לְעֲשׂוֹתָם : יי בְּשִׂמְיִם
 הַכֵּן כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁה : בְּרַכּוּ יי מְלֹאכֵי גְבוּרֵי
 כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ : בְּרַכּוּ יי כָּל צְבָאוֹ
 מְשַׁרְתָּיו עֲשֵׂי רָצוֹנוֹ : בְּרַכּוּ יי כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת
 מַמְשַׁלְתּוֹ

מְשַׁלְתוּ בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי

(כשכת תשובה לזמירות יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כ"פ)

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : כ"פ

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַד כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אַחַד וְשִׁמוֹ

אַחַד : הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לַחַדוּדוֹת

לְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אֲמֵן הַלְלוּהוּ : כָּל

הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְהִי הַלְלוּהוּ : יש כוונתם לומר

לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת מוֹמָד שִׁיר : אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר

פָּנָיו אֲתַנּוּ סְלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶיךָ בְּכָל גּוֹיִם

יִשְׁעֶתְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם : יִשְׁמְחוּ

וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם

סְלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּ-ם : אֶרֶץ נִתְּנָה

יְבוּלָה וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ

כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ : ע"ב

לְמַנְצָה מוֹמָד לְדוֹד : הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה

יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְעֵ אָמַר וּלְיִלְדָה

לְלַיְלָה יִחוּה דַּעַת : אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים כָּל־י נִשְׁמַע קוֹלָם :

כָּל־י אֶרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבְלֵם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אַחַד

בָּהֶם : וְהוּא כַחַתָּן יוֹצֵא מַחְפְּתוֹ וְיִשֵּׁשׁ כְּנֹכַח לְרוּץ אֶרֶץ :

מְקַצֵּה הַשְּׁמִים מוֹצֵאוֹ וְתַקּוּפְתוֹ עַד קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר

מִחֲמַתּוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יי נִאֲמָרָה

מִחֲבִימַת פְּתִי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָיִם מְשַׁמְחֵי לֵב מְצוֹת יי בְּרַח

מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאֵת יי טְהוּרָה עוֹמְדַת לְעַד מְשַׁפְּטֵי יי

אֵמַת צְדָקוֹ יַחְדוֹ : הַנְּחַמְדִּים מוֹהַב וּמְפּוֹ רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ

יִנְפַת צוֹפִים : גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרֵם עֲקֵב רַב :

שניאות

שְׁנִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנֵי : גַּם מוֹדִים חֲשָׁךְ עֲבָדֶיךָ אֵל
יִמְשְׁלוּ כִי אִזְ אֵיתָם וְנִקְיֵתִי מִפֶּשַׁע רָב : יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יי צוּרֵי וְנֶאֱלִי :

דַּנְנו צְדִיקִים בְּיֵי לְיִשְׂרָיִם נִאֲוָה תִּהְלַח : הוֹדוּ לֵי כְּכַנּוֹד
כְּנָבֵל עֲשׂוֹר וְמָרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ

גִּנָּן בְּתַרְוֵעָה : כִּי יִשָּׁר דְּבַר יי וְכֵל מַעֲשֵׂהוּ בְּאֵמוּנָה : אֱהָב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מְלֵאָה הָאָרֶץ : בְּדַבְּרֵי יי שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ

וּבְרוּחַ פִּי כָּל צְבָאָם : כִּי־ם כְּנֵד מִי הֵי־ם נִתָּן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת : יִירָאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוֹדוּ כֵּד יוֹשְׁבֵי תְּבֵל :

כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּרָה וַיַּעֲמֹד : יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ

לְדַר וְדַר : אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו הָעַם כָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ :

מִשְׁמַיִם רִבִּיט יי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָרֶץ : מִמְּכוֹן שְׂבַחַתוֹ

הַשְּׁגִיחַ אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר יַחַד לְפִם הַמְּבִיז אֵל

כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל גְּבוּר לֹא יִבְצַל

בְּרַב־כַּח : שְׁקַר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרוּב חַיִּלוֹ לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה

עֵין יי אֵל יִרְאִיו לְמִיחֲלִים לְחֶסֶדוֹ : לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם

וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב . נִפְשָׁנוּ חֲכַתָּה לֵי עוֹרָנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי

בוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ כְּטַחְנוּ : יִהְיֶה חֲסִדֶּךָ יי עֲלֵינוּ

בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

לְדוֹד בְּשָׁנוֹת אֶת טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁרוּ וַיִּלַּךְ :

אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכָל עֵרַת תְּמִיד תִּהְלַחוּ בְּפִי : בְּיֵי

תְּהַלֵּל נֶפֶשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לֵי אֶתִי וּגְרוּמָמָה

שְׁמוֹ יַחְדוֹ : דְּרָשְׁתִּי אֶת יי וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מַגּוֹרֹתַי הִצִּילֵנִי :

הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹו וּפְנִיָהֶם אֵל יַחְפְּרוּ : זֶה עֵינִי קָרָא וַיִּשְׁמַע

וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ : הִנֵּה מְלֶאךָ יי סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֵצֵם :

טעמו

טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי
 קרשיו כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשיו
 יי לא יחסרו כל טוב : לבו בנים שמעו לי וראת יי אלמדכם :
 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
 שלום ורדפהו : עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
 יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
 צרותם הצילים : קרוב יי לנשברי לב ואת רכאי רוח וישע :
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שומר כל עצמותיו
 אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
 יאשמו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :
 תפלה למשור. איש האלהים אדני מעון אתה היות לנו
 בדר ודר : בטרים הרים ידו ותחולל ארץ ותכל
 ומעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דבא והאמר
 שובו בני אדם : כי ארץ שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר
 ואשמורה כבודה : זרמחם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף :
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפך
 ובחמתך נבחנו : שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך : כי כל ימינו פנו בטברתך בלינו שנינו כמו הגה :
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה
 ורחבם עמד ואון כי גו היש ונעפה : מי יודע עוז אפך
 וכיראתך עברתך : למנות ימינו בן הודע ונביא רבב חכמה :
 שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבוענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות עינתנו שנות
 ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעלך והרדך על בניהם :
 והי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה

ומעשה ידינו כוננה :

ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן : אמר ליי מחסי ומצודתי
 אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח יקח מדבר
 חיות : באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה
 אמהו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם : מדבר
 כאפל יהלוד מקטב ישוד צהרים : אפל מצדך ארף ורכבה
 מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה : כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה
 אליך רעה ונגע לא יקרב באהלקך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל הרכיך : על בפיים ישאונך פן תגוף באבן
 רגלך : על שחל ופתן תדרודך תרמוס כפיר ותנין : כי כי
 חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו
 אנכי בצרה אחלצהו ואכברהו : ארך ימים אשביעחו
 ואראהו בישועתי :

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו
 ימינו וזרוע קרשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים
 גדה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו ליי כל הארץ פצחו
 ורננו וזמרו : זמרו ליי בכבוד וקול זמרה : בחצוצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי : ורעם הים ומלאו הבל
 וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני יי כי
 בא לשפט הארץ ושפט תבל בצדק ועמים במישרים :
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל
 ינום שמרך : הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי
 שומרך יי צלך על יד ימינך : יזמם השמש לא יכבה וירח
 בלילה

בְּלִילָה : יי ישמך מכל רע ישמר את נפשך : יי ישמר צאתך וכוונך מעתה ועד עולם :

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יי גלך : עומדות רזיו רגלינו בשעריך ירושלים : ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדו : ששם עלו שבטים שבטי יה ערות לישראל להודות לשם יי : כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך : יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך :

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים : הנה בעיני עברים אל יד ארזיהם בעיני שפתיה אל יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו : חננו יי חננו כי רב שבענו בוז : רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים :

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו ואמר נא ישראל : לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעוננו בחרות אפס בנו : אזי חיים שטפנו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו חיים הזרונים : ברוך יי שרא נתננו טרף לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עורנו בשם יי עושה שמים וארץ : הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי : שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו : הללויה כי טוב יי ומרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו מכל אלהים : כל אשר הפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות : מעלה נשואם מקצה

מקצה הארץ ברכים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהברה בכזרי מצרים מאדם עד בהמה : שלח אותות ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך האמורי ולעוג מלך הכנען וכל ממלכות כנען : ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו : יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר : כי ירין יי עמו ועל עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בוטח בהם : בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי : בית הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי : ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה :

הודו ליי כי טוב הודו לאלהי האלהים הודו לאדני האדנים לעשה נפלאות גדלות לבדו לעשה השמים בתבונה לרוקע הארץ על המים לעשה אזרים גדלים את השמש לממשלת ביום את הירח וכוכבים לממשלות בלילה למכה מצרים בכבוריהם ויצא ישראל מתוכם ביד חזקה וכוזרוע נטויה לגזור ים סוף לגזרים והעביר ישראל בתוכו

וְגַעַר פְּרָעָה וְחִירוֹ בַיּוֹם סוּף
 לְמוֹלִיד עֲמוֹ בַמִּדְבָּר
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהֲרוֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִחוּן מֶלֶךְ הָאֱמוּרִי
 וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שְׁבִשְׁפָלְנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצְרֵינוּ
 נֹתַן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה
 בְּרוּךְ גּוֹיֵר וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לַיִּרְאִיוֹ בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה וּמַבְיֵא אוֹרָה בְּרוּךְ אֵל חַי
 לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ שְׂאֵין קִפְנוֹ עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא
 מִשׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד צְדִיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵיד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמַצִּיל בְּרוּךְ הַמְּנַחֵל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קָדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ
 וּבְרוּךְ זָכָר לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ אֲב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפוֹאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד
 עֲבֹדֶךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהוֹדֶךָ
 וְנִגְדְּלֶךָ נִשְׁבַּחֶךָ נִפְאָרֶךָ נְרוֹמְמֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ
 וְנִשְׁרִיבֶךָ וְנִזְכִּיר שְׂמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים
 מְשַׁבַּח

מְשַׁבַּח וּמְפוֹאֵר שְׂמוֹ עַדִּי עַד : בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בְּתִשְׁבְּחוֹת :

יש אומרים ברוך שאמר זה על דרך סקלס ססיא פ"ו תיבות

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה
 בְּרוּךְ גּוֹיֵר וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לַיִּרְאִיוֹ בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
 אֲב הַרְחֵמֵן הַמְּהֵלֵל בְּפִה עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפוֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדֶךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת וְנִגְדְּלֶךָ נִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ
 מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפוֹאֵר עַדִּי
 עַד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּתִשְׁבְּחוֹת : ע"כ

מְזִמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִידֶךָ וְאִמְוִינְתֶךָ בְּלִילוֹת : עַלִּי
 עֲשׂוֹר וְעַלִּי נִבְרַע עַלִּי הַגִּיּוֹן כְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְנִי יי בְּפַעֲלֶיךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן : מִדֵּה גְדִלּוֹ מַעֲשִׂיךָ יי מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַד לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא יָכִין אֵת זֹאת :
 בְּפִרְיֵה רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּר פּוֹעֲלֵי אֲזוֹן לְהַשְׁמֵדֵם
 עַדִּי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֲוִיבְךָ יי כִּי הִנֵּה
 אֲוִיבְךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲזוֹן : וְתִרְם כְּרֵאֵם קִרְנֵי
 בְּרוּחֵי בְּשָׁמַן רַעֲנָן : וְתַבַּט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקַמִּים עַלִּי מְרַעִים
 הַשְׁמַעֲנָה אֲזוּנֵי : צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֵרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגַּה :
 שְׁתוּלִים כְּבִירֵי יי בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכּוּ
 בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי צִוִּי וְלֹא
 עֹלְתָה

עולתה בו :

י' מלך גאות לבש לבש י' עו התאור אף תכון תכל כל
תמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות י'
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות הכים : מקולות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום י' : עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאווה קדש י' לארך ימים :

יהי כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו : יהי שם י' מבורך
מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהל שם
י' : רם על כל גוים י' על השמים כבודו : י' שמך לעולם
י' זכרך לדר ודר : י' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים י' מלך :
י' מלך י' מלך י' ימלוך לעולם ועד : י' מלך עולם ועד
אברו גוים מארצו : י' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים :
רבות מחשבות בלב איש ועצת י' היא תקום : עצרת י'
לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אמר ויהי
הוא צורה ויעמד : כי בחר י' בציון אוה למושב לו : כי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי רא יטש י' עמו
ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : י' הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עיר יהלודק סלה : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שוי אלהיו :

תהלה לך י' ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול י' ומחלל מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו : תדר כבוד הונך ודברי נפלאתיך
אשיחה

אשיחה : ועוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום י' ארך אפים
וגדלתך : טוב י' לכל ורחמיו עד כל מעשיו : יודוך י'
כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך ואמרו
וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
ודר : סומך י' לכל הצופלים וזקף לכל הכפופים : עיני
כל אלה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
את ירך ומשביע לכל חי רצון : צדיק י' בכל הרביו וחסיד
בכל מעשיו : קרוב י' לכל קראו לכה אשר יקראהו
באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר י' את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת
י' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללו נפשי את י' : אהללה י' בחיי אומרה לאלהיו
בעודי : אל תכטחו בגדיבים כבן אדם שאין לו
חשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום הרוא אברו
עשתונותיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו עד י' אלהיו :
עשה שמם וארץ את הים ואת כל אשר כם השומר אמת
לעולם : עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים י' מתיר
אסורים : י' פוקח עורים י' זקף כפופים י' אהב צדיקים :
י' שמר את גרים יתום ואלמנה יעודר ודרך רשעים יענת :
ימלוך י' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה : בונה
ירושלם י' נרחי ישראל יכנס : הרופא לשכורי
לב ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים לקלם שמות
יקרא

יִקְרָא : גִּדּוּל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב כַּח לַתְּכוּנָתוֹ אִין מִסְפֵּר : מַעֲרִיד
 עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲרֵי אֶרֶץ : עֲנוּ לַיי כְּתוּדָה זְמֵרוֹ
 לְאֵלֵהֵינוּ כְּכִנּוֹר : הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיז לְאֶרֶץ מִטָּר
 הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְכַהֲמָה לַחֲמָה לְכַנִּי עֵרֵב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ : לֹא כְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס יַחְפִּץ לֹא כְּשִׂקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
 רוֹצֵה יי אֵת יִרְאִיו אֶת הַמִּיחֲלִים לְחֹסְדוֹ : שְׂבָחֵי יְרוּשָׁלַם
 אֵת יי הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : כִּי חוֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנִיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ : הַשֶּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַסִּים יִשְׁבְּעֶךָ : הַשְׁלַח
 אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד מִהַרְרֵי יְרוּץ הַבְּרוֹז : רַגְוִיתֵן שְׁלֵג בְּצִמּוֹר
 כְּפֹר כְּאֹפֶר יְפוֹר : מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפֹתִים לְפָנֵי קָרְחוֹ מִי
 יַעֲמֵד : יִשְׁלַח הַבְּרוֹז וַיִּמְסַס יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְרוּ מִיָּם מַגִּיד
 דְּבָרָיו רַיַעֲקֵב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשֶׂה כֵּן לְכֹל
 גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים כֹּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן רַשְׁמִים הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים :
 הַלְלוּהוּ כֹל מַלְאָכָיו הַלְלוּ כֹל צְבָאָיו : הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיִּרַח הַלְלוּהוּ כֹל כּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם : יַהֲלֵלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי הוּא צוּחַ
 וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ
 אֵת יי מִן הָאָרֶץ חַיִּינִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר וּבְרַד שְׁלֵג וְקִיטוֹר
 רוּחַ סַעֲרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכֹל גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכֹל
 אֲרוּיִם : הַחַיָּה וְכֹל בְּהֵמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף : מִלְּכֵי אֶרֶץ
 וְכֹל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכֹל שִׁפְטֵי אֶרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת
 זְקֵנִים עִם נְעָרִים יַהֲלֵלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרְם קָרֵן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכֹל חֲסִידָיו
 לְכַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם : יַהֲלֵלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחֲוֹל בְּתוֹף וְכִנּוֹר וְזִמְרוֹ לֹא : כִּי רוֹצֵחַ יי בְּעַמּוֹ יִפְאֵר
 עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲזוּוּ חֲסִידִים כְּכֹבֵד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפּוּיֹת בִּידָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם הַיּוֹכְחוֹת בְּלֹאמִים : לְאִסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְכַבְרֵיהֶם
 כְּכִבְלֵי בְרוֹז : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפֵּט כְּתוֹב הַרְרֵה הוּא לְכֹל
 חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻז : הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרוֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַת
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנֵּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְּרוּעָה : כֹּל הַנְּשַׁמָּה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיחַ

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
 הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
 אֵת כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֵת יי לְעֵינֵי כֹל הַקָּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינֵנוּ מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם : לֵךְ יי
 הַגְּדֵלָה וְהַגְּבֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַהוֹדָר כִּי כֹל בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ לֵךְ יי הַמְּלַכְרָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל וּבִיָּדְךָ כַח וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ
 לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלֵּלִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמְסֵךָ עַל כֹּל בְּרָכָה
 וְתִהְיֶה : אַתָּה הוּא יי לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשֵׂה אֵת הַשָּׁמַיִם שֵׁם
 הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מְהִירָה אֶת בְּרָם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים

אתה

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור
 בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבו נאמן לפניך
 וברות עמו הכרית לתת את ארץ הכנעני החתי האמורי
 והפרזי והיבوسی והגרנזשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי
 צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
 שמעת על ים סוף : ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל
 עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש לה
 שם כהיום הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים
 ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו אכן במים עים :
 וישע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
 ריד הגדלה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
 ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הואת ליי ויאמרו לאמר
 אשרה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמת
 בים : עני וזמרת יה
 ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
 וארוממנהו : יי איש
 מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו
 טבעו בים סוף : תהמות יכסימו ירדו
 במצולות כמו אכן :
 ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב :
 וברזב גאונך תהרס קמיוך
 תשלח תרוגך יאכמו בקש : וברות אפיך
 נערמו

נערמו מים נצבו כמו נר
 גזולים קפאו תהמות בלב ים : אמר אויב
 ארהוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק תרבי תורישמו ידי :
 נשפת ברוחך בפמו ים צללו בעופרת במים אדירים : מי כמכה
 באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא :
 נטית ימינך תבלעמו ארץ : נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בערך
 אל נוה קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל אחו יושבי פלשת : או נבהלו
 אדופי ארום אירי מואב יאחזמו רעד נמנו כל יושבי כנען : תפוד
 עליהם אימתה ופחד בגדל ורועך ידמו באבן עד יעבור עמך יי
 עד יעבור עם זו קניית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יי מקדש אדני בוננו ידיך : יי ימלוך לעולם ועד :
 יי ימלוך לעולם ועד :
 יי מלכותיה קאים לעם ולעמי עמיא :
 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם את
 מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 כי ליי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
 על

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר :
נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרום וזכרך מלבנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל ומבד עריך אין לנו מלך גואל ומושיע
פורח ומציל ועונה ומרחם בכך עת צרה וצוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוהי כר בריות ארון כל
תולדות המהלך בכל השבחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים ויי ער לא ינום ולא יישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח
עורים וזוקף כפופים המשיח אלמים והמפענח געגמים
וקד לברך אנהנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון נקיו
ושפתותינו שבת כמרחבי רקיע ועינינו מאירות בשמש
וכירח וירינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו מלות כאילות
אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו ולברך את שמך
מלבנו על אחת מאהף אלפי אקפים ורוב רבי רכבות
פעמים המזכות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו
ברעב ונהנו ובשבע כלבלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו ומחלאים רעים ורכים דליתנו עד הנה עזרנו
רחמך ולא עזבונו חסדיך על בן אכרים שפלת בנו
ורוח ונשמה שנפתח באפנו ולשון אשר שמה בפינו הן
הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלבנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבה וכל עין
לך תצפה וכל בך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה
והלכות

והלכות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך בברך
שנאמר כל עצמותי האמנה יי מי כמוך מציל עני מחוק
מכננו ועני ואביון מגוולו : שועת עניים אתה תשמע צעקת
הדל תקשיב ותושיע : וכרוב רננו צדיקים בני לישרים
נאנה תהלה :

בפי	י	שרים	ת	ר	ומם :
ובשפתי	צ	דיקים	ת	ב	רך :
ובלשון	ח	סידים	ת	ק	דש :
ובקרב	ק	רושים	ת	ה	לל :

במקלות רכבות עמך בית ישראל שבן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות
להלל לשבח לפאר לרומם להדר ולנצח עד כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך : ובכן
ישתבח שמך לעד מלבנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד שיר ושבחה הדר ומרה עז ומשלה
נצח גדולה גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם
אתה אל ברוך אתה יי מלך גדול ומהלל בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות כורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי ומרה מלך (אל) חי העולמים
אמן :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעדמא די ברא כרעותיה
וימלך מלכותיה ויצמח פורקניה ויבע קץ
משיחיה וישכלל היכליה ויפרוק עמיה בתיכון וכימיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובמן קריב ואמרו אמן :
יהא

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרַךְ לְעֵלְמִי עֲלֵמִיא יְרֻבְרַךְ .
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוּמַם . וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדַּר . וְיִתְעַלֶּה .
וְיִתְהַלַּל . שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא . לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא . וְנַחֲמָתָא . דְאִמְרִין בְּעֵדְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
וְאִמְר סַחֲזֵן בְּרַכּוּ אֵת יְיָ הַמְּבֹרָךְ : וְאִמְר סַקֵּל כֻלְתָּא

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש כבוד סוף . שחזק
ראשון וסוף אחרון ומכלעדיך אין אלסים . וסי סס ס' מכוך
מעטם ועד עולם . ושמו מרומם על כל כרכה וחסלה :

וענין בקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך .
עשה שלום ובורא את הכל . הכל יודוך והכל
ישבחוך . והכל יאמרו אין קדוש כיי הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל . ריאל הפורתה בכל יום הלהות שערי מזרח
ובקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה . ולבנה ממכון
שבחה . ומאיר לעולם כרו ודיושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ודברים עליה ברחמים . ובטובו מחדש בכל
יום חמיד מעשה בראשית . מרה רבו מעשיך יי כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך . המלך המרום לבדו
מאו . המשבח והמפואר והמתנשא מימורת עולם . אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון ענינו צור משגבנו
מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך ואין וולתך אפס
בלתך ומי דומה לך . אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הוה
ואין וולתך מלבנו לחיי העולם הבא . אפס בלתך גאלנו
לימות המשיח . ומי דומה לך . ושיענו לתחית המתים :
אל ארון עד כל המעשים . ברוך ומבורך בפי כל נשמה :
גדלו וטובו מלא עולם . דעת ותכונה סוככים הורו :

המתנאה

המתנאה על חיות הקדש . ונהדר בכבוד על המרכבה :
זכות ומישור לפני כסאו . חסד ורחמים מלא כבודו : טובים
מאורות שבראם אלהינו . יצרם ברעת פבינה וכהשגך .
כח ונבורה נתו בהם . לחיות מושלים בקרב תכל מלאים
זיו ומפיקים נוני . נאה זיוס בכל העולם : שמחים בצאתם
ששים בבואם . עושים באימה רצון קונייהם : פאר וכבוד
גותנים לשמו . צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש
ויורה אור . ראה והתקין צורת הלכנה : שבה יתנו רו כל
צבא מרום . הפארת ונגולה שרפים ואיפנים וחיות הקדש :
לאל אשר שבת מכל המעשים . וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו . הפארת עטה ליום המנוחה .
עונג קרא ליום השבת . זה שיר שבה של יום השביעי שבו
שבת אל מכל מלאכתו . ויום השביעי משבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת : לפיכך יפארו לאר כל יצוריו שבה ויקר
ונגולה וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש :

שמך יי אלהינו יהקדש וזכרך יתפאר מלבנו בשמים
ממעל ועל הארץ מהחת על כל שבה מעשי ודיך
ועל מאורי אור שיצרת חמה יפאריך סלה :

תחברך לנצח צורנו מלבנו וגואלנו בורא קדושים ישבח
שמך לעד מלבנו יוצר משרתים . ואשר משרתיו
כלם עומדים ברום עולם . ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם . כלם אהובים . כלם
ברורים . כלם גבורים . כלם קדושים . כלם עושים באימה
ויבראה רצון קונייהם . וכלם פותחים את פיהם בקדושה .
יבטירה בשירה ובזמרה . מכריזין משבחין מפאריין .

ומקרישין

ומקדישין ומעריצין וממליכין את שם האל המלך הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מורה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם
כאחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש קדוש קדוש
ויצבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש
ברעש גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים ברוך
כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעמורת יתנו למלך אל חי וקיים ומירוח
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש
פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זרע צדקות
מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון
הנפלאות המחפש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית
כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו והתקין
מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוך אתה יי יוצר
המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ורחמה
חמלה עלינו אבינו מרבונו בעבור שמך הגדול
ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו חקי חיים לעשות
רצונך בלבב שלם בן תחנונו אבינו אב הרחמן המרחם
רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע
ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ורבך לבנו במצותיך
ויחד לבבנו לאהבה ויראה את שמך לא נבוש ולא נכלם
ולא נכשל לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול הגבור
והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך ורחמך יי
אלהינו

אלהינו ותסדיך הרבים אל ועובנו נצח סלה ועד מהר
והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע בנפות כל הארץ
לשבור עול הגוים מעל צוארנו והוליכנו מהרה קוממיות
לארצנו כי אל פועל ישועות אתה וכונו בחרת מכל עם
ולשון וקרבנתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להורות
לך וליחדך ליראה ולאהבה את שמך ברוך אתה יי
הבוחר בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך ולשנתם לבניך ודברתם בסשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות
על ירך ורחיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יי
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תהן
את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי
נותן לכם ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאית על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות

ביתך

ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ויאמר יי אר משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על כנפי כנדיהם לדדותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל הכלת : והיה לכם לציצה וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

ס"ז חזק ה' אלהיכם אמת למעלים רמ"ח סיכות

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל ושוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים וישמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות ורע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה רוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאלנו גאל אבותינו צורנו צור ישועתינו פורנו ומציתנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים ואתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך

ותורתך ודברך ישים על לבו : אמת שאתה רוא ארץ לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות וקנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה רוא אחרון ומכלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת יום סוף להם בקעת וזרים טבעת וידידים עברוים ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו יידיים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים עדי ארץ מנביה שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלות לאל עליון גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כדם : מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כדם תודו והמליכו ואמרו יי ימלוך לעולם ועד ונאמר גואלנו יי צבאות שמוקדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני כניהם למען שמו באהבה :

(בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים :

סלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(בקיץ מוריד השל) (ובחורף משיב הרוח ומזריר
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעד גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
(כשבת תשובה אומרים מי כמוך אברהם רחמן וזכר יצוריו
ברחמים לחיים)

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים :

כחזק אומר סגלית לכו

נקדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדש חמששים
לך קדושה וכן בתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
בבורו : לעמם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו :
יבדברי קדשך כתוב לאמר יי מלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה : עיב

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש : (כשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :)
תשמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל
תפארתו בראשו נתת בעמרו לפניך על הר סיני
ושני לחות אבנים הזריר בידו וכתוב בהם שמירת שבת
וכן כתוב בתורתך : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרותם ברית עולם : כיני וכיני בני ישראל את
היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
וביום רביעי שבת וינפש : ולא נתתו יי אלהינו לגווי
הארצות

הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעיבדי אלילים גם במנוחתו
לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתתו באהבה לורע
יעקב אשר בס בחרת :

תשמחו במרכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כקם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויניחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

כשבת וראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע יראה וירצה ושמע
יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כר עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
ראש החדש הזה ביום מקרא קדש הזה רחם בו עלינו
והושיענו וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס
עגנו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל
מלך חנון ורחום אתה : עיב

אתה ברחמך הרבים תפויץ בנו ותרצנו ותחויננו עינינו
בשובך

שחרית לשבת

בשוכד לציין ברחמים ברוך אתה יי רמחמיו
שכינתו לציין :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר
וצהרים הטוב כי לא כלו רחמך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

מודים דרכן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאת לשמך הגדול והקדוש על שהחיותנו וקנימתנו
בן חיינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשבת טובים אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמינאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם
מהדתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את רינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וממאים ביד טהורים וזדים
ביד עסקי תורתך דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך

שחרית לשבת כה

ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו
את מקדשך ויהדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
שמונת ימים אלו בחלך ובהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל ברכי יהברך ויהרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(כשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחזים שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורר מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושך באמור : יברכך יי וישמך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישלך לך שלום :
ושמו את שמו על בני ישראל ואנו אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו הורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (כשבת תשובה אומרים)

וכספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך

ישראל

ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המבכר את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהוה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותיך תרהף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
לפני ריח ומלאך יי הוהה : עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען תורתך עשה למען קרושתך למען
יחלצון ירדיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

עושה שלום במרומוי הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועד
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חדש וכשכת חנוכה ואומרים כאן סגל

סדר ההלל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לקרא את ההלל :

(כשכת חנוכה ואומרים לגמור את ההלל .

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי : יהי שם יי מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבוא מהלל
שם יהוה : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : מי ביי
אלהינו המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ :
מקימי מעפר דל מאשפת ידים אביון : להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו : משיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה :

כצאת

בצאר ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוועו : היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו : הים ראה ויגוס הירדן
יסוב לאחור : ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מה
לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור : ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב : ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה ואומרים

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחון : ידיהם ולא ימשיכן גליהם
ולא יחלכו לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
בטח בהם : ישראל בטח ביי עורם ומגנם הוא : בית אהרן
בטחו ביי עורם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עורם ומגנם
הוא : עיב

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן :
יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים : יסף יי עליכם
עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ :
השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
יהללו יי ולא כל יורדי דומיה : ואנחנו נברך יי מעתה
ועד עולם הללויה :

כשכת חנוכה ואומרים אטכתי

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי הטהר אוננו ליי
ויבמי אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרר תנון אמצא : ובשם יי אקרא אגא יי מלטה
נפשי

שחרית לשבת

צְלוֹתֵנָּה בְּרַחֲמֵי יְהוָה רַעֲיָא קְרַמְךָ דְּתוֹרִיךָ לְזוּמַיִן בְּטִיבוֹ
וְלַהּוּי אֲנָה עֲבַדְךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא לְמַרְחָס עָלֵי וּלְמַנְטֵר
יְתִי וְיַת כָּר דִּילֵי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲנַת הוּא זֶן לְכֻלָּהּ
וּמְפָרְנָס לְכֻלָּהּ אֲנַת הוּא שְׁרִיט עַל כֻּלָּהּ אֲנַת הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא אֲנָה עֲבַדָּה דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּסַגְיָדְנָא קַמֵּיהּ מִן קַמֵּי דִּיקֵר אִירִידָה כְּכֹל עֵדוּן
וְעֵדוּן לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצִינָנָה וְלֹא עַל כָּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָה
אַרְא בְּאַלְהָהּ דְּשָׁמַיָּהּ דְּהוּא אֱלֹהָהּ דְּקִשׁוּט וְאִירִיתִיהּ
קִשׁוּט וְנִבְיֵאִיהִי קִשׁוּט וּמְסַגֵּי רַמְעַבְדֵּי טַבּוּן וְקִשׁוּט בִּיהּ
אֲנָה רַחֲוִין וְלִשְׁמִיָּהּ יְקִירָה קְדִישָׁא אֲנָה אִימֵר תְּשַׁבְּחֵן
יְהִי רַעֲיָא קְרַמְךָ דְּתַפְתַּח לְכִי כְּאִוְרִיתְךָ וְתִירֵב לִי בְּנִין
דְּכָרִין דְּעַבְדִּין דְּעוֹרְךָ וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹן דְּלִבָּא וְלִבָּא דְּכָל
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָמָה אָמֵן

יוולאו ספר תורה וסגולת כבוד לומר

כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם :

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :

אשרי העם שככת לו אשרי העם שיו אלהיו גדלו לוי

אתי ונרוממה שמו יחדו : וסקול לומר

רוממו יי אלהינו והשתחויו להדם רגליו קדוש הוא : רוממו

יי אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :

אין קדוש ביי כי אין ברתך ואין צור באלהינו : כי מי

אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו

משה מורשה קהלת יעקב : עץ חיים היא למחויקים בה

ותומכיה מאשר : הרביה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :

שלום רב לאהבי תורתך ואין דמו מכשול : יי עז לעמו יתן

יי וברך את עמו בשלום :

כי

שחרית לשבת

כח

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו : הכל הנו עזי לאלהים
ותנו כבוד לתורה :

ומגנים סספר תורס ומראס סכתב לגס ואומרים

הארת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב :

האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מנן הוא לכל החוסים בו :

וקורין ספר תורס ומפטרין :

כשכת שלפני ראש חדש לומר

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לכינו את בית חיינו :

ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לרחם על פליטינו :

ולעצור המגפה : והמשחית : והחרב : והרעב : והשבי

והכזה : מעלינו ומעל עמך ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לקיים לנו את כל חכמי

ישראל : הם ונשירם וכניהם ותלמידיהם בכל מקומות

מושבתיהם ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים שנסמע ונתבשר בשורות

טובות : בשורות ישועות ונחמות : מארבע בנפות הארץ

ואמרו אמן :

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים נאדם : הוא יגאל

אותנו וישיב בנים לגבולם : בסימן טוב יהא לנו ראש

חדש (פלוגי) ביום (פלוגי ופלוגי) יחדשהו הקדוש ברוך הוא

עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שהם : לטובה ולברכה :

לששון ולשמחה : לישועה ולנחמה : לפרנסה ולכלכלה :

לשמועות טובות : ולבשורות טובות : ולנשמים בעתם :

ולרפואה

שחרית לשבת

וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשכת שלפני ראש חודש אב כמקום ימי לילון אומרים

מַחֲדֵשׁ חֲדָשִׁים • יִקְבֹּץ קְרוּשִׁים : אֲנָשִׁים וְנָשִׁים • לַעִיר
הַבְּנוּיָה : וְיֵה זֶרֶה הַחֲדָשׁ • טוֹיְבָה יַחֲדָשׁ • וְרָצוֹן יֵצוּ אֵל •
רַב הַעֲלִילָיָה :

ואחר כך יאמר מי שזעה נסים לאכותינו ס"ל :

כשכת קודם עשרם כשכת ושכעם עשר בתמוז ס"ז מכת

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ • צִוִּים (פלוני) יִהְיֶה יוֹם (פלוני)
יִהְיֶה אוֹתוֹ הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ רֵוּא לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמֹחָה
בְּרַבְתִּיב • כֹּה אָמַר יי צְבֹאוֹת צִוִּים הַרְבִּיעִי וְצִוִּים הַחֲמִישִׁי
וְצִוִּים הַשְּׁבִיעִי וְצִוִּים הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמֹחָה וְלִמְוָעִים טוֹבִים וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ :

ומנך למנך ולקבל

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמְמַשְׁלָה לְנַסִּיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת
כָּד עוֹלָמִים • הַפּוֹצֵה אֶת הַיָּם עַבְדוֹ מַחְרַב רָעָה •
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם דְּרָךְ • וּבַמַּיִם עֵינִים נְתִיבָה • הוּא יִבְרָךְ וְיִשְׁמֹר •
וְיִצְוֹר • וְיַעֲזוֹר • וְיִרְוֹמֵם וְיַגְדֵּל • וְיִנְשֵׂא לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ •
לְאַרְוֵנָה הַמֶּלֶךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְשִׁמְרָהוּ וְיִחְיֶהוּ • וּמַכַּל צָרָה
וְנֹקַע יְצִילָהוּ • מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְרוּם וְיִגְבִּיהַ
כּוֹכַב מַעְרַבְתּוֹ • וְיִאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ • מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנָה
לְעִשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּד יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ • בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ
תִּשְׁעַ וְיִהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֶשֶׁת • וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל • וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

שחרית לשבת

כט

מִי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְשְׁלֹמֹה • וְכָל הַקְּהֹלֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת • הוּא

יִבְרָךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה • גְּדוּלִים וְקַטְנִים • הֵם
וּבְנֵיהֶם • וְנִשְׁיָהֶם • וְתַלְמִידֵיהֶם • וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם • מַלְכָּה
דְּעֵלְמָא הוּא יִבְרָךְ יִתְכּוֹן וְיִזְכֶּה יִתְכּוֹן • וְיִשְׁמַע בְּקֹל צְלוֹתְכֶוּן •
הַתְּפַרְקוּן וְהַשְׁתַּזְכּוּן מִכָּד צָרָה וְעַקְמָא • וְיִהְיֶה מִמְּרָא דְיִי
בְּסַעֲדְכֶם • וְיִגַּן בְּעַרְכֶם • וְיַפְרֹשׁ סִכַּת שְׁרוּמֹו עֲלֵיכֶם • וְיַשְׁע
בְּיַנִּיכֶם אֲהַבָּה וְאַחֲוָה שְׁלוֹם וְרִיעוּת • וְיִסַּלַק שְׁנֵאֲרַת חֲנָם
מִכְּיַנִּיכֶם • וְיִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרֵיכֶם • וְיִקְיִים בְּכֶם
מִקְרָא שְׁכֵתִיב • יי אֲרֵהִי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף
פַּעֲמִים וְיִבְרָךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם • (כשכת תשובה
אומרים וְיִתְכַבְּנוּ הָאֵל בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים •) וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַבָּה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֲדָהִיו :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוּמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וָעֵד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַחֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד :

גְּדוּל • וְנִחַלֵּל מֵאֵד וְלִגְדִלְתוֹ אֵין חֶקֶר : הוֹר לְדָוִד יִשְׁכַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּנְבוֹלְתֶיךָ יִגְדְּרוּ : הַרְדּ כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה : וְעוֹז נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : זָכַר
רַב טוֹבֶךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקֶךָ יִרְנָנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרָךְ אַפִּים
וְגִדְלְחֶסֶד : טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַד כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֶךָ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ יִבְרַכְוָה : כְּבוֹד מַרְכּוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְנִבְרַתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַרְדּ
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל הוֹר

וזה : סומך יי לכל הנפלים ויוקף לכל הכפופים : עיני
 כל אליך ושברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו : פותח
 את ירך ומשבנע לכל חי רצון : צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו : קרוב יי לכל קוראיו לכה אשר יקראוהו
 באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיה : תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ברוך יי אשר נרתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר
 לא נפל דבר אחר מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
 משה עבדו : יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
 אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל
 דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
 אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתו לפני יי קרובים
 אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
 עמו ישראל דבר יום ביומו : למען רעת כל עמי הארץ כי
 יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה מפניך
 והנית בו יומם ולילה למען השמור לעשות ככל הכתוב
 בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלא צויתך חזק
 ואמץ אל תערוץ ואל תחרת פי עמך יי אלהיך בכל אשר
 תלך :

ואומר סחון כקול רם שני פעמים

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

ומחזיקין ספר תורה למקובו ואמרים

מזמור לדוד רבו ליי בני אלים הכו ליי כבוד ועזו : הכו
 ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש : קול יי
 על

עד המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים קול יי בכח
 קול יי ברהר : קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי
 הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים :
 קול יי חוצב להכות אש : קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר
 קדש : קול יי יחולל אילות ויהשף יערות ובהיכלו כלו
 אומר כבוד : יי למבול ישב וישב יי מדך לעולם : יי עזו
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

כשמכניסין ספר תורה לטובל ואמר סחון

שובה למעונך ושכון בבית מאונך כי כל פה וכל לשון
 יתנו הוד ורהר למלכותך : ובנחה יאמר שובה יי
 רבבות אלפי ישראל : השיבנו יי אליך ונשובה תדשימינו
 בקדש :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעדמא די ברא כרעותיה
 וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
 משיחיה בתייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
 בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
 לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום
 ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקורשא
 כריך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא השבתא
 ונחמתא דאמירן בעדמא ואמרו אמן :

מוסר לייבת

אדני שפתי הפתח יפי גיר תהלתך :
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור וה נירא
אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי יום
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה
(בשבת תשובה אומרים וזכרנו לחיים סלך חפן בחיים
כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים :)
מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(בקץ מוריד הגל) (ובתורה משיב רוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים .
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים . ומקים אמונתו
לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו
ברחמים להיים)
ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

בחדים אומר סליח לכו

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך
ישראל קבוצי משה יחד כלם קדושה לך ישלשו
כדבר האמור על יד נביאך . וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו
מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו :
לעמם משבחים ואומרים . ברוך כבוד יהוה ממקומו :
ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו המיתרים שמו ערכ וכקר
בכל

מוסף לשבת לא

בכל יום תמיד ואומרים פעמים באהבה שמע ישראל
יי אלהינו יי אחד : הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא
מלכנו . הוא מושיענו . הוא יושיענו . וינאלנו שנית .
וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר . הן גאלתי אתכם
אתרית בראשית : להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :
ויברכי קדשך כתוב לאמר . ימליך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה : עיב
אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יתהללך סלה .
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש : (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש) :
למשה צוית על רור סיני מצורת שבת זכור ושמו ובו
צויתנו יי אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת
בראוי :

יש אומרים כמקום למשם לזאת תכנת סלוח

תבנת שבת רצית קרבנותיה צוית פירושה עם סדורו
נסכיה מענניה לעולם כבוד ינחלו טועמיה חיים
זכו ונם האוהבי דבריה גדולה בחרו אז מסיני נצטוו צויו
פעליה בראוי ותצונו יי אלהינו להקריב בה קרבן מוסף
שבת בראוי : יהי רצון וכו

יהי רצון מדפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותפיענו בגבולנו ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן . את
מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
באמור :

וביום

וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

ושמחו במזבחתך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משוכך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : וזכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
וי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדכיר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוננו ענינו
בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יי ריבון עולמו שכינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדוד ודוד נזרה לך וגספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב ובקר
וצהרים השוכ כי לא כלו רחמיך מרחם כי לא תטו
תסדיך כי מעולם קנינו לך :

מודים לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו

אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיותנו וקיימתנו
כן החיינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל תהודאות :

כשנת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את ריגם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרים
ביד עוסקי תורתך קד עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדכיר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו כהכל ובהודאה ועשית עמכם נסים
ונפלאות ונזרה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם יהי ברוך וירומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

ובשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
היאל ישועתנו ועזרתנו סלה היאל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחזם שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור : יברכך יי וישמך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

יבספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונתמרה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ושלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מדע וישפחותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום . ונפשי כעפר לכל תהיה . פתח לבי
בתורתך . ואחרי מצותיך תרהף נפשי . וכל הקמים עלי
לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם : יהיו כמין
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך עשה למען
ימינך

ימינך . עשה למען תורתך . עשה למען קדושתך למען
יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צור וגאלי :

טוב לומר שיר למעלות אשף טובי

עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו עשה שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חדש

אומר אבות וגבורות קדושת השם וכמקום למשם לית אומר

אתה יצרת עולמך מקדם . כלית מלאכתך ביום השביעי .
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל הלשונות .
וקדשתנו כמצותיך . וקרבנתנו מלכנו לעבודתך . ושמך
הגדול ותקדוש עלינו קראת : ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה . ולפי שחטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו . חרבה עירנו . ושמים
מקדשנו . וגלה יקרנו . ונפל כבוד מבית חיינו . ואין אנו
יכולין לתקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותמענו בנבולנו . ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידיו בסדרן ומוספין בהלכתן את
מוספי יום השבת הזה . ויום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך . כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה בדולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִיס בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִים :
וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֹּא עֲשׂוּנִים לִפְרֹשֵׁי וְשְׁנֵי
עֲשָׂרֹנִים לְאֵיל וְעֲשָׂרֹן לְכֶבֶשׂ וְיֹזֵן כְּנֻסָּבוּ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי
תְּמִדִּין כְּהִלְכֹתָן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֵת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְדִבְרָכָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה
לְפָרְנֶסֶה וְלִכְלֻלָּה לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן וְיִהְיֶה
רְחֻמֶּיךָ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תַּחֲלָה וְרֵאשִׁי לְפָדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמוֹת בָּחַרְתָּ וְחָקִי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעַת :

יִשְׁמְחוּ בְמִדְּכֹתֶךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲוֹנֵי עִם מִקְדָּשֵׁי
שְׂבִיעֵי כָּרֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבֵב וְהַשְׂבִּיעֵי רֵצִית
כּוּ וְקִדְשָׁתוּ חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רֵצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ קִדְשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִשׁוֹבֵב
שִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרֵצוֹן שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ וְיִנּוּחוּ כּוּ כָּר יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׂמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי
חֲדָשִׁים :

רֵצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָרָה וְהַשֵּׁב
הָעֲבוּדָה לְדַבְּרוֹ בִּיתֶךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מֵהֲרָה
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל פְּרִיצוֹן יִתְהִי לְרֵצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוֹ וְתִרְצַנּוּ וְתַחֲוִינּוּ עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבֵב

בְּשׁוֹבֵב לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רַחֲמָנוּ שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נֹזֵר לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל
יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָר עַת עָרַב וּבָקָר
וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ
חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם קוִינֵנוּ לְךָ :

מזדים דרכן

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרַחֲמֶיךָ
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בֵּן תַּחֲוִינֵנוּ וְתַחֲנֵנּוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּיֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רֵצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְבֵנוּ עַל שְׂאֵנוּ מִזְדִּים
לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כשבת חנוכה אומרים

עַל הַנְּסִיחָה וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵי הַיָּם
בְּיָמֵי הַזֶּה : בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהְיָ גְדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנָיו
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחָם
מִתּוֹרָתֶךָ וְלַהֲעִבִירָם מִחֲקֵי רֵצוֹנֶךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם רַבַּת אֵת רֵיבָם הִנֵּת אֵת דִּינָם
נִקְמָתָם אֵת נִקְמָתָם מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְשִׁמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים
בְּיַד עֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ לְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ
לְעַמְּךָ

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה -
וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךְ לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְלִיקוּ גְרוֹת בַּחֲצוֹת קִדְשְׁךָ וְקִבְעוּ
שְׁמוֹנֵה יָמִים אֵלֶיךָ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִיִּים
וְנִפְלְאוֹת וְנִזְדָּרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה :

וְעַל כֵּן יִהְיֶה בְּרַחֲמֵיךָ וּבְרַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם תְּמִיד שְׂמֵךְ מַלְכֵנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :
וְיִתְּלֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ אֶת שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ
אָתָּה יְיָ הַטוֹב שְׂמֵךְ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

כחוסם שלום לכוון קומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמַּשְׁלֶשֶׁת בְּתוֹרַת
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְרוֹשִׁיךָ כְּאָמֹר : יִבְרַכְךָ יְיָ וְיִשְׂמְרֶךָ : יֵאָר
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֱבֵינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְכַרֵּךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ עוֹ
וְשְׁלוֹם : (בשבת תשובה אומרים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה
וְנִזְדָּרָה טוֹבוֹת נֹכַח וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם :

ברוך

בְּרוּךְ אָתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנִצְּלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמֶה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תְּהוֹמִים וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תַּהוֹרֵי פֶתַח לִבִּי
כְּתוֹרֶתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תְּהוֹרֵף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם : יְהִי כַּמוֹן
לְפָנֵי רוּחַ וּמְלֶאכֶךָ יְיָ הוֹחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרֶתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנִצְּלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמֵרוּ אָמֵן :

אחר תורת סמוסף סמון קומר קיש תקבל ואחר כך קומרים

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלֵם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נִצְרָה מִטַּעַם מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר : אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בְּתוֹרַת
וְעוֹשֶׂה נְחֵת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ גְּדֹל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב
מִן הָעוֹלָם וְעָלָיו אָמַר שְׁלֵמָה כְּחֻכְמוֹתָי טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן
טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ : לְמוֹד תוֹרַת הַרְבֵּה וַיִּתְּנוּ
לְךָ שְׂכָר הַרְבֵּה וְרַע מִתָּן שְׂכָרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא :
רַבִּי חֲנַנְיָה בֶן עֲקִישָׁא אָמַר רַצְּהָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת
אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֵךְ הַרְבֵּה לָהֶם תוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאֲמַר
יְיָ חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדָּוֶר :

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ אֵין בְּמַלְכֵנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מִי בְּאֱלֹהֵינוּ מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ מִי בְּמַלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :

נודה

נזרה לאלהינו . נזרה לאדונינו . נזרה למלכנו . נזרה
למושיענו : ברוך אלהינו . ברוך אדונינו . ברוך מלכנו :
ברוך מושיענו : אתה הוא אלהינו . אתה הוא אדונינו .
אתה הוא מלכנו . אתה הוא מושיענו : אתה רבושיענו .
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :

יש נוספים לומר פטוס סקטורט

תנא דבי אליהו . כל השנה הלכות בכל יום מוכתח לו
שהוא בן העולם הבא . שנאמר הליכות עולם לו .
אל תקרי הליכות . אלא הלכות . אמר רבי אלעזר . אמר
רבי חנינא . תלמידיו חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר .
וכל בנך למורי יי ורב שלום בנך . אל תקרי בנך אלא
בונך . יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך : וראה בניו לבנך שלום על ישראל : שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יי עוז לעמו יתן יי ויברך
את עמו בשלום : ואומר סהון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעלמא די ברא כרעותיה .
וימליך מלכותיה . ויצמח פורקניה . ויקרב
משיחיה . כתיבון וביומיו ובחיי הכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא יתברך . וישחב ויתפאר . ויתרום .
ויתנשא . ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה דקורשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא השבחתא .
ונחמתא . דאמין בעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידיו
תלמידיהון דעסקון באורייתא קדישתא די בארתא
הדין

הדין ודי בכל אתר ואתר . יהא לנא ויהוין ולכון שלמא
תנא וחסדא ורחמי ומוזני רויחי מן קדם אלקרא מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא . חיים ושבע וישועה ונחמה
ושוכא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה וריח והצלה לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא
ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן :

ברכו את יי המבורך :

וענוס בקול רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לאדון הכל . לתת גררה ליוצר בראשית .
שלא עשנו כגויי הארצות . ולא שמנו כמשפחות
הארמה . שלא שם חלקנו כהם . ונורלנו ככל המונם .
(שהם משתחיים להבל וריק . ומתפללים אלי אל לא יושיע)
ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ . ומושב יקרו בשמים
ממעל . ושכינת עוזו בנבחי מרומים . הוא אלהינו ואין עוד
אחר . אמת מלכנו ואפס זולתו . ככתוב בתורה . וידעת
היום והשבות אל לבבך . כי יי הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש נוספים לומר על כן מקום לך וארון עולם :

יי נחני בצדקתך למען שררי הישר לפני דרכך . ויעקב
הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב
כאשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מתנים :

לשבת זכור

טוסיס פה ליוורכו ונ"ק לומר קודם מי כמנח זס ספוט

אך זה היום קויתי
בו מצאתי ראיתי
אנילה אנדילה
מחרב היונה

לשיר את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מכצר
בשמחה וברננה :

אנילה

בבסוף אז קנני
צאן לטבח שמני
אך שקר כל חקר
חי אל אויב פנה

איש יוד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הכל רוח זרע
בשמחה וברננה :

אך שקר

רשע נחש בריח
פתח מלך הדיח
חס רשע בא ישע
על יד איש חרבונח

אז בכת ואל
לשמיר את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :

חס רשע

המן ובני הבית
הודי עלי כוית
זמרו דברו
עד שיכה עד וקנה

כלם על עץ נתלו
אך שרים נכתרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :

זמרו

מהר שמחו גם גירו
יין שכר הובילו
הכינו הרנינו
כל פלך ומדינה

עמי אחי רעי
עתה אל תוך מע
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

חוקי

לשבת זכור

לז

חוקי באל לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנה

כי יוסר היכל
מחר חרב האכל
מדכנו כל יוכל
בשמחה וברננה :

נקומה

למכון שבתו השנית
נתן ברת הרתיח
הובישו הובישו
אפרח שושנה

אוי האל רחמן
זכר זרע המן
גם הם כשוד שלמן
בשמחה וברננה :

הובישו

מוציא אסירים פודה
כל צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרדרור עם לבנה

מלך עולם ועד
הכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :

יעתירו

יקבוצו מפור
מבין עם אכור
זכר טוב יזכר
יסיר עול כבוד

בגבורה נאור
כי עובר אל זר
אל עם כשה אוקר
ידבש שש משור :

לבש

ששהו אויבים
חבור עצבים
השב לו נזר
השב עבודה

עובדים ושבים
את הזנו פזר
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :

השב לו

יוד 40 שבת

אורה

אזרה שמך יהוה כי פדיתך אותי אביעה חירות מני קדם קדמותי ואומר ליהוה מחסי ומצודתי אלחי אבטח בו ואומר קרא אקרא מהלך שמך יהוה על הנפסים שעשית בימי מרדכי ואומר במקלות נערי וזקני מי כמכה באלים יהוה :

מי כמוך ואין כמוך מי רומה לך ואין הומה לך : ארון הסודך כל יחדל אמתך מבצר עוז ומגדל כי היות מעוז לך ולך ומעוזי לך אביון בצר רוי : בימי חרפי מקדמוני כי רבר רוח יי והיום אם גרשוני עוני דודי לי ואני לו : גמלני מאז טובות גלויות ידועות ללבבות גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חוכי לו : דמי מתקוממי אזה ודגלי ארים ברבר כל חוזה הנה אליהנו זה קוינו לו : היום אביעה חירות יהו מני קדם עתידות נפלא בס המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבר לו : ויהי בימי אחשורוש מלך הוקם על כבודש נשא ורם על כל קצין וראש ויי הניח לו : זמן בשנת שרש למלכותו להראות לכל עבדיו תכונתו ואבני נזר מתנוססות על אדמתו ועפרות זהב לו : חקק לכל בני שושן נתן והקדיש קרואיו כחתן כחצר גנת ביתן אורח למושב לו : טעם עשות רצון בר איש ויצרו ואין אונס לאיש ויעברו ולתת לכל שואר די מחסורו אשר יחסר לו יחד אספו כל הנדרשים גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים יספרו לו : כטוב לב המלך בין אמר להביא לפניו את יפת רעון ותמאן בדבריו לאמר אין העוה פניה והאמר לו : לקרובים אליו היושבים עלי כן שאל ויעצוהו ממוכן הוא המן לפורענות מוכן

מוכן לבו יקבץ און לו : מועצותיו בדת נתונות יהו לעמי רפואות צפונות כי לולי אגרות ראשונות גם פליטה לא היתה לו : נועץ לקרא לכל המוני להביא כל יפת האר לפניו והנערה אשר תיטב בעיניו מהור ימהרנה לו : סנסן ליאיר האיר וורח ישיש כגבור לרוץ ארח מרם מכה ציץ רפואה פרח כי הפלה יי חסיד לו : עמו נאמנה הרסה תמה היא אסתר בת דודו ברה בחמה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו : פנעה חן והלך והלום ותלקה אסתר אל בית המלך גורת יהלום ומרדכי צוה לה לבי לשלום כי הוא אדניך והשתחוי לו : צדק לבשה בממלכתה לא הגירה אסתר עמה ומולדת והמלך אהבה וירכ תפארתה כי מיי היתה לו : קשב רב קשב צרור המור מסריסי המלך הקביעים לשמור והנם חושבים על המלך לאמר הבח נתחכמה לו : רחשה אסתר למלך באמרי שפר בשם מרדכי ונכתב בספר בקש ונמצא לפני צבי עופר כי בול הרים ישאו לו : שניהם נתלו על העץ כי שמע מרדכי לשונם בהועץ נשקה למלך סם המות רועץ אולי יפתח ונ כלה לו : תשועה זאת צפונה רדור אחרון נכתבה על ספר הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועל אדם יש לו :

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים וינשאהו מעל כל השרים ותועפות הרים לו : נמנע מרדפי מסגור לרשע נין עמלק אשר מבטן פשע וזה הוסיף על חטאתו פשע לא יאבה יי סלוח לו : יום ברעו לו כל עבדי המלך ומרדכי ברומו ריולך בקש לתחרר ריב על עם כל והקך עובר ומתעבר על ריב לא לו : יעץ תחכולות כשכים

כשבים בצדו . ויבו בעיניו בנאון חמדו . לשלוח יד במרדכי
 לבדו . בו לדבר יחבל לו : הרבה כסף וזהב לבלי חוק .
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק . ויבא עצות מרחוק . לרשת
 משכנות לא לו : ויפר פור וידו בגורל הרה . וירא כי בארד
 מת אבי תתעורה . ולא זכר כי היא עת היירה . חכלי
 יולדה יבאו לו : הוב אורב יעצוהו רעיוניו . וישאל שאלה
 מארוניו . וגם הוא שני אריות שניו . ומתלעות לבוא לו :
 הן עם אחור נזורו . ורתיהם שונות ורתך כל ינצורו . רוח
 וירעו וסופתה יקצורו . קמה אין לו : הכינתי כסף לננוך
 יער . לאבד זה הגוי הננעל . כל הכרכים אשר לא כרעו
 לבער . וכד הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גנוי המלך
 אוסף . עשרת אלפים בכרי כסף . ונפש אכה לכל בית
 יוסף . פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך יהו לך
 קנינך . וזאת טבעתי על יד ימינך . והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך . ויבא עד קצו ואין עוזר לו : יצא וסופרי המלך
 נקראו . ויכתבו ככל אשר הורהו . ובכל עם ועם רצים
 יצאו . שרי הרבב אשר לו : היה דברו נחוז לאמר . כרם
 חמר ביום אחד לזמור . בשרשרה עשר בארד החל וגמור
 לא אוסיף עוד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל . ויצעק
 מר עד גולת אריאל . רבנים אין לישראל . אם יורש אין
 לו : טרף טרף שאר המוני . מי נתן למשפר . יעקב המוני .
 וישראל לבוזים הלא יי . זו חטאנו לו . נערות אסתר
 הגדולה דבר . שמענו צעקה . כי ענים במדבר . ומרדכי
 בלבוש שק עבר . לא ידענו מה היה לו : בגדים שרתה
 להלבישו . ולא קבל ממרירות נפשו . ותשלח להתך להקרו
 אדרשו . לרעה מה יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחור .

ופרשת

ופרשת הכסף לפניו שוה . והפתשגן שלח ועל אסתר צוה .
 לבא אל המלך להתחנן לו בתשובתה אמרה לרשיבו .
 דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא : לבר מאשר ישיט לו
 המלך את שרביט זהבו . בקרב איש להשתחות לו : יקור
 בשמעו דברי הרפה . צעק אהה כי אין מנוסה . נעף יי אשא .
 כי חטאתי לו : שלח לה לאמר אל הרמי . להמלט בית
 המלך מכל לאמי . כי את האבדי ואולי עמי . אחרי נמכר
 גאולה תהיה לו : ממקום אחר ישלח שלומיו עושה שלום
 במרומיו . כי לא כלו רחמיו . על כן איהל לו : ותענהו לך
 בנוס כל חובי פדיום . וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום .
 ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . ואל תחנו רמי לו : אר
 נדרש בכל רב ידרשנו . כי נכמרו רחמיו לעם וקראנו .
 ויאמר עוד זכור אובדנו . על כן הכו מעי לו : לבשרה חן
 ביום השלישי ותלך . ותיקר עד מאד בעיני המלך . ויבו
 בכל אשר הוא מולך . ועל כל אשר יש לו : היפה בנשים
 נטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מזומן . ותאמר יבא המלך
 והמן . אל המשחה אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד
 נכמס . ויצא המן ביום ההוא שמח ונעלם . והוא במלכים
 ותקלס . ורוזנים משחק לו : ויבא ארוביו וורש אשתו .
 ויספר להם בכבודו וממשלתו . וגזרה עומדת לעמתו . רזי
 המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים . לתלות
 עריו קדש קדשים . ולהבינו כחפצו מכל חרשים חרש
 חכם יבקש לו :

אלהים עדר צאנו בקר . ותדד שנת המלך עד יהי חוקר .
 בספר הזכרונות והיה בקר וידע יי את אשר לו :
 במצאו דבר מרדכי מפורש . מה נעשה יקר וגדולה דרש :
 ויאמרו

ויאמרו כי לא פורש מה יעשה לו : גרה און המן בדברו .
 מה לעשות באיש אשר המלך הפץ ביקרו ויען וינקש
 במאמרו פי כסיל מחתה לו : דבר לערותו בעדי מלכים .
 וללכת לפניו אחר מהנסיכים : ולבו במחשבו הולך חשכים .
 ואין נגיה לו : השיבו המלך בן דברת עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת : בן משפטך אתה חרצת במשפט הזה
 ועשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו והמן נדחה אל ביתו .
 ויועדו אהביו וורש אשתו : לבא לגוד לו : ורע ישרון זכרו
 נבניו : אם יש מרדכי אחר מבניו : אשר החלות לנפור
 לפניו : לא תוכל לו : תכמיו עורם מרברים עמו וסריסי
 המלך הבחילוהו להקימו : ולא ראה כי בא יומו : אדני
 ישחק לו : טרם כלות משהה הין : אמר המלך אל יפת
 העין שאלי כי תכל לנגהך כאין ותכך ותתחנן לו : ינתן
 לי נפשי בשאלתי : ועמי אדני המלך בבקשתי כי נמכרנו
 לצורך ולא מכרתי : האות לבו נתתה לו : כי מר הפצי
 אחר זה הצער : וכלי הקרב שות שחי השער הישאג אריה
 ביער : וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי : ואי
 זה הוא מכל מגרשי : או מי מגושי : אשר מכרתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע : אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע : אוי לרשע רע : כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 וקם אל גנו : ובשוכו ראהו נופל על כנו יגרו שמים עונו
 וארץ מתקוממה לו : סרים אחר גלה חטאתו : הן עץ עשת
 למרדכי בביתו : ויצו המלך לתלותו : על העץ אשר רוכן
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה : להשיב ספרי האף
 והחמה : כי נחם יי על מכה עצומה : ושכ ורפא לו : פתשגן
 הכתב להיות היהודים : להרוג בשונאיהם עתידים : כי נפל

פחד מרדכי על המורדים : ושלום היה לו : צנה מרדכי עד
 עם לא אלקן : מושיע נרב ונגיד ונאמן : והפקר על בית
 המן : ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצוררי מובח : ואכין
 לבניו מטבח : בעין אביהם המרצת : ואלה שמות היהודים
 לו : רציתי פרשנדהא דלפון אספתא פורתא אדליא
 ארידתא פרמשתא אריסי ארידי ויזתא : גם קבורה לא
 היתה לו : שולתי שוללי ואריע ריע : כי עלה משאור
 אביון גוע : וימלט עני משוע : ויתום ואין עוזר לו : תכתב
 זאת לדור אחרון : ולבני בניו תהיה לזכרון : וכל המזכור
 אותה ירון : אשרי העם שככה לו :
 אכלו רעים שרנו ושכרו : וימי הפורים בשמחה שמרו .
 ועם שמחתכם האכיונים זכרו : ושלחו מנחה לאין
 נכון לו : נסי אל מאו נשאוני : ובנככי הים העבירוני : וכן
 כליותי יסרוני : דום ליי והתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי : לטרוף באריה עררי : נצכו בחומרה מימי משברי
 ויהגעשו כי חרה לו : יצא צר אחרי עם קדושו : וישלח
 צור עגנו להפרישו : להיות צל על ראשו : להציל לו :
 העבירו ביבשה וצדיו החריד : בינו ובין דרפיו הפריד :
 ולתחתיות מצולה אותם הוריד : חוקקי בסלע משכן לו :
 ובשוב הים לאיתנו : נטבע פרעה וכל חמונו : כי הים
 הכביר מרכבות גאזנו : וירא כי לא יכול לו : דהרות אבירים
 באדירים נפלו : וכעופרת במים רבים צללו : ודרשי יי
 שמו והללו : בנגבל עשור ומרו לו : הראנו ידו הנפלאה :
 על שפת הים נודאה : אשירה ליי כי גאה גאה : בזמירות
 גריע לו : דגלים עברו ביבשה : ולפניהם אל גערץ בקדושת
 או שורדו שירה חרשה : מי כמכה כאלים יי :

7073